

సాహిత్య
ప్రసాన్‌

జనవరి 2016

వెల రూ. 10

సాహిత్యప్రవంతి



విశాఖపట్టంలో నవంబర్ 29న జలగిన గురజాద సతవర్షంతికార్యక్రమం దృశ్యాలు



‘విసూత్తు’లో వినాలంగా..

నూతన సంవత్సరంలోకి ప్రవేశిస్తున్నాం.. విసూత్తు చైతన్యానికి స్మృగతం పలుకుదాం. కరిగిపోయిన ఏదాది అనుభవాలు నెమరేసుకుంటూ అభిప్రాయాలు కలబోసుకుంటూ కాలంతో పాటు మున్సుందుకు సాగిపోదాం...

ముమ్ముర సాహిత్య కార్యక్రమాలు 2015ను ఒక స్వరణియ సంవత్సరంగా మార్చాయి. స్థానికంగానూ రాష్ట్ర స్థాయిలోనూ అనేక సభలూ సమావేశాలూ గోప్తులూ పుస్తకావిష్యురణలూ పెద్దలకు సత్యారాలు వంటివి సాహిత్యకారులను అలరించాయి. ప్రత్యేకించి గురజడ అప్పొరాపు శతవర్ధంతి, గుర్రం జాఘవా 120వ జయంతి ఉత్సవాలు వందల సాహితీ సాంస్కృతిక సంఘాల ఉమ్మడి వేదికలుగా ఉత్సాహమిచ్చాయి. అలనాటి అభ్యుదయ హేతువాదకవి సివి సమగ్ర రచనల ఆవిష్కరణ, చర్చాగోపై వీటికి నాంది పలికింది.

రచయితలను, హేతువాదులను హత్యచేయడం, బెదిరించడం, భావ ప్రకటనా స్ఫేచ్‌లై దాడి వంటి దుశ్శర్యలతో మతినోన్యాదశక్తులు దేశంలో విద్యేష వాతావరణం సృష్టించాయి. వివిధ మతాల కులాల వారి ఆహోరపు అలవాట్లు ఆచరణలపై ఆంక్షలతో ఉద్దిక్తత సృష్టించాయి. లోకిక ప్రజాస్యామిక వాదులతో గొంతు కలిపిన సాహిత్యలోకం ఈ దుర్భాగ్యాలను తీవ్రంగా ఫిండించడంలో ముందు నిలిచింది. అన్నిచోట్లా ప్రగతిశీల సంస్థలన్నీ గొంతుకలిపి ఈ ఫాసిస్టు పోకడలను నిరసించాయి. అభ్యుదయ లోకిక భావాలు గల సంఘాలు సామాజిక న్యాయం కోసం ఉద్యోగిస్తున్న శక్తులను మరోసారి ఒక్క వేదిక మీదకు తీసుకురావడమే 2015 మనకు అందించిన గొప్ప వరపడి. కార్పొరేట్ మార్కెట్ తత్వం, కలుషిత రాజకీయాల మతతత్వం జంట ప్రమాదాల్లా దాపురించిన నేటి పరిస్థితిలో, సామ్రాజ్యమాదానికి పొలకులు మరింతగా లోంగిపోతున్న సందర్భంలో ఈ విశాల ప్రగతిశీల ప్రతిఫలనను మరింత ముందుకు తీసుకుపోవడం అవశ్యక కర్తవ్యం. అదే సమయంలో స్థజనశీలతనూ సాహిత్య నైపుణ్యాన్ని విమర్శనాత్మక దృక్పథాన్ని పెంచుకోవడంపైనా కేంద్రికించినే నాలుగుకాలాలు నిలబడే సాహిత్యం అందించగలం.

సాహితీమిత్రులందరికి నూతన సంవత్సర పుభూకాంక్షలందజేస్తూ వారి రచనల్లోనూ ఇతర రంగాల్లోనూ కూడా నిర్దేశిత లక్ష్యాలు పూర్తి చేసుకుంటారని అశేధాం.

ముఖ్యచిత్రం : గిరిధర్

బౌమ్మలు : తుంబలి శివాజి, గంగాధర్, మీరా

ఈ సంచికలు ...

కవిత	4
తారతమ్యం (కథ)	5
కవిత	8
ట్రైవాద కవిత్వంలో మిథీపోయి.....	9
కవిత	15
గాయాలకు ఆక్కర లేపనాలు అద్దన కవి	16
ఉర్దూ సాహిత్యంలో ఓ ప్రభంజనం	18
పెళ్ళి కాని పెళ్ళ (కథ)	21
కవిత	26
మాలపల్లి అభ్యుదయ కావ్యమేనా?.....	27
సామాజిక చలనంతో ‘చలించే’ కవి	32
కవిత	34
కరువు (కథ).....	35
స్వీకారం	39
గురజడ శతవర్ధంతి కార్యక్రమాలు.....	40
మహికవికి సీరియసం.....	42
తీకాకశం జసకవనం.....	45
సామాజిక, సాంస్కృతిక ఉద్యమమ వారధి జాఘవా .47	

పంపాదకపర్చం

తెలకపల్లి రవి (సంపాదకు)

క.ఆనందాబారి

వౌరపసాద్

వల్లభాపురం జనార్థన

కె.లక్కుయ్, మనేజర్

పిలవామా సాహిత్య ప్రస్తావం

ఎం.ప్రాస్థానమ్, స్టోచ్ నెం. 21/1, ఆజామాబాద్ ఆర్టిస్ట్ కలైన్మంటపం డస్టర్, హైదరాబాద్ - 500 020

పిల్లల అర్థాత్, రచనలు తంపించలసిన చిరువామా:

ఎడిటర్, సాహిత్య ప్రస్తావం, ఎం.చి. విజినకేంద్రం, దోషె. 27-30-4, 3వ అంతస్తు, అకులవారి వీధి, గవర్నర్స్ రెఫర్, విజయవాడ - 520 002,

సిల్: 9490099059

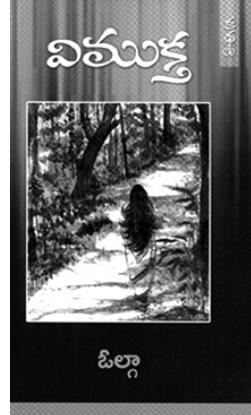
ఇ-మెయిల్ : ssprasthanam@gmail.com

www.prasthanam.com

పురస్కారం



ప్రముఖ రచయిత్రి ఓల్డాకు కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు



ప్రముఖ రచయిత్రి ఓల్డాకు 2015 సంవత్సరానికి గాను కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు లభించింది. ‘విముక్త’ కథా సంపటికి ఈ పురస్కారాన్ని అకాడమీ ప్రకటించింది. 1950, నవంబర్ 27న ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని గుంటూరులో ఓల్డా జన్మించారు. అసలు పేరు పోపూరి లలిత కుమారి. తెలుగు సాహిత్యంలో ట్రైవాద దృక్పథం పట్ల అవగాహన కలిగించడంలో ముందుండి నడిచారు. తెలుగునాట ట్రైవాద ఉద్యమానికి ప్రతీకగా నిలిచిన ఓల్డా ‘ఆకాశంలో సగం’ స్నేచ్ఛ, మానవి, సహజ, గులాబీలు, కన్నిటీ కెరటాల వెన్నెల సవలలు రాశారు. మాకు గోడలు లేవు, నీలిమేఘాలు, సూర్యోఢ్య చలం, మహిళావరణం వంటి

సంకలనాలకు సంపాదకత్వం వహించారు. రాజకీయ కథలు, ప్రయోగం, భిన్న సందర్భాలు, మృణాల్యాలు, మృణాల్యాలు కథా సంపటాలు వెలువరించారు. వలికించకు వొనమ్ముదంగాలను, తొలివెలుగులు వంటి వ్యాస సంపుటాలు వెలువడ్డాయి. 2010లో వెలువరించిన ‘విముక్త’ కథా సంపటిలో ఆరు కథలూ ప్రత్యేకతను సంతరించుకున్నాయి. రామాయణంలోని సీత, అహల్య, శూర్పణా, ఊర్జుక, రేణుక, రాముడు పాత్రాలను ప్రధాన ఇతివృత్తాలుగా ఎన్నుకుని ట్రైవాద కోణంలోంచి కథనం చేయడం ఈ సంపటి ప్రత్యేకత. పురుష ఆధారిత పాత్రాల అంతరంగాన్ని మధించి ఆత్మగౌరవ కోణాన్ని వెలికితీసిన కథలివి. ప్రసిద్ధి చెందిన పురాణపాత్రాలను సరికొత్తగా పాతకుడి ముందు నిలుపుతాయి ఈ కథలు. ఈ పురస్కారం సందర్భంగా ఓల్డా గారికి అభినందనలు.



అక్షోబ్ర నెల పురస్కారాలు

అనామిక

కథక : రూ. 700/-

రచయిత : బి. కళాగోపాల్

సిని రచయిత జనార్థన మహార్థ అందిస్తున్న పురస్కార చెక్కలు ఈ రచయితలకు అందుతాయి

వ్యాసం : తెలుగు భాషా చరిత్ర పరిశీలనకు మెకండ్ క్లేఫీయత్తులు మజిటీపాలు రచయిత : సి. సివారెడ్డి



ఈ రచయితకు ‘కర్కపాలెం రుక్మిణమ్మ స్నారక పురస్కారం రూ. 500/- అందజేయబడుతుంది



అక్షర సేర్కం

కవితక : రూ .500/-

రచయిత : సామహరపు రఘుబాబు

పాతకులు తాము చదివిన కవితలు, కథలు, వ్యాసాలలో నచ్చినవి కారణాలతో సూచించవచ్చు.

సీనియర్, ప్రసిద్ధ రచయితల రచనలు కాక జెప్పాహికులను, ఇటీవల రాస్తున్నవారిని

ప్రోత్సహించడమే ఈ పురస్కారాల ఉద్దేశ్యంగా గ్రహించగలరు.

- ఎడిటర్

తారతమ్యం

- ఇంద్రగంటి నరసింహమార్తి
9959352900



మార్చి నెల మొదటి వారం... ఉదయం పదకొండు గంటలవుతోంది. బ్యాంకులో రష్ట తక్కువగా ఉంది. కొంటల్లో ఇద్దరో ముగ్గురో ఉన్నారు. ఎ.టి.ఎం.లు బాగా పాపులర్ అవుతున్నాయి. చాలామంది ఎ.టి.ఎం.లో లావాదేవాలు పూర్తి చేసుకుంటున్నారు. యువత నెట్ బ్యాంకింగ్ వైపు మొగ్గు చూపుతున్నారు. మెషిన్లు మహిమ... మానవ సంబంధాలు మృగ్యమవుతున్నాయి.

నా క్యాబిన్లో ఎ.సి. రన్ అవుతున్న పుక్కగా అనిపిస్తోంది. అసాకర్యంగా వుంది. మనసులో గుబులు... కారణం... రుణాల వసూలు మందగించడం... పై అధికారుల చివాట్లు తప్పడంలేదు. మేనేజర్గా నా బాధ్యత నిరర్థక అస్తులు తగ్గించడం... రాజకీయ నాయకులు దూరదృష్టి లోపంతో చేసిన వాగ్దానాల వలయంలో చిక్కుకున్న నిజాయితీ దారులు కూడా అప్పులు చెల్లించడానికి ముందుకు రాకపోవడంతో బ్యాంకు మేనేజర్ల పరిస్థితి ముందు నుయ్యి - వెనుక గౌయ్యలా తయారయింది.

రుణగ్రహీతలను కలిసి బాకీ చెల్లించమని ఒత్తిడి

చేస్తున్నాను... నా విధి నేను నిర్వహించాలి కదా...

ఈ రోజు కలవాలనుకున్న బాకీదార్ల లిస్టు తయారుచేశాను... ఇంతలో... క్యాబిన్ తలుపు తోసుకుని అటెండర్ వారిస్తున్నా వినకుండా విసురుగా లోపలికి వచ్చిన వ్యక్తిష్టేపు తల త్రిప్పి చూశాను. అమె... సుక్ష్మ... నిన్న సాయంకాలం వాళ్ళింటికి వెళ్ళి బాకీ వసూలుకు గొడవ చేయడంతో పేరు గుర్తుంది.

సుక్ష్మ మా బ్యాంకులో సంవత్సరం క్రితం పదివేలు అప్పు తీసుకుంది. సంవత్సరంలో ఒక్క రూపాయి చెల్లించలేదు. తోపుడు బండి మీద కూరగాయలు అమ్ముకుంటుంది. మూడు పదుల వయసుండొచ్చు.

నిన్న సుక్ష్మ ఇంటికివెళ్ళి బాకీ చెల్లించాలని గట్టిగా అరిచాను. ఇలాంటి బడుగు వర్రాల దగ్గర బాకీ వసూలుకు నోరు పెంచడమే మేలని నా అనుభవం చెప్పింది.

'మీలాంటి వాళ్ళకి అప్పు యివ్వడం మాదే బుద్ధి తక్కువ. అప్పు దొరీకేదాకా కాళ్ళావేళ్ళ పడతారు. సొమ్ము చేతికండాక మళ్ళీ బ్యాంకు గడప తొక్కరు. అందుకే మీరు పైకి రాలేరు. అప్పు చెల్లించకపోతే తోపుడుబండి జప్పుచేస్తాను

జాగ్రత్త' బెదిరించాను.

భర్త త్రాగుబోతట. 'వాడే బాగుంటే నాకీ తిప్పలు లేకపోను' అంటూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది.

వీళ్ళింతే... 'కన్నీళ్ళకి కరిగిపోతామని... అంతా నటన' అనుకుంటూ మరోసారి గొంతుపెంచి వార్షింగిచ్చి వచ్చాను.

అదంతా గుర్తు చేసుకుని...

'డబ్బు తెచ్చావా... మళ్ళీ ఏదైనా కథ చెపుదామని వచ్చావా' అన్నాను వ్యంగ్యంగా.

'ఇదిగోనయ్యా నీ డబ్బు' పదివేల కట్ట విసురుగా టేబుల్పై పెట్టింది.

'నిన్న రూపాయి లేదన్నాను. ఇంతలో ఇంత డబ్బు ఎలాపచ్చింది. ఎక్కడైనా ఎత్తుకొచ్చావా' అడిగాను నేనూ విసురుగా.

ఆమె కళ్ళమృట నీళ్ళు... 'మేము నిజాయితీగా పనిచేసుకుని బ్రతికేవాళ్ళం. వుంటే తింటాం. లేదంటే పస్తుంటాం. ఇదిగో ఇది చూడు' అంటూ మెడలో కట్టుకున్న పసుపుకొమ్ము తీసి చూపించింది.

'మంగళ సూత్రం అమ్మేశానయ్యా... మాటపడే మనుషులం కాదు. మాకూ అభిమానం వుంది' కన్నీళ్ళు వత్తుకుంటూ ఆమె అన్న మాటలకు అవాక్కయ్యాను.

'సార్... తల్లి...' అంటూ చలాన్పొసి కేవ్ కొంటర్లో డబ్బు చెల్లించమని పంపించాను.

నాకు దండంపెట్టి ఆమె కేవ్ క్యాబిన్వైపు అడుగులు వేసింది.

ఆమె అటు వెళ్ళిందో లేదో...

భార్తవ క్యాబిన్లోకి వచ్చాడు.

అతను భార్తవ ప్రయావేట్ లిమిటెడ్ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్. అతనికి నలబై ఏళ్ళుంటాయి. మనిషి పొడగిరి. వచ్చని వసిమి ఛాయ. ఖరీదైన బట్టలలో హండాగా వున్నాడు.

నాలుగు వేళ్ళకి రాళ్ళు పొదిగిన వుంగరాలు... చేతిలో ఖరీదైన సెల్. భార్తవ కంపెనీకి మా బ్యాంకు పదికోట్లు రుణమిచ్చింది. రెండేళ్ళు గడచినా వాయిదాలు చెల్లించలేదు.

ఈ రోజు ఉదయం భార్తవకి ఫోన్‌చేసి వారం రోజుల్లో ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ వాయిదాలు చెల్లించాలని గట్టిగా నొక్కిచెప్పాను.

ఫలితం... భార్తవ రాక...



'రండి రండి'

అంటూ ఆవ్యాపించి కుర్చు చూపించాను.

కుర్చులో హండాగా కూర్చున్నాడు భార్తవ.

S ఁ జ ఁ ల

ప్రశ్నలయ్యాక అసలు విషయం ప్రస్తావన కొచ్చింది. ఎంతో మర్యాద ఘర్వకంగా వాయిదాలు చెల్లించాలని అర్థించాను. పై అధికారుల ఒత్తిడి ఎక్కువగా వుందని చెప్పుకొచ్చాను. భార్తవ చిరునవ్వ చిందిస్తూ చిద్యులాసంగా నా మాటలు విన్నాడు. బ్యాంకు బాకీ చెల్లించలేకపోయాననే ఆందోళన అతని ముఖంలో మచ్చుకైనా కానరాలేదు. చాలా చిన్న విషయంలా తీసి పౌరేశాడు.

'మీకు తెలియనిదేముంది. ఆర్థిక మాంద్యం వల్ల బిజినెస్ డల్గా వుంది. ప్రస్తుతం బాకీ చెల్లించే పరిస్థితిలేదు. మీరే నా లోన్ రీషెడ్యూల్ చేసుకోంది. తరువాత చూద్దాం. రీషెడ్యూల్ చేయమని కోరుతూ తెచ్చిన ప్రపోజల్ మీ పై అధికారులకు పంపండి సరిపోతుంది' అంటూ తనే నిఱయం ప్రకటించేశాడు.

బ్యాంకు అధికారులు తను చెప్పినట్టే వింటారనే నమ్మకంతో వున్నాడు.

ప్రతి బాకీదారుడికీ ఈ 'ఆర్థిక మాంద్యం' అనే పదం ఘూతపదంలా తయారైంది. మరి ఇంత ఆర్థిక మాంద్యంలోనూ నెలానెలా కంపెనీ భాతానుండి ఐదులక్ష్లు తను జీతంగా తీసుకుంటాడు. న్వంత ఆన్తులు పెంచుకుంటాడు.

బాకీ తీర్చాలంటేనే ఇబ్బందులు...

అటెండర్ కాఫీ తెచ్చి టేబుల్పై పెట్టాడు.

కాఫీ తీసుకోమని వినయంగా ఆఫర్ చేశాను.

బాకీదారుడైనా భార్తవ మాకెంతో గౌరవనీయాడు. ఎంతయినా మా బ్యాంకు డిపాజిటర్ సామ్య పదికోట్లు అతనిచేతిలో వున్నాయి. ఎంత మర్యాదగా చూసుకోవాలి!

కాసుపు కబుర్లుచెప్పి భార్తవ నిప్పుమించాడు.

కవిత

మతం గంతలు కట్టుకున్న వాడికి
గతకాలపు ఘనకీర్తి కనబదదు !
చూధ్యపు పొరలెక్కిపాడికి
హిత వాక్యులు వినబదవు !!
మంచి గతమున కొంచెమే ఐనా,
ఆ మంచి కోసమే ఇప్పుడు కోట్లాడాల్నిస్తుంది
ఒక క్రీస్తు మరణిస్తే మానవత మళ్ళీ గొట్టుకుపోలేదు.
అది మరింత పరిపక్వమైంది,
ఆ శిలువే పరమ పవిత్రమైంది !
గాంధీని కాలిస్తే నిజం నిద్రబోయిందా
అది అజరామరమైంది, సత్యమార్గం స్వర్గ తుల్యమైంది!
ఉరి తీసినా, పర్యావరణ ఉద్యమాలగలేదు,
నిర్భంధించినా, ప్రజాస్వామ్య గళాలు మూగబోలేదు!
మనిషిగా బ్రతికుండీ,
రచయితగా మరణించడమొంత దౌర్ఘాగ్యం !
కందుకూరి - గురజాడ, కబీరు - వేమనలు
హేతువాద, సంస్కరలై చిరకీర్తులైనారు!
అణగదొక్కినకొద్దీ అభ్యుదయాధ్యమం
మరింత పదునెక్కుతుంది
మత విశ్వాసాల మర్పిచెట్టిక్కి
దెయ్యంలా వేదాలు వల్లించక
ఏ వేదం ప్రబోధించింది మానవ సంహోరాన్ని !

సత్యం

- జ. ఇంచిర
7396303552



మతాంధుడి చేతిలో అధికార దీపం
చీకటికూపానికి దారితీస్తుంది !
మూడ విశ్వాసాలతో కుల్లిన మీ మెదల్కను చీల్చుకుని
హేతువాదం మొలకెత్తుతుంది
సమాజ ధమనుల్లో చైతన్య ధమరుకం మోగుతుంది.
సిరా సిరల్లో అభ్యుదయ నయాగరా ఉరుకుతుంది
అంతిమంగా శాస్త్రజ్ఞానమే వర్ధిల్లుతుంది.
ఇది తథ్యం! ఇది సత్యం!!

(మానస సాహిత్య అకాడమీ జాతీయ స్థాయి ఉత్సవ కవితా
అవార్డు పొందిన కవిత)

అతను బయటికి వెళ్ళాడ...
మనసంతా అలజడి...
బ్యాంకుల్లో రెండు లక్షల కోట్లు యిలాంటి
పెద్దమనుపుల చేతిలో విలవిల లాడుతున్నాయి. ఇంత
పెద్దమొత్తం కొద్దిమంది అనుభవిస్తున్నారు. బ్యాంకులకు
అప్పులు ఎగొట్టి తమ స్వంత ఆస్తులు పెంచుకుంటున్నారు.
ప్రభుత్వం కూడా వీళ్ళ కొమ్ముకాస్తోంది. చిన్నచిన్న రైతులు
బాకీలు చెల్లించలేక అత్యాధిమానంతో అత్యహత్యలు
చేసుకుంటున్నా కనికరించని బ్యాంకులు బడ్డా
పెట్టుబడిదార్డకు కోట్లు గుమ్మరించి మూడోకంటికి
తెలియకుండా మాట్లి చేస్తున్నారు.

అలోచనలో మునిగితేలుతూంటే...
'సర్... బాకీ దార్డను కలవడానికి
బయలుదేరుదామా' అంటూ చేతిలో లిస్టుతో ఫీల్డు ఆఫీసర్
క్యాబిన్లోకి వచ్చాడు.

'చూడు రమేష్... నిన్న మనం ఇంచికిచెల్చి
బెదిరించిన సుకన్య ఈ రోజు బాకీ చెల్లించింది. ఆమెని
పిలిచి మళ్ళీ అప్పు మంజూరుచేయి. భార్ధవ తన కంపెనీ
అప్పు రీపెడ్యూలు చేయమని ప్రపోజల్ ఇచ్చాడు. ఈ
ప్రపోజల్ షైల్చెసి భార్ధవ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ ఆస్తులు
డెటరీకారీ య్యాక్ట్ ప్రకారం జప్తు చేయడానికి వెంటనే చర్యలు
తీసుకోమని రికమెండ్ చేస్తూ పై ఆఫీసుకు ప్రపోజల్
తయారుచేయి. నేను ఫోన్లో జనరల్ మేనేజర్ గారితో
మాట్లాడతాను' అన్నాను.

'అలాగే సర్' అన్నాడు రమేష్ ఫీల్డ్ ఆఫీసర్.

నాకప్పుడు మనసులో అలజడి తగ్గింది. నా డ్యాటీ
నేను సక్రమంగా నిర్మించానన్న తృప్తి నాకుంది. అధికార్య
నిజాయితీగా దృఢంగా నిర్ణయాలు తీసుకోగలిగితే ఈ
దేశాభివృద్ధిని అడ్డుకోవడం ఎవరితరం? □

కవిత

వాయుముద్ర

వసంతంలో

పూలగుత్తులు నాట్యమాడినట్లు
ఒక నిస్తంత్రీ స్ఫర్జ వీస్తుంది

నిశ్చలమైన నీటిమీద
అలలు మొలుస్తాయి
ఉన్నట్లుండి జల్లులు కురుస్తాయ్
కనిపించని లోకం నుండి
విని మరిచిన గొంతు
గంగలా నేలకు జారుతుంది

పక్కలు వసంతాన్ని
తలుచుకొని కూస్తాయి

లేణ్ణు కరిమబ్బల్ని ఉపహించుకొని
నాట్యం చేస్తాయి
అడవిదారిలో
అశ్వులు పరుగుపెడతాయి

- ఏనుగు నరసింహరాడ్డి

8978869183



ఈక ఎప్పుడూ ఆ వాయుముద్రకోస్మే
మనసు సూదంటు రాయై ఎదురుచూస్తుంది

వాడు

సుభాషిణి. యన్

“నా బంగారం”

వాడిని “అమృ” అనేది
వాడెన్నదూ బంగారం సూల్లే
వాడి ఒళ్ళు వజ్ర కలోరం
వాడికి వజ్రమంటే తెల్వుదు
వాడిది ఉక్క పిడికిలి
కనీసం ఉక్కముక్క గూడ వానికి
ఎర్కులే



సూర్యున్ని సూటిగ సూపే గుడిసె
పెయ్ దాయలేని చిరుగుల బట్ట
ఆకలి పేగులను ముడుచుకున్న
బట్ట
పారలసాందీ చేతులు
పలుగులసాందీ కాళ్ళు
వాడు సంపద సృష్టిస్తుడు
వాడికెందుకలే.... అని
“భగవంతుడు”???

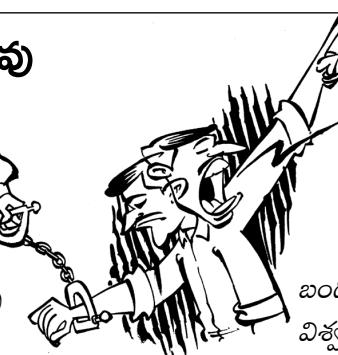


వేయగలవేమా

నిస్సు వేలెత్తిచూపినందుకు
నాచేతికి సంకెళ్ళు

బంధించలేవు

కాని
వేయలేవు
నీ ఔ తిరగబడుతున్న
నా భావాలకు సంకెళ్ళు



- క.శ్రీనివాసు

9490098811

బంధించలేవు
విశ్వవ్యాపుమవుతున్న
నారణన్నినాదపు ధ్వనితరంగాన్ని
నా అంతరంగాన్ని...



బంధించగలవేమా

అణవణవూ కనితో కాగుతున్న
నా భోతిక శరీరాన్ని

నిలుపలవే
నీ ఔ కోధంతో రగులుతున్న
నా మస్తిష్కపు కదలికలు

శ్రీవాద కవిత్వంలో-మిథోపోయి



- డా॥ఎం.ఎన్.బ్రహ్మనందయ్య
9704034854

మిథోపోయి సాహిత్య సంబంధమైన పారిభాషిక పదం. ఇటీవలి కాలంలో తెలుగు సాహిత్య విమర్శ వ్యాసాలలో ఈ అభివ్యక్తి పదం కనపడుతున్నది. కవిత్వ అభివ్యక్తి రీతుల్లో ఒకానొక పద్ధతే ఈ మిథోపోయి. 2002లో తెలకపల్లి రవి సంపాదకత్వంలో 'గమనం' సాహిత్య ప్రత్యేక సంచిక వెలువడింది. అందులో మేడిపల్లి రవికుమార్ 'తెలుగు సాహిత్యంలో మిథోపోయి' అన్న సుదీర్ఘ విమర్శ వ్యాసంలో ఈ మిథోపోయి వెలుగు చూసింది.

మిథోపోయి (Mythopoeia) పదబంధంలో రెండు పదాలు ఇమిడి ఉన్నాయి. ఒకటి మైథాలజి, ఇంకౌకటి పోయట్రి. పురణాలు, పురాణితిహసాల నేపథ్యంలో రాయబడిన కవిత్వం మిథోపోయి అవుతుంది.

మనం తెలుగులో వ్యవహరిస్తున్న పురాణ ప్రతీకలు, మిథోపోయికి సరిపోవు. మిథోపోయి ప్రత్యేకతలను చూపించలేవు. కనుక ఖచ్చితమైన తెలుగు పదం స్థిరపడేంత వరకు మిథోపోయి పదాన్ని విమర్శకులు స్థిరపర్చారు.

పౌరాణిక నేపథ్యంతో ఆధునిక జీవితాన్ని కవిత్వంలో ఆవిష్కరించడాన్ని, అంగ్రంలో మిథోపోయి అంటారు. కేవలం పురాణ ప్రతీక ఉన్నంత మాత్రాన సామాజిక పురోగతి ఆ

కావ్యంలో ఉందనడానికి వీలులేదు. కొండరు సాంప్రదాయ వాదులూ, సనాతన వాదులూ సమాజాన్ని యథాతథంగా ఉంచేందుకో, సామాజిక తిరోగుమనానికో పురాణ ప్రతీకను వాడుకోవచ్చు. అది మిథోపోయి కాదు. కనుక సామాజిక పురోగతిని కాంక్షించడం మిథోపోయి లక్ష్మణం అని ఎవరూ మరువకూడదు.

ప్రపంచంలో ఈ మిథోపోయి అభివ్యక్తిని ఉపయోగించింది. టి.ఎన్.ఎలియట్ 'డ వేస్ట్ లాండ్' కవితతో. ప్రత్యేకంగా తెలుగులో ఈ అభివ్యక్తికి, ఆరంభం అంటూ ఏమీ లేదు. కొంత మసకగా కనిపిస్తోంది. కనిపించిన వరకూ, ఎన్నో ప్రక్రియలకూ ఆద్యాదైన వీరేశలింగం పంతులుగారే ఈ మిథోపోయికి ఆద్యాదుగా చెప్పాలి. సరస్వతీ నారద విలాపం' అనే భండకావ్యం ద్వారా కనిపిస్తోంది ఈ ధోరణి. అలా తెలుగులో మొదట వెలువడిన కవిత ఇదే.

అయితే, మిథోపోయి పద్ధతి తన కవిత్వంలో ప్రవేశపెట్టే ఏ కవికైనా, మైథాలజిపట్ల మంచిపట్లు ఉండాలి. పారకుళ్ళి సున్నితంగా తల్లిలేపగల నేర్చు ఉండాలి. అప్పుడే పారకుల వ్యాదయాలు పూర్చేకుల్లా గుచ్ఛుకుని

విచ్చుకుంటాయి. లేకపోతే ముళ్లుపొదల్లా గుచ్ఛుకుంటాయి.

ఇంతటి ప్రత్యేకతలు కల్గిన మిథోపోయి నిర్మాణ పద్ధతిని, ఉపయోగించుకున్న ట్రైవాడ కవయిత్రులు ఎందరో ఉన్నారు.

ట్రైవాదం, దళితవాదం, మైనారిటీ వాదం అనేవి ప్రధానమైన వర్తమాన సాహిత్య ధోరణులు. 1980 దశకం నుంచి ట్రైవాదం తెలుగు సాహిత్యంలో పట్టిష్టమైన రూపాన్ని పొందుతూ ఉంది.

ట్రైవాదులు, పురుషాధిపత్య భావజాలాన్ని ప్రశ్నింపడం, వారికున్న ప్రధానతాత్మికాంశం. సంఘంలో పురుషపక్ష ఆలోచనలకు అధికప్రాధాన్యం ఉండటం. సమస్త అధికారాలూ పురుషుని ఆధినంలో ఉండటం, సమస్త పార్శ్వాలూ పురుషుని చెప్పుచేతుల్లోకి జారిపోవడం పురుషాధిపత్య భావజాలంలోని ప్రధాన అంశాలు. ఈ అంశాల వల్ల ట్రైవాటీకి వివిధ కోణాల్లో దుర్భరమైన, భయంకరమైన పరిస్థితుల్ని ఎదుర్కొంటూనే ఉంది. ఈ విషయాన్ని ట్రైవాదులు మిథోపోయి అభివృక్షికరణ పద్ధతుల్లో కవిత్వాన్ని ఎలా ఆవిష్కరించారో ఓసారి పరిశీలిద్దాం.

భారతీయ వివాహ వ్యవస్థలో కట్టుబాట్లూ, వాటి చుట్టూ అల్లుకున్న పత్తిప్రతా సూత్రాలూ ట్రైకి, జీవన సూత్రాలుగా పురుషవ్యవస్థ భావిస్తుంది. నిజానికి పత్తిప్రతల జీవితాలు మనం అనుకున్నంత గొప్పగా ఉన్నాయా? వాళ్లు వ్యక్తిత్వాలకూ, అస్తిత్వాలకూ ఆటంకాలు లేకుండా వారు జీవించగలిగారా? ఇటువంటి లోతైనా సందేహాలు ట్రైవాదులకు కలిగాయి. ఈ భూమికలోని సూత్రాన్ని ప్రముఖ కవయిత్రి జయప్రభ 'విస్తరిస్తున్న ఎడారులం' కవితా ఖండిక ద్వారా సూటిగా ప్రశ్నిస్తోంది.

“నీతగానో

సామిత్రిగానో

అనసూయ గానో అరుంధతి గానో తప్ప
బతకలేని వాళ్లం
మొగుడిలేని ఛాయామార్గం వినా
వేరే తోవ తెలియని వాళ్లం
మేం ఎవరిమని మాట్లాడగలం?
శతాబ్దాలుగా
ఈ జాతి 'పుంసకత్వాని'కి
అరాచకత్వానికి సమిధలమై

సగంచచ్చి బతుకుతున్నవాళ్లం!”

సీత, సామిత్రి, అనసూయ, అరుంధతులు భారతీయ పత్తిప్రతలు. రామాయణంలోని సీతకప్పాలూ, భారతంలోని సామిత్రి మరణించిన భర్తను అనుసరించిన వైనాన్ని, అరుంధతి పాతిప్రత్యామ్నీ, మార్గందేయ పురాణమే కాక, భారత రామాయణాలు అందించే, అనసూయ పాతిప్రత్యశక్తినీ తెలియని భారతీయులు దాదాపు అరుదనే చెప్పాలి.

ఈ నలుగురు పత్తిప్రతలు ఏనాడూ తమ భర్తలకు బదులు/ఎదురు చెప్పినవారు కారు. భర్తల అడుగుజాడ నీడజాడలై మెలిగినవారే. ఇతరేతర ఆలోచనలూ, మార్గాలూ కోల్పోయి నిలిచినవారే. తమ తమ కంరస్వరాలు ముగాపోయించు, మానసిక వేదనా రాగాలవనలో

●	ఇంతటి ప్రత్యేకతలు కల్గిన మిథోపోయి	●
●	నిర్మాణ పద్ధతిని, ఉపయోగించుకున్న ట్రైవాద	●
●	కవయిత్రులు ఎందరో ఉన్నారు. ట్రైవాదం,	●
●	దళితవాదం, మైనారిటీ వాదం అనేవి	●
●	ప్రధానమైన వర్తమాన సాహిత్య ధోరణులు.	●
●	1980 దశకం నుంచి ట్రైవాదం తెలుగు సాహిత్యంలో పట్టిష్టమైన రూపాన్ని పొందుతూ	●
●	ఉంది.	●

రాటుదేలినవారే. వారి అస్తిత్వాలు ఆలోచనా నాస్తికత్తు గుణాలు.

సీత వగైరా, నాటి పత్తిప్రతలు ఈనాడు వ్యవస్థలో లేకపోవచ్చి. అయినా, సమాజంలో చాలామంది భార్యలు ఈనాడు ఆ దుస్థితిలో ఉన్నారు. నిజానికి కవయిత్రి ఒక నాటి పత్తిప్రతల మిషతో ఈనాటి భార్యల స్థితిగతులను ఈ ఖండికలో ఖండిస్తూ విశ్లేషించారు.

బి.ఇందిర అనే కవయిత్రి ‘అనాదిగా’ కవితలో అనాదిగా ట్రై అనుభవిస్తున్న ఇదే దుస్థితిని కవిత్వాలికించారు.

“హరిశ్నంద్రుడికి ఇల్లాల్చైనై
అమ్ముడుపోక తప్పులేదు
పోగా అది తప్పుకాదట
ముప్పుత్తిప్పులు తప్పవట”

భర్తల అస్తిత్వం కోసం, పరువ ప్రతిష్టల కోసం తమ తమ అస్తిత్వాలను వదులుకున్న భార్యలూ, తమ తమ జీవితాల్ని త్యాగం చేసుకున్న అర్థాంగులూ మన ఇతిహసాల్లో

అనేకమంది ఉన్నారు. యుగాలు గడుస్తున్నా సమాజం ఎంతగా ఆధునికతను పుంజుకుంచున్నా ఒక నాటి భార్యల కష్టులూ, కన్నీళ్ళూ ఇప్పుబోి సజీవ రూపాలుగా మార్చుకుని ప్రవహిస్తానే ఉన్నాయి. భర్తల అవసరాల కోసం అమ్ముడుపోతున్న భార్యలు, బలవుతున్న భార్యలూ ఇంకా సజీవంగా ఉన్నారు. ఇది భారతీయ వైవాహిక వ్యవస్థలో, మరుషాధివశ్య సమాజంలో త్రీలపై మరుషులకు సంక్రమించిన అధికారాలకు నిదర్శనం.

పురుషాధివశ్యం తర్వాత త్రీవాద తాత్త్విక దృక్షఫంలో లక్ష్యంశంగా ఉన్నది జెండర్ వివక్. త్రీవాద కవయిత్రులు ఈ అంశాన్ని ఏధోపోయి వద్దతిలో ఏ విధంగా కవితీకరించారో చూడ్దాం. సెక్కు, జెండర్కూ మధ్య ఉన్న స్ఫుర్తునెన భేదాన్ని గుర్తించడం జెండర్ వివక్తతను అర్థం చేసుకోవడానికి ఉపకరించే తొలి దశ. సెక్కు శరీరానికి సంబంధించింది. జెండరు కుటుంబానికి, సమాజానికి సంబంధించింది. సెక్కు సహజవైనది. జెండర్ కృతిమమైనది. ఒక వ్యక్తి ఆడగానో, మగగానో సమాజంలో పెరిగి, అసమానతలు రావడం జెండర్ పరంగానే అని గుర్తించారు. ఈ త్రీపురుషుల మధ్య అసమానతలు లేకుండా ఇరువురినే సమానంగా, ఒక మనిషిలా పెంచడం పల్లనే వీరిమధ్య అసమానతలు తొలగుతాయనేది త్రీవాదుల భావన.

సెక్కు, జెండర్ల మధ్య వ్యత్యాసాలను త్రీవాద కవయిత్రులు ఏ మేరకు గుర్తించారో పరిశేలిద్దాం. ప్రముఖ త్రీవాద కవయిత్రి జ్యోలిత రచించిన ‘అంధత్వం’ అనే కవితా ఖండికను చూద్దాం.

“దృతరాప్ర్షునిలా, పుట్టుగుడ్డికాదుగదా మనం గాంధారిలా ఆపాదించుకున్న అంధత్వం మనది యందుకు లింగభేదం లేదు
చూపుకేకాదు మనసుకూ మనకెందుకులే అని ఉచ్చేక్క”
మహాభారతంలోని గాంధారి, దృతరాప్ర్షునికథ లోక ప్రసిద్ధమే. దృతరాప్ర్షుడు పుట్టుగుడ్డి అని తెలిసినా గాంధారి, అతన్ని వివాహమాడవలసివచ్చింది. ఆడింది. భర్తకు లేని చూపు భార్యకెందుకని తానూ కళ్ళకుగంతలు కట్టుకుని కృతిమంగా అంధత్వం ఆపాదించుకుంది. జీవితాంతం ఈ అంధత్యాస్ని కొనసాగించడం గాంధారికి జెండర్ వివక్ పేరుతో సంఘం విధించిన శిక్ష అంటుంది జ్యోలిత. భర్త అడుగుజూడల్లోనే కాదు చూపుమేరల్ని మోసింది గాంధారి.

తల్లిదండ్రులు ఆడవిల్లిన్ని ఎంత అపురూపంగా పెంచుకున్నా మరెంత అణిముత్యంగా చూసుకున్నా, చివరికి ఏ ఆరళ్ళు పెట్టేవాడికో, అధికారాన్ని చెలాయించే వాడికో కట్టబెట్టాల్సిందే అన్న వ్యంగ్యధోరణి కంరస్వరాన్ని కవిత్వంలో నింపుకుని నినదించిన కవయిత్రి సావిత్రి. ఈమె రచించిన ‘అంతా నీకోసమే’ ఖండిక అందుకు వేదికైంది.

“అరళ్ళుపెట్టే మొగుడికో, అధికార మదాంధుడికో అపుగించడానికి అపురూపంగా పెంచుతాం బతకనేర్వనందుకు పదే పదే విస్మిక్కోపడానికి చక్కనైనా మాటలతో ‘సామాజిక స్పృహ’ నేర్పతాం హాంటరిని చేసి హాదిలేయడానికి పదిమందితో కలపమని బలవంతం చేస్తాం

- సెక్కుకూ, జెండర్కూ మధ్య ఉన్న స్ఫుర్తునెన భేదాన్ని
- గుర్తించడం జెండర్ వివక్తతను అర్థం
- చేసుకోవడానికి ఉపకరించే తొలి దశ. సెక్కు శరీరానికి సంబంధించింది. జెండరు కుటుంబానికి,
- సమాజానికి సంబంధించింది. సెక్కు సహజమైనది.
- జెండర్ కృతిమమైనది. ఒక వ్యక్తి ఆడగానో, మగగానో సమాజంలో పెరిగి, అసమానతలు రావడం జెండర్ పరంగానే అని గుర్తించారు.

చివరికి యిజాలను ‘కుట్లుల్లో యిరికించి, నిజాలను నిలువునా నిపేధించడానికి సత్యహరిశ్చంద్రుని అత్యాచారాలను కూడా ఆదర్శం చేస్తాం’

పురాణేతిహసాల కాలం నుండి పురుషాధివశ్య సామాజికవ్యవస్థ త్రీకి అలవాటు చేసిన ఒకాన్మాక ధర్మం పొత్తివశ్యం. నాటి నుంచి నేటి వరకూ భర్తల పట్ల భార్య ఎంత అణువగా ప్రవర్తించాలి? భర్త ఇప్పుయిప్పొల మేరకు ఎలా నడుచుకోవాలి? ఏయే వేళలో ఏయే సేవలు చేయాలి? పరపురుషుల పట్ల ఎలా ప్రవర్తించాలి? వంటి పన్నగాలు పతిప్రతలకు ధర్మపన్నాలు. హరిశ్చంద్రుని అత్యాచారాలను సైతం ఆదర్శం చేయడం కవయిత్రి సమతాభావ అలోచనకు పరాక్రమ.

జెండర్ వివక్ పట్ల త్రీవాద కవయిత్రుల్లో సైతం పరోక్షంగానో, ప్రత్యక్షంగానో వారి స్వరాలు మార్పి చెందుతున్నాయి. మందరపు హైమవతి ‘ద్వాపాత్రాభినయం’లో

ఈ మార్పు గుర్తించగలం.

“పతిదేవుని టేబులోపై
కాఫీ కప్పుగా, మీల్న కారియర్గా
పిల్లల లంవ్ బాక్సులుగా
బహుపాత్రాభినయ పోటీలో
నా చేతులకెప్పుడూ ఘణ్ణ ప్రైజ్
నా శరీరమే చేతులుగా మారినా
నా హాస్తద్వయమే
కార్ట్రిఫ్యార్టుని సహస్ర బాహుపులుగా
పరిణమించినా పనిచేసినా
ఆఫీసుకు వెళ్లేంతవరకు నాపని అనంతమే

■ ■ ■

ఆఫీసరు అసురుడు అనేస్తాడు ఆఖరికి
ఆడవాళ్ళకెందుకమ్మా ఉద్యోగాలని
ఆనాటి సీత అభిమానం కాపాడిన భూమాత
మళ్ళీ ప్రత్యక్షమవకూడదూ అనిపిస్తుంది ఆ క్షణం”
ఆడవాళ్ళకెందుకు ఉద్యోగాలనే మాట నేటికీ,
సంఘటిత రంగంలో తరచూ వినిపిస్తున్న మాట.
తల్లిదండ్రులు, భర్త, ఆఖరికి అధికారులూ ఇంతే. పురుషుల
మధ్య నానాటికి జెండర్ పరమైన వివక్షలూ, బాధలూ కష్టాల
సుంచి, మహిళ బైటపడాలని కొరుకుంటోంది. అందుకే
తేతాయిగంలోని రామాయణం అంతిమ ఘట్టంలో
భూమాత సీతాదేవి అభిమానాన్ని కాపాడినట్లు, నేటి మహిళ
కొత్త ఆలోచనకు సిద్ధహాతోంది. ఈ వాస్తవాన్నే కపయితి
భూమాత మళ్ళీ ప్రత్యక్షమవ్వాలని కోరుకోవడం అనే సూచన
చేశారు.

స్త్రీవాదతాత్మిక చింతనలో చాలా ప్రాముఖ్యం కల్గిన
అంశం లైంగికత. లైంగిక సంతృప్తి, దాంపత్య జీవితంలో
స్త్రీపురుష సంబంధాలు, బిడ్డల్ని కనడం వంటి విషయాల్లో
స్త్రీకి సరైన స్నేచ్ఛ లేకపోవడాన్ని స్త్రీవాదులు తీవ్రంగా
పరిగణిస్తున్నారు.

వయసుతోనూ, వావివరుసలతోనూ సంబంధం
లేకుండా లైంగికదాడుల్ని నిత్యం సంఘం ఎదుర్కుంటున్నదే.
అత్యాచారాలు, వేధించడాలు వంటివి అనేకం, స్త్రీ జీవితానికి
గ్రహణం పడుతున్నటువంటి అంశాలు. కారణం, స్త్రీకి
హృదయం, మనసూ వంటివి లేవు. కేవలం శరీరమే
డంటుంది. స్వంత ఆలోచనలకూ, ఇష్టాయిష్టాలకూ తావులేని

శరీరంలూ, పురుషుడు అనుభవించే, ఇతరులకు ఎరవేనే
పురుషుని అవసరాలు తీర్చుకోడానికి లైంగికవినియోగ
పరికరంలూ మిగలడం విచారకరం.

మందరపు ప్రౌమయతి సంతకాలు చేద్దం రండి' కవిత
ఈ సందర్భంలో ప్రస్తావించుకోదగింది.

“గాయాలు మానినా
మచ్చలు మానవ
వెంటాడే విషాదస్తుతుల్లాగా
ఆనాడు పురాణాల్లో
వీ మహర్షి తపోభంగాని త్రైనా
ఓ ఊర్వశీ విలాస దృగంచలం
ఓ మేనకా మనోజ్ఞ భంగిము
మహాంద్రుని ఆయుధాలు”

దేవలోకంలోని అప్సరసలు ఊర్వశీ, మేనకలు. వీరు
జంద్రుని చేతిలో కీలుబొమ్మలు. తన పదవికి భంగం,
విఘ్ంతం కల్పుతుందన్న భయంతో తపస్యును ఏ మహర్షి
చేసినా, తపోభంగం చేయడానికి వీరిని ఎరవేస్తాడు జంద్రుడు.
ఈ ఎరవేనే తత్త్వం జంద్రునితో పోలేదు. నేటి ఆధునిక
జంద్రుల వరకూ నడిచిందీ, నడుస్తూంది.

కేవలం, శత్రువులను లోబరచుకోవడానికి స్త్రీని లైంగిక
అయుధంగా వినియోగించుకున్నారటానికి ఇదొక
దృష్టాంతం. నాటి పురాణేతిషోసాల్లో కన్పించే ఘుట్టాల్లో ఈ
నాటికీ స్త్రీజాతిని వెన్నాడుతున్న విషాద స్తుతులని కవయిత్తి
అభివర్ణించారు.

భారతీయ సాహిత్యంలో స్త్రీ శరీరం కేవలం
భోగపన్సువుగానే వర్ణించబడింది. దీనిని మరోమారు
నిర్దారిస్తూ పాటిబండ్ల రజని ‘అబార్థన్ స్టేట్మెంట్’ రూపంలో
జచ్చింది.

“నీకు పంచేందుకు రక్తం లేకే కదా
నిన్న పెంచేందుకు తీరికలేకే కదా

■ ■ ■
రఖ్యారుచేతుల ముసుగు నీముఖంపై కప్పి
అభిమన్యుడి శరాల కప్పజిప్పి
నిస్సహాయులైన పొండువుల్లా రోదిస్తూ
పెధిడ్రెన్ సెడేషన్లో నిన్న పోగాట్టుకుని
పగిలిన జిల్లేడుకాయ తాలూకూ పింజనై సోలిపోతూ
నాలోని అమ్మను పాతిపెట్టుకుని

చెరకు పిప్పనై పారిపోతూ
 కంసుడి కత్తిలాంబి ప్లాస్టిక్ బకెట్ మింగిన
 ప్లాస్టర్ ఆఫ్ పారిస్ ముద్దలాంబి నిన్నుచూసి
 మళ్ళీ నా పొత్తుభ్రాల్డో పాదువుకోవాలనీ”
 ఏయే పరిస్థితుల్లో, ఏయే కారణాల వల్ల ఒక స్థ్రీ,
 గర్జివిచ్చిత్తి చేసుకుంటుందో, దీని వెనుక ఏ శక్తులు ఏయే
 పారావ్యాలలో పనిచేసి ఉంటాయో కవయిత్రి త్రీడీలో
 చూపించారు.

అభిమన్యుడి కథ మహాభారతం కావున్న. కంసుడి పాత్ర
 భాగవతం కావున్న. అభిమన్యుజ్జీ శరాలకు అప్పజెప్పినట్టుగా,
 కదుపులోని పిండాన్ని ఘైద్యులకు అప్పజెప్పి, నిన్సహాయులై
 రోదిస్తున్న పాండవుల పరిస్థితి,
 అబార్ధన్ చేయించుకున్న తల్లులది.
 తల్లి ఆధీనంలోనే భిద్రమవుతున్న
 వసిగుడ్డని, కంసుని కత్తిలాంబి
 ప్లాస్టిక్ బకెట్ మింగేసిన కుట్టను
 భారత భావితరానికి కనువిప్పగా
 చూపింది.

కుటుంబాన్ని ఒక సామాజిక
 యూనిట్గా పరిగణించాలన్నది,
 స్త్రీవాదుల మరో ప్రధానమైన అంశం.
 ఇంటిపని, వంటపని, బిడ్డలపెంపకం
 వంటి విషయాలలో కుటుంబ
 భాగస్వామ్యం ఉండాలన్నది ఏరి తాత్త్విక
 ఆలోచన.

కుటుంబాన్ని ఒక సామాజిక
 యూనిట్గా పరిగణించాలన్నది,
 స్త్రీవాదుల మరో ప్రధానమైన అంశం. ఇంటిపని, వంటపని,
 బిడ్డలపెంపకం వంటి విషయాలలో కుటుంబ
 భాగస్వామ్యం ఉండాలన్నది ఏరి తాత్త్విక
 ఆలోచన.

జయప్రభ “వంటింటి సుంచి వల్లకాబి దాకా” ఖండిక
 కుటుంబ వ్యవహారాల్లో స్త్రీలు వివక్షకు గుర్తైన అంశాల్ని
 మిథోపోయి ధోరణిలో గుర్తించింది.

“అందుకే
 నా విషయంలో
 కర్ణార్జునులిద్దరికి వైరం లేదు!
 నా ముందు నుంచున్న
 ధర్మరాజుకీ దుశ్శాసనుడికి భేదం లేదు!
 ఇల్లు సర్దుకునే పిల్లల నెత్తుకునే
 పద్మవ్యాహంలో చౌరబి
 పోరులోంచి పొయ్యలోకి
 పరిగెడుతుంటాను!
 నిరంతరం...

నా శరీరంతో యుద్ధం
 ఈ సమాజంతో యుద్ధం
 వంటింటి సుంచి వల్లకాబి దాకా”
 అనే శీర్షిక, స్త్రీ జీవితంలో రెండు దశల్ని సూచిస్తుంది.
 మొదటిది వంటిల్ల. రెండోది వల్లకాదు. అంటే చనిపోయే
 వరకూ సగటు మహిళ చిరునామా వంటిల్ల.

ఆల్లాక పద్మవ్యాహం. అందులోకి ఒక్కసారి ప్రవేశించాక
 బైటకు రావడం కష్టం. ఇల్ల సర్దుకోవడం-ఇంటిపనినీ,
 బిడ్డల్ని ఎత్తుకోవడం- బిడ్డల పెంపకాన్ని సూచిస్తున్నాయి.
 కుటుంబ పని విషయాల్లో పురుషులేవ్వరూ పాలు
 పంచుకోకపోవడాన్ని ఈ ఖండిక ఖండిస్తోంది. ఇతరేతర
 విషయాల్లో కర్ణార్జునుల కిడ్డరికి వైరం
 ఉండొచ్చు. ధర్మరాజుకూ, దుశ్శాసనుడికి భేదం ఉండొచ్చు).
 కాని స్త్రీల విషయానికోస్తే చక్కటి
 ఒద్దిక వీరిలో కనిపిస్తుంది.
 ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్న భద్రేనా,
 ఎన్నో ఉత్తమగుణాలున్న మొగుడైనా
 వారి అవసరాలన్నీ పడకగదిలోనే
 కానీ, పనుల విషయంలో కాదన్నది

ఈ ఖండిక వివరిస్తుంది.

ఆధునిక స్త్రీ, ఇప్పుడు పురుషునితో సమానంగా
 విద్యావంతురాలైంది. పురుషునితో పాటూ వివిధ రకాల
 ఉద్యోగాల బాధ్యతలను కూడా నిర్వహిస్తోంది. ఈ బాధ్యతల
 మూలంగా స్త్రీ, ఒక వ్యక్తిగా విజ్ఞానపంతురాలు కావున్న
 గాక, ఉద్యోగినిగా, కుటుంబ అదాయాన్ని పెంచోచ్చు గాక,
 ఇంటి పనుల్లో ఏ మాత్రం వెనులుబాటు, విశ్రాంతి
 దక్కకపోవడం స్త్రీ జీవితాల్లో మరోవిషాదం అంటూ
 మందరపు పైపువపతి ‘ద్విపాత్రాభినయం’ ఖండిక
 ప్రస్తుతిస్తుంది.

“బహుపాత్రాభినయ పోటీలో
 నాచేతులకెపుడూ ఘష్ట్పైజె
 నా శరీరమే చేతులుగా మారినా
 నా హస్తద్వయమే
 కార్పీరాయర్జుని సహార బాహువలుగా
 పరిణమించినా పనిచేసినా
 అఫీసుకు వెళ్ళేంతవరకు నా పని అనంతమే”

కవిత

మట్టి మన ఆకృతి

- అడిగోపుల వెంకటరత్నమ్

9848252946

మట్టి మన మాతృక

మట్టి మన ఆకృతి

మట్టి మన సంస్కృతి

మట్టి మన భూమిక

బొట్టు బొట్టును కూడగట్టి మట్టి

కాలువగా ఏరుగా నదిగా పారిస్తుంది

సముద్రాన సంగమం చేస్తుంది

మట్టి చేతులపై సముద్రం నిలబడి వుంది!

బొట్టు బొట్టును ఇంకగట్టిన మట్టి

భూగర్జ జలాశయాల్లో మదుపు చేసి

మానవాళి భవితకు పంచుతుంది!

మట్టి మానగా

సస్యవిష్వవం స్ఫైంచి

బంగారు పంట అందిస్తుంది!

నాటిన విత్తుకు

తల్లి పాలను అందించి

మొక్కసు చేసి మానుగా మారుతుంది!

దాహారీ ఐనపుడు

ముఖం నెట్రెలుగా విచ్చుతుంది

దాహం తీరినపుడు

బల్ల బరువుగా నిర్మిత హౌతుంది!

మట్టి వొంట్లో

మనిషి గుండెదాగివుంది

మనిషి మనుసులో

మట్టిగొంతు కలసివుంది!

మట్టి ఒక చోట పచ్చని తివాసీ

ఒక చోట ఎప్రని ఎదారి

ఎద్దారైనందుకు చింతిస్తుంది

సస్యర్థామలమైనందుకు సంతసిస్తుంది!

నాగలి దున్నాక వొళ్ళంతా

గాయపడ్డ మట్టి ఎలా విలపిస్తుందో

భవనాలకు పునాదులు తప్పాక

అవయవాలు తెగి ఎలా దూధిస్తుందో

బిడ్డలు పెట్టిన బాధల్ని మరిచి

మట్టి తల్లి మోదం కురిపిస్తుంది!

మట్టి ఒక చోట బంగారం

ఆఫరణమై అలంకరిస్తుంది

మట్టి ఒక చోట జగత్తాస్కి

దైవమై దీవెనలు అందిస్తుంది

అంతవరకు అవిశ్రాంతమై

తిరుగాడిన బిడ్డ

దీర్ఘ విశ్రాంతికి జారితే

గర్జంలో ఐక్యం చేసుకుని

తిరిగి మట్టిగా మారుస్తుంది!

మట్టి ఒకచోట యుద్ధభేరీ మోగిస్తుంది

మట్టి ఒకచోట

శాంతి కపోతాన్ని ఎగరేస్తుంది! ☺

ఆఫీసుకు వెళ్ళేంత వరకూ స్టైలుకు ఇంట్లో పని ఓ యుద్ధ వాతావరణం. ఈ వాతావరణాన్ని నెగ్గడం మనిషికున్న రెండు చేతులు సరిపోవు. ఈ పనికి కార్పీర్యార్ఘ్యనిలా సహా బాహువలు అవసరం ఏర్పడుతుంది. కనుకే స్త్రీ, తన శరీరాన్నే చేతులుగా మార్చుకుంటుంది.

కార్పీర్యార్ఘ్యనుని పాత రామాయణంలోనీది. ఇతడొక క్షత్రియుడు. వరసిద్ధి మూలంగా వేయచేతులు కావాలని దత్తాత్రేయుని నుండి వరం కోరుకున్నాడు. పొందాడు. కానీ, ఇక్కడ స్త్రీలకు కావలసిన సహా బాహువలు వరసిద్ధి కోసం కాదు పరసిద్ధి కోసం.

ఇంతటి ప్రశ్నక్రతలు కళీన మిథోపోయి నిర్మాణ పద్ధతిని అనుసరించిన స్త్రీవాద కవయిత్రులు ఎందరో ఉన్నారు. పురాచేతిహసాలపై కవులకూ, కవయిత్రులకూ విశ్వాసం ఉన్న లేకపోయినా సామాన్య ప్రజలకు ఇతిహసాల పట్ల ఎనలేని గౌరవప్రత్తులు ఉంటాయి. ఈ మైదాలజికి

సంబంధించి పాతలు, సన్నివేశాలు, ప్రతీకల పట్ల పాతకుల హృదయాల్లో కొన్ని భావచిత్రాలు పదిలంగా, పవిత్రంగా ఉంటాయి. ఆధునిక జీవితాన్ని కవిత్వంలో ఆవిష్కరిస్తూ, వాటిని ప్రస్తావించినప్పుడు పారకుల్లోని భావచిత్రాలు స్పందిస్తాయి. గులాబీ రేకుల్లా విష్ణుకుంటాయి. కవితల పట్ల పాతకులకి ఆసక్తి పెరుగుతుంది. విషయం చిరకాలం గుర్తుండటానికి అవకాశం ఉంటుంది. ఈ అవకాశం మూలంగా కవిత్వం పారకుల హృదయాల్లోకి నేరుగా ప్రవేశిస్తుంది. పారకుల సంఖ్యను పెంచుతుంది.

ఏది ఏమైనప్పుటో అకాశంలోనూ, సమాజంలోనూ సగభాగం స్త్రీలు కాబట్టి వారికి ఇవ్వమలసిన, దక్కువలసిన హక్కులూ, స్నేహిలూ ఏ రంగమైనా వారికి దక్కువలసిందే. అప్పుడే సమాజం సమానమవుతుంది. లేకపోతే కుసమాజం అవుతుంది. అది సమ సమజానికి మంచిది కాదనేది స్త్రీవాదుల కవిత్వంలోని తాత్త్విక భావం. □



కవిత

రుతు సంహరమెప్పుడో జరిగిపోయింది
ఎండల్లో వానలూ
వానా కాలపు వడగాలులూ!
వ్యాపార పవనాలు వీచడం ప్రారంభించాక
నీటినీ నింగినీ
ఆకునీ అంబరాన్ని అమ్ముకు తినడం మరిగాక
ఎడారిలో ఒయసిస్సుని కలకన్నట్టగా లేదూ
మనసు!
వక్కులు గూళ్ళు పెట్టడానికి చెట్లున్నాయనెప్పుడో
మర్చిపోయాయి!
జళ్ళలో వేసిన సీలింగుల్లో సర్పుకు పోతున్నాయి.
ఆదిమ కాలంలో వేసిన ఇంద్ర ధనస్సు
అకాల పర్వతానికి వెలిసిపోతూ కనిపించిందాకాకంలో!
పచ్చిక బయలంతా
బరిబాత పిల్లాడిలాగా బురద గుంటలతో ప్రకృతంతా
మారుతోంది!
స్థంభించిపోయిన స్వప్నంలాగా
కరిగిపోతున్న దిగులుగా
తనని తాను కూడగట్టుకుంటూ భూమాత
కెల్లాజ్ చిత్రంలాగా అతుకులతో
దాటకూడని సరిహద్దులని నిర్మిస్తోంది!
సౌకర్యాలే స్వేచ్ఛ అనుకుంటూ
భూ మందలాన్ని ఒంటి చేతో దనుమాడే మనిషి
హాలోజన్ లైట్ వెలుగుల్లో వెండి వెన్నెలను పారేసుకొని

కలల బేహారి



- తమ్ముర రాధిక
9440626702

అలజడీ ఆకలి కేకలకే ఆద్యంతం స్వరాలు
కూరుస్తున్నాడు.
ప్రకృతి వనరులతో మార్కెట్ మాయ చేసే
ప్రపంచ బేహారుల వ్యాచ్చంతో
మనగడ సాగించే మనిషి
తనను తాను కోల్పోయి గ్రోబల్ తుఫానులకు
ఎర అవుతున్నాడు!



నానీలు

నిరంతరం రాస్తున్నాను
కవిత్వం
తపస్సు అంటే
జదేనా అన్నిస్తుంది

రశడూ జోడూ
బాగానే కుదిరింది
వరకట్టుమే
శాపమయ్యంది



తగుళ్ళ గీపాల్

9505056316

పగలు రాత్రిని

గుర్తించలేకపోతున్నా

మకాం

పట్టానికి మరాక

అమ్మ ప్రేమను
వర్షించాలని తపన
ఏ పద్మంలోనూ
అది పట్టలేదు





అలుశెట్టి ప్రభాకర్

12-1-1954 - 12-1-1993

స్వార్యదు స్వయం ప్రభాకరుడయినట్టే అక్షర స్వార్యదు ఆలిశెట్టి ప్రభాకర్ కాదా స్వయం ప్రతిభాసంపన్నుడు. సమాజంపై తనకున్న సృష్టితకు, స్వతహో అభ్యిన కళాకౌశలాన్ని జోడించి తెలుగు కవిత్వంపై తనదైన ముద్రవేసి, అభిమానుల గుండెల్లో మరెవరూ పూడ్చలేని లోటు మిగిల్చి 'మరణం నా చివరి చరణం కాదు' అని చెప్పి మరీ వెళ్లిపోయాడు.

12 జనవరి 1954 నాడు జన్మించిన అలిశెట్టి ప్రభాకర్ భోతికంగా బతికింది 39 ఏళ్లే. అందులో కవిగా కొనసాగింది 20 ఏళ్లకు పైనే. అంటే లోక జ్ఞానం తెలిసిన నాటినుండి చివరి ఊపిరి వరకు కవిత్వమే జీవిత మనుకొన్న ధన్యజీవి. అమోఘమైన విషయపరిజ్ఞానం. అవగాహన ఆయన సాత్తు. అలుపెరుగని ఆలోచన, ఘర్షణ, సాధన ఆయన అప్రాయ. చదువు చూస్తే వదిలేసిన ఇంటర్వీడియట. చదివిన పుస్తకాలు ఎన్నున్నా సమాజమే ఆయనకు పారశాల. తన కెమోరా కళ్ళతో చూసిన దృశ్యాన్ని క్షణల్లో కవితా చిత్రంగా మార్చడం ఆయనకు ఏకలవ్య విద్య.

ఆయన రాసిన - 'ఒక రూపాయి బిళ్ళుంటే/ విష్ణుచక్రంలా తిష్ణుతా/ రెండుంటే/ బండి చక్రాల్లా అమర్యతా/ లక్ష్మలకు లక్ష్మలుంటే/ మిమ్మలుంతా/ నా చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేయస్తే!' అన్న కవితా పంచులు ఒక అర్థశాస్త్ర పుస్తకానికి ముందు మాటలో తొలిపలుకులుగా వాడబడడం అలిశెట్టి ఆర్థిక అవగాహనకు నిదర్శనం.

1970-80 దశకం తెలుగులో నవకవుల యుగం.

గాయాలకు అక్షర లేపనాలు అద్దిన కవి

- జ. నర్సన్

9440128169

ఆనాటి యువతకు నాటి సామాజిక పరిస్థితులు, విద్యలో ముందంజ, పుస్తక పరసంపై ఆసక్తి కలగలపి సాహితీస్వస్మిజన వైపు దారి చూపాయి. అనాటి వరకు కవిత్వమంటే పొర్చుపుస్తకాల్లోని పద్యభాగమే. ఆ రోజుల్లో వచ్చే పుత్రికల్లోని వచన కవిత్వం వారికి కొత్త రుచులు చూపింది. కవిత్వం భావవ్యక్తీ కరణకు ఒక రూపమని, మనమూ ప్రయత్నించవచ్చని భరోసా ఇచ్చింది.

పై ప్రభావానికి లోనైన అలిశెట్టి ప్రభాకర్కు లోలోన కొట్టుమిట్టుడుతున్న ప్రతిభకు కొత్తదారి దొరికింది. తోటి మిత్రులు ఎటు వెళ్లినా కవిత్వమే జీవితలక్ష్మంగా చివరి వరకు నిలిచాడు. అది కాల్చినా, కూల్చినా నిబ్బరంగా తట్టుకున్నాడు.

ప్రభాకర్పై దినదిన గండంగా బ్రతుకులీడుస్తున్న సామాన్యల ముద్ర తప్ప మరే కవి ప్రభావం లేదనడానికి అతని ఆక్రమాలే సాక్ష్యం. ఎంత పుటం పెడితే లోహం అంత మెరుపునిస్తుండన్నట్లు ప్రభాకర్ నిప్పుల కౌలిమిలో రగిలి రగిలి కవిత్వాన్ని సృష్టించాడు. సామ్రాజ్యవాదాన్ని, రాజకీయ దాష్టీకాల్ని నిర్దూంధంగా తిప్పి కొట్టాడు. వాటిపై రాజీలేని పోరాటం ఆయన కవిత్వంలో ఎక్కువగా కనబడుతుంది.

'ఏ దేశం శిరసుమీదు/ మొపిన/ పొదాలైనా/ హాందాలైనా/ సామ్రాజ్య వాదాలే' అని చిన్న పదాలతో సామ్రాజ్యవాదానికి ప్రపంచదేశాల దాసోహన్ని కళ్ళకు కట్టాడు.

'దాహం దాహంగా/ దాలర్ నాలుక చాచిన/ బహుళజాతికుక్కా/ దేశం దేశమంతా/ వాగ్దానాల ఊళపెట్టే/ అరాజకీయాల నక్కా/ రెండూ బహు ప్రమాదకరమైనవి' అని ఏ పాలకుడైనా ఒకటేనని పోచ్చరించాడు.

ప్రభాకర్ మనసునిండా సమాజపు దుష్టురీతులపై పట్టరాని కోపం, శ్రమజీవుల పట్ల వల్లమాలిన సానుభూతి. ఈ రెండూ ఆయన కవితా రథానికి రెండు చక్రాలు. ఇలాంటి

కవి -

స్వందనల సముద్రం
ఆవేదన కలిగినపుడు
మొత్తం హృదయంగా ద్రవిస్తాడు బాధతో
ఆవేశమైతే ఆకాశమంత ఆక్రోశిస్తాడు
ఆనందమైతే,
అందులో ఆనందంగా ఓలలాడుతాడు
సంఘటనలన్నీ తస్యయంగా
తనలో నమ్మేళనం చేసుకొని
సాహిత్యంగా తన కలం నుండి
జాలువారుతాడు
అతని హృదయమంతా
ఎన్నో - ఎన్నో
ఉద్దీఘ్మాల ఊర్ధ్వగాల సంలీనమే కదా! ఐడబ్బగ్నుల కడలి, ఐద్దలయ్యే అగ్నిపర్వతం

విశ్వరూపి

- పిట్ట సాంబయ్య
9849674768



ఆవేదన ఆవేశమైతే
అక్షరాలతో వేయ మెరుపులై
పిడుగులు కురిపిస్తాడు
ఆకాశమంత ఎత్తుకు ఎదిగి
అవనియంత కలియజూనే
విశ్వరూపి - చూపున్నపాడు కవి



దృశ్యం ప్రభాకర్ కంట పడితే చాలు క్షణాల్లో అసంకల్పితంగా కవిత్వంలోకి అనువదింపబడుతుంది. ఓ మిత్రుడిని సాగనంపడానికి జిత్యాల బస్టాండుకు వచ్చిన ప్రభాకర్కు ఎదురుపడిన ఓ దీన ప్రై దుస్థితి కవితా వస్తువై ఆయన నోట వెంట జలజలా రాలిపడిన అక్షరాలే వేశ్య కవిత - 'తాను శవమై.../ ఒకరికి శవమై.../ తమపు పుండై.../ ఒకరికి పుండై.../ ఎప్పుడూ ఎడ్డారై.../ ఎందరికో ఒయసిషై' ఈ కవితకు మరే వ్యాఖ్యానం అవసరంలేదు.

సమాజంలోని ధనిక, పేద వర్గాలను విడదిని పేదల వైపు నిలబడి, ధనస్వామ్యాన్ని చీల్చి చెందాడుతూ లోకం గుట్టు విప్పి చెప్పడం కూడా ఆయన కవితా లక్షణమే. 'అన్నం మెతుకునీ/ ఆగర్చ శ్రీమంతున్నీ / వేరు చేస్తే/ అసలు శ్రమ విలువేదో/ తేలిపోదూ?' అని సూక్షంలో శ్రమ విలువను తూకం వేస్తాడు' గుడిసెలే/ మేడల్చి/ కడుతాయి/ అయినా/ మేడలే / గుడిసెల్చి/ కొడతాయి' అని వర్గ దృక్పథాన్ని ఫీరీకరిస్తాడు.

ప్రభాకర్ ఆకలి తెలిసిన కవి. 'ఆకాశమంత/ ఆకలితో/ అన్నం మెతుకంత/ చందమామ కంచీకి ఆనదు ఆకలి తీరదు'. ఇంకా 'కడుపుమీద/ తడిసిన అగ్నిపుల్లతో గీసినా/ భగ్గన మండితే/అదేరా/ ఆకలి అదేవిధంగా- అందంగా/ తోకాడించే/ కుక్కపిల్లలంటిది/ కాడు ఆకలి కుట్టిన ఎప్రతేలు/ మంట లాంటిది ఆకలి అంటాడు. ఆకలిపై ఇలా ఇంత తీవ్రంగా ప్రతిస్పందించిన కవిత్వం మరెక్కడా

కానరాదు. 1983లో మకాం హైదరాబాదుకు మార్చిన ప్రభాకర్ తన కవితాచిత్ర ప్రదర్శనల ద్వారా ఆనాటి యువతకు సుపరిచితుడు. ఆరుస్వర ఏళ్ల అంధ్రజ్యోతి దిన పత్రికలో 'సిటీట్రైఫ్' అనే కవితా ఖండిక శీర్షికను నిర్వహించిన ప్రభాకర్ నగర జీవితంలోని సుఖము:భాలను స్వయంగా అనుభవించాడు.

ధూమపాసంతో ఊపిరితిత్తుల్లో తీప్పిపేసిన క్షయయ్యాధి తిరిగి రాజకుని ఆయన్ను కబళించే అంతిమ ఘడియల్లో సైతం కవిత్వాన్ని ఆసరా చేసుకొని తన మనోభావాల్ని అందులో పలికించాడు. తన భార్య అయిన 'భాగ్యలక్ష్మి' పేరట ప్రాసిన కవితలో - 'నాకు బెర్వ్‌లు, పేక్సిప్యూర్లు తెలియదు/ తనకు చలం, గురజాడా తెలియదు/ ఇద్దరం ఉత్సమిచ్చివాళం/ కానీ / అడుగంటిన కిరసనాయల్ స్ట్రేవ్తో/ అన్నం ఎట్లా ఊడికించాలో తనకు తెలుసు/ దగ్గుతెరల నెత్తుబి రెపహపల ఊపిరితిత్తుల్లో/ కవిత్వమెట్ల రాజేయాలో నాకు తెలుసు' అని రాసుకున్న ధీశాలి ప్రభాకర్.

తెలుగు కవిత్వం కోసం, కవిత్వం ద్వారా సామాన్యుడికి బాసటగా నిలువడం కోసం, వర్గ దృక్పథంపై స్పృష్ట కలిగి, దాన్ని ప్రజల్లోకి తన కవితాగానం ద్వారా తీసుకెళ్లడం కోసం తన సర్వస్వాన్ని ఘణంగా పెట్టిన శైర్యశాలి, త్యాగశీలి, ప్రజాకవి అలిశెట్టి ప్రభాకర్.

(జనవరి 12వ తేదీ అలిశెట్టి ప్రభాకర్ జయంతి)



జ్యుత్ చుగ్రాయ్ (1915 - 1991)

ఉర్దూ సాహిత్యంలో ఓ ప్రభంజనం

- ఉదయమిత్
99852 03376

స్త్రీల జీవితాల్లో సాహిత్యానికి కాలం లేదనుకున్న కాలంలో ఆ సాంప్రదాయాన్ని ఛేదించి, తన రచనల్లో ఆ భ్రమల్ని చెదరగొట్టిందామె. స్త్రీలు సామాజికంగా, సాహిత్యపరంగా శృంఖలాలు తెంచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్న కాలంలో వినపడిన ఏకైక గొంతు ఆమెది.

ఇస్తున్కు చుగ్రాయ్ ఉర్దూ సాహిత్యంలోనే ఒక ప్రభంజనం లాగా దూసుకువచ్చి, ప్రపంచ సాహిత్యంపై తనదైన ముద్ర వేసింది. 1930-40లలో భారత దేశంలో స్త్రీలు రచనలు చేయడం అరుదైన విషయం. కాని, స్త్రీల జీవితాల్లో సాహిత్యానికి కాలం లేదనుకున్న కాలంలో ఆ సాంప్రదాయాన్ని ఛేదించి, తన రచనల్లో ఆ భ్రమల్ని చెదరగొట్టిందామె. స్త్రీలు సామాజికంగా, సాహిత్యపరంగా శృంఖలాలు తెంచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్న కాలంలో వినపడిన ఏకైక గొంతు ఆమెది. స్త్రీలు కవితలు రాయడం “బౌద్ధిక తిరుగుబోతుతనం” (Intellectual Vagrancy) కింద జమకట్టబడేది. అయినప్పటికీ కొంతమంది బేగల్ యెల్ద్రమ్, హాజర్ ఇస్మాయిల్, బేగమ్ నాజర్ సజ్జద్ లాంటి వాళ్ళు రాశారు. అయితే వీళ్ళవన్నీ భావుకత, సంస్కరణలకు సంబంధించిన రచనలే. ఇస్తున్కు వచ్చాకనే వుర్దూ సాహిత్యంలో ఓ ప్రభజనం ఏర్పడింది. ఆమె ప్రభావంతో ఆ తర్వాత మరికొంత మంది రచయిత్రులు ఖుత్రులైన్ బైదర్, ముంతాజ్ షిరీన్, హాజీరా మహ్రూర్, రజియా సజ్జద్ జహీర్, సరజాదేవి, సాదిఫా బేగమ్ లాంటి వాళ్ళు వుర్దూ సాహిత్యంలో ప్రసిద్ధులయ్యారు.

ఇస్తున్కు అక్క (ప్రేమగ పిల్లుకునే పేరు) తనను తాను

తీర్చిదిద్దుకోవడానికి బయటి శక్తుల అవసరం లేకపోయింది. తన ఆశయాల్ని ఆచరణలోకి మార్గదానికి ఆమెకు కావాల్చినంత సంకల్పశక్తి వుందేది. ఇదొక్కబేకాదు - పాత విలువల్ని, పాత సాంప్రదాయాల్ని ధ్వంసం చేయడానికి ఆమెకు వేరే ఏ ఆయుధాలు అవసరం రాలేదు. అత్యంత సహజంగా ఆమె ఎన్నుకున్న మార్గాల్లో ఆమెలోని స్త్రీ వాదాన్ని బహిర్గతం చేశాయి. ఆమె “పరదా”ను తీసేసినప్పుడు కూడా పెద్దగా యుద్ధం చేయాల్చిరాలేదు. తన శక్తివంతమైన రచనల ద్వారా మధ్య తరగతి ముస్లిం స్త్రీల పరదాలను చీలిచి చెండాడవేగాక, వాళ్ళ ముచ్చటలను, అవనిందలను, కోరికలను, ఆకాంక్షలను, ఈరావ్ ద్వేషాలను, సంఘర్షణలను, ఆచార సాంప్రదాయాలను, అణిచివేతలను, తిరుగుబాటలను గొప్పగా చిత్రికరించినదామె.

మొట్టమొదటగా, ఇస్తున్కు చుగ్రాయ్ తన రచనల ద్వారా ‘బాగుమతి జుబాన్’ (కులీన స్త్రీలకు వాడేమాట) ఉర్దూ కాల్పనిక సాహిత్యంలోనే అడుగుపెట్టింది. ఆమెది అధ్యాత్మమైన సైలి... తన సమాసాలతో, ఉపమాసాలతో, శిల్ప చాతుర్యంతో సాహిత్యంలోనే ప్రభంజనలా దూసుకొచ్చింది. ఆమె సాహిత్యమంతా తన జీవితంలోంచి వచ్చిందే. ఆమెను ప్రసిద్ధ రచయిత్రి జేన్ ఆస్ట్రీన్తో పోల్చువచ్చు. ఇద్దరూ

ఉమ్మడి కుటుంబాలలో పుట్టి, పెరిగి తమ కథా వస్తువుల్ని అందులోంచే సేకరించారు.

ఇస్తుత్ చుగ్గాయ్... పరదాల మాటన కునారిల్లిపోతున్న తన కుటుంబీకుల జీవితాల్ని నిర్మయంగా ప్రపంచానికి చూపించగల్దింది. ఆమె తనకు తెలిసిన విషయాలపైనే ఎక్కువ దృష్టిపెట్టేది. (ఒక సమిష్టి కుటుంబంలో పెరిగినందువల్ల అత్తగార్లు, మేనత్తలూ, పిన్నమ్మలు, పెద్దమ్మలు, నొకర్లు, ఇరుగు పొరుగులు (మొహల్లా వారే)... ఇంతా ఆమె రచనల్లో కనిపిస్తారు... చాలా కథల్లో ఆమె కూడా ఉంటుంది. పాతలు ఆమె బంధువులుగా ఉంటారు. అందువల్లనే ఆమె రచనలకు మరింత సహజ పరిమళం అఖ్యాంది - తాపిశానఫ్స్). ఇస్తుత్ రాకముందు వర్రూ కల్పనా సాహిత్యంలో ఇదంతా మృగ్యమేనని చెప్పాలి.

ఆమె 1942లో రాసిన వెయిట్ట వెంగాదటి కథ 'లిహోవ్' (రజయి)తోనే పెద్ద కల్గోలమే రేగి, కోర్కుడాకా వెళ్లింది... అసలా కథ చదివి, అదేదో పురుషుడు రాసింది అనుకున్నారట... ఇక ఆ తర్వాత అనేక వాడవివాదాల మధ్యన ఒక లెజిండ్గా మారిపోయిందామె.

ఆమె కథలన్నీ అనేక భావాల కలపోతగా కనిపిస్తాయి. చాలా విస్తృతంగా రచనలు చేసిందామె... ఆమె కథలు, నవలికలు, నాటికలు, రేడియో నాటికలు, వ్యాసాలతో బాటు, 'కాగజ్ పై పైరపోన్' (కాగితపు దస్తులు) అనే కథనూ, తేడీల భీర్ (వంకరగీత), ఏక ఖుత్రా ఖూన్ (ఓ రక్కపు చుక్క) అనే నవల్నీ కూడా రాసింది. ఆమె తన భర్తతో కలిపి ఐదు సినిమాలకు రచనలు చేసింది. వాళ్ళు కొన్ని సినిమాలు కూడా తీశారు. తన సునిశిత హాస్యంతో, చెందాడే వ్యంగ్యాంతో, భాషయీద పట్టుతో, పొతకల్ని యట్టేపట్టేసేది... ఆమె సమకాలికుడైన ప్రసిద్ధ రచయిత కిషన్ చందర్, ఆమె వాక్యాలను 'దూకుడుగా పరుగెత్తే యోవనాశ్వల'తో పోల్చాడు... (ఇస్తుత్ కథలు వేగంగా పరుగెత్తడమే కాదు... వాక్యాలు, భావచిత్రాలు, రూపకాలంకారాలు, ధ్వనులు, పాతలు, సంవేదనలు, అనుభూతులు ఒక తుపానులు ముప్పిరిగొంటాయి -కిషన్ చందర్).

ఇస్తుత్ వ్యక్తిత్వమూ, జీవితమూ, సాహిత్యమూ

విడదీయరానివి... ఒకటి తెల్పుకుంటే ఆటోమేటిక్ గా మిగిలినవి తెల్పివస్తాయి. ఒక ముస్లిం కులీన స్క్రీకి ఇంత నిర్వయంగా, ఇంత శక్తివంతంగా రాసే శక్తి ఎక్కడ్చుంచి వచ్చింది? అంటే ఆమె మాటల్లోనే చినాలి - "మేం అందరం నిర్మాపమాటనగా పుంటాం... మా నాన్న, అన్నలు అందరం మేం ఎప్పుడూ వేరుగా కూబోలేదు... మా నాన్న అభ్యర్థు వాది. విశాల హృదయుడు... మా అన్నలో సమానంగా చూసేవాడు... నాకెవ్వుడూ సి గ్గు వడుతూ ఉండాలనిపించలేదు... ఆ పెంపకం వల్లనే నేనిలా ఉండగల్లుతున్నాను..."

అదీగాక, ఆమె చిన్నప్పట్టుంచీ బాగా ఎమోషనల్ విషయాలపట్ల తీప్రంగా స్పందించేది, ఘర్రుంచేది... (కథలు రాసేవాళ్ళకి తీప్రంగా స్పందించే గుణముండాలని కాళీపట్టుం

ఇస్తుత్ వ్యక్తిత్వమూ, జీవితమూ, సాహిత్యమూ విడదీయరానివి... ఒకటి తెల్పుకుంటే ఆటోమేటిక్ గా మిగిలినవి తెల్పివస్తాయి. ఒక ముస్లిం కులీన స్క్రీకి ఇంత నిర్భయంగా శక్తివంతంగా కదిల్చిన రెండు సంఘటనల్ని చెప్పుకొచ్చింది - ఇంత వ్యాదయం లేని మనిషాకడు, ఓ నల్ల వీలును కట్టే విరిగెదాక కొట్టాడు, అది నా గొంతులో

తన ఆత్మకథలోని “క్యారవాన్ డస్ట్” అనే అధ్యాయంలో తనను విపరీతంగా కదిల్చిన రెండు సంఘటనల్ని చెప్పుకొచ్చింది - “వ్యాదయం లేని మనిషాకడు, ఓ ముళ్ళబంతిలా నిల్చిపోయింది... రెండోది పసివాడైన అలాఅస్టర్ గొంతులో బాణం దించడం... ఈ రెండు ధృత్యాలు నన్ను జీవితకలం వెంటాడేవి” మొహర్రం సందర్శంగా జరిగిన సంస్కరణ సభలో ఆమె అలా అస్టర్ గొంతులో బాణం గుచ్ఛుకున్న సందర్శాన్ని ప్రస్తావించినప్పుడు, తట్టుకోలేక గట్టిగా ఏడ్వడం మొదలుబెట్టిందట - సంతాపం తెలిపే స్త్రీలు ఆశ్చర్యపోయారట. “బాణం... బాణం... అంటూ తన నిద్రపోదు... ఎదుచీవాళ్ళను నిద్రపోనీదు...” అంటూ వాళ్ళమ్మ కొట్టిందట...

ఇస్తుత్లోని తిరుగుబాటు ధోరణి, తన జీవితం నుండి వచ్చిందేగాని, ఆమె మారే సి ద్వాంతమూ పెద్దగా చదువుకోలేదు... ఆమె తనచుట్టూ పరిస్థితుల్ని నిశితంగా గమనించేది. స్త్రీలు మాటల్లాడుకుంటుంబే వినడం, చిన్నప్పుడు మంచంకింద దాగుండి వినడం, నొకర్లతో మాటల్లాడటం, నిజజీవితంలోని కథల్ని సేకరించడం వంటివి చేసేది (ఆగ్రాలో మా ఇంది చాకలి నాథురాం మా మిత్రుడు... అతను

గజల్

వేల మాటల గోల ఏల పండించి చూపాక వద్ద గింజ ప్రజల నుండి ఎదిగిరాని పాలకుండొక పొల్లు గింజ.

వర్ధ అంతరం పెంచిపోసి ఉగ్రవాదం షైన పొర?!
మెలుకువలో ఉన్న కపబీని మేలుకొలుపాక పిచ్చి వింత.

లౌకికత్వం తనదుగుణమని లోక మంతు చాటింప?!

మూక ఉన్నాదం మత్తు గుచ్ఛి మతం మౌడ్యం కల్లు సంత.

నోటి ముందరి కూడు తీసి నొసట నామం పెట్టినట్టు
జనం భూమి నులిమిలాగి థనం బలిమికి అప్పగింత

సాద సీదను మెట్లుజెసి రాజ్య వీరం అక్రమింత
దేశ సత్తువ ఒడిసిపిండి దబ్బు పరుపున పవ్వళింత.

స్వయంగా బట్టలు పట్టుకెళ్ళడానికి వచ్చి గొంతుకు కూర్చోని గంటలకొద్ది కబల్లు చెప్పేవాడు. ఏ పుస్తకంలో దౌరకని ఎన్నో కథల్ని అతన్నుంచి విన్నాను. వణికే ముసలి కంరంలో ఆ కథల్ని పాడి వినిపించేవాడు. పాడుతూ తనవెండి వుంగరం వున్న వేలితో తలుపుమీద దరువు వేసేవాడు. అయిదు రూపాయలూ, దారి ఖర్చులకు అదనగంగా ఇంకోక రూపాయి యుస్తే మమ్మల్ని తన కథలో నాలుగైదు గంటలు అలరించేవాడు - ఇస్తుతీ... ఆమెకు తనమీద తనకు ఎంత నమ్మకమంటే, తానెవరితోనైనా ఐదు నిమిషాలు మాటల్లాడితే - వారి జీవిత కథను పట్టేస్తానని ధీమాగా చెబుతుందామె. అందుకేనేమా, సుప్రసిద్ధ విమర్శకుడు పుజెయిత్ జాప్తి, ఆమె రచనల్ని పెయింటింగ్టోగాక, ఫోటోగ్రాఫీతో పోల్చుతాడు. అంత సహజంగా, అంత ప్రస్తుటంగా, అంత భావస్థారకంగా వుంటాయన్నమాట...

తన ఆత్మకథ 'కాగితపు దుస్తులు' అనే సమాసాన్ని గాలివరానన దీవాన్ లోని మొదటి వద్దంనుండి సేకరించినట్లు చెబుతుందామె. ఆమె తాను బతికున్న కాలంలోనే తన వివాదాస్పద కథ "లిహోవ్" ద్వారా ఓ పెద్ద లెజిండ్గా మారిపోయింది. అయితే ఆమె ఈ విషయాన్ని ఒప్పుకోదు...

గజశ్శు

- సిరా
9866087709



మద్యపానం హోనికరమని చట్టబడ్చపు హొచ్చరింప?
గొంతుబట్టి తాగబెట్టి 'సిరా' వృద్ధియంటు కళ్గంత!



"కథ చూపించు, చెప్పకు" అని చాలైస్ డికన్స్ చెప్పినట్లు, ఇస్తుతీ చుగ్గాయ్ కూడా తాను కథ రాస్తున్నప్పుడు ఎదురుగా పారకులున్నట్టే ఊహించుకుంటుందట..." ప్రాచీన కాలంలోని వూఫిక కథకులవలెనే, నేను కూడా నా పారకులు ముందున్నట్లు. నేను వాళ్ళలో మాటల్లుడుతున్నట్లు వూహించుకుంటాను..."

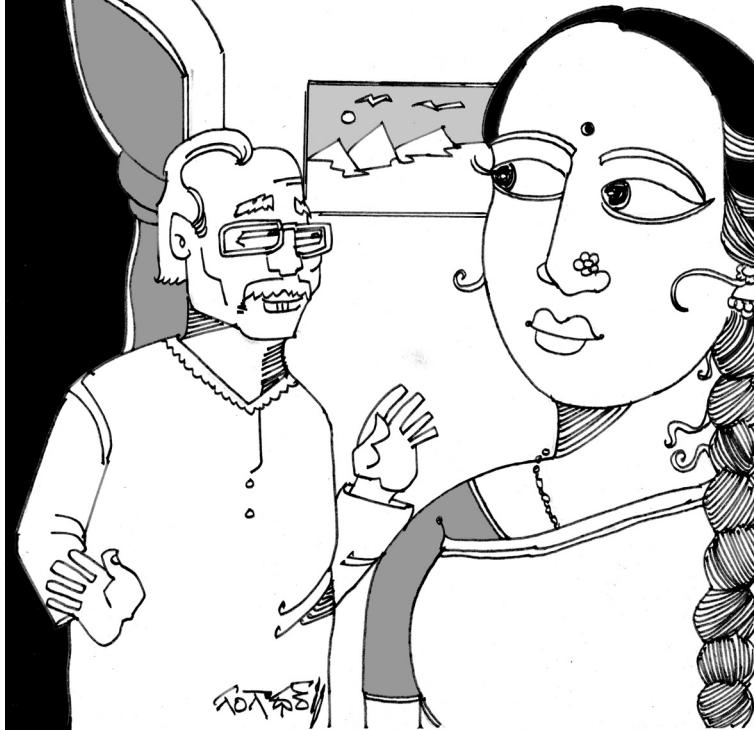
ఉర్దూ సాహిత్యంలోకి ఖురతులైన్ హైదర్ ఆదునిక రచయిత్రిగా ప్రవేశించినపుడు, ఇస్తుతీ, "పూమ్ పూమ్ డార్లింగ్" అనే వ్యాసం రాసింది. ఇది ఉన్నత వర్గాల స్త్రీలను తీవ్రంగా విమర్శిస్తూ రాసిన వ్యాసం. ఆ తర్వాత చాలా కాలానికి, ఖురతులైన్ హైదర్, ఇస్తుతీ గురించి రాస్తూ ఆమెను "లేడీ చెంఫీజ్భాన్"గా పోల్చింది... "వర్దూ సాహిత్యపు యుద్ధ రంగంలో ఇస్తుతీ ఒక యోధురాలు... ఓ గొప్ప అశ్వరూధురాలు... బాణం ఎప్పుడూ గురితప్పని విలుగత్తే..." అందామె.

ఇస్తుతీ అక్క హైదర్ అక్కలుగా ప్రేమగా పిలువబడే ఇస్తుతీ చుగ్గాయ్, ఖురతులైన్ హైదర్ మరికొంత మంది సాహితీకారులు పటిష్టమైన స్తంభాలుగా వర్దూ సాహిత్యం గొప్పగా విరాజిల్లుతోంది....

(ది హీందూ, ఆగస్టు 23, 2015 ప్రేరణతో)

పెళ్లి కాని పిల్ల

- భవానీ ఫణి
9441555402



ఆ రంగురంగుల పుష్టులు సాయంకాలపు ఆకాశాన్ని తీసుకొచ్చి గోడల మీద పరిచి పెట్టినట్టుగా ఉన్నాయి . రెపరేపలు , గలగలలు , కలగా పులగమై కలిసిపోతున్న కబుర్లు , నప్పులు , మధ్య మధ్యలో అరుపులు , అన్ని కలిసి తుఫాను సమయంలో వరద బీధత్వాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాయి. ఇంకా బాగా చెప్పాలంటే జడ్డి గారు రావడానికి ముందు కోర్కు వాతావరణంలా ఉంది అక్కడంతా . కానీ ఇక్కడ పడే శిక్క మాత్రం ఎవరికైనా ఎప్పుడైనా జీవిత ఔదే . ఆ ఊహకి స్వాతి పెదవుల మీద చిన్నపాటి చిరునవ్వు కడలాడింది .

“హే స్వాతి, ఏంటి సైలింగ్ ? నీ శారీ మీద ఎంబ్రాయిడరీ సూపరుంది . ఎక్కడ చేయించావు? ఈజీగా ఫోర్ ఫైవ్ ఫోజండ్ ఛార్జ్ చేసుంటారు “

“అంత లేదు బాబూ, నేనే చేసుకున్నాను “

“వోవ్, విజిన్... హాట్స్ ఆఫ్ మిస్ స్వాతి “

“ఇంక చాలు తల్లి, మునగ చెట్టుక్కించింది. అవతల నాకు చాలా పనుంది.”

“స్వాతకం పీటల మీద ప్రమిదలు అడుగుతున్నారు . ఆడపెళ్లి వారిని అడిగి తీసుకురా స్వాతి “

“ఇప్పుడే చెప్పాను విన్నీ, తెస్తున్నారు”

“స్వాతి , భోజనాల ఏర్పాట్లు పూర్తయ్యాయో లేదో చూడమ్మా , పెద్దాళ్లు ఎంత సేవు ఉంటారు ?”

“పెట్టేస్తున్నారు బాబాయ్ , తీసుకెళ్లండి అమృమృగార్టీ వాళ్యానీ”

“స్వాతి..... ఇక్కడ మంచి నీళ్లు లేవు చూడు . విడిదింట్లో కనీసం మంచినీళ్లు కూడా పెట్టుకుండా ఇవేం మర్యాదలో!”

“చెప్పాను పెదనాన్ని, పంపిస్తున్నారు. అయినా పెళ్లి భోజనం చేసి రండి. పెట్టేసారు”

“ఏంటే! నన్నిక్కడ కూర్చోబెట్టి వెళ్లిపోయావ్ , పెళ్లి పెట్టి సర్దింది నువ్వు , నాకేమీ కనిపించబోదు . పంతులు గారు ఉత్తర జంధ్యాలు అడుగుతున్నారు చూడు”

“అదిగో ఇక్కడే ఉన్నాయుక్కా , ఇవ్వాయనకి”

“అమ్మా , పెళ్లికొడుకు మేనమామల్ని పెట్టుబడి బట్టలు సిద్ధం చేసుకోమనండి , పిలవగానే రావాలి , అనలే

ఆలస్యమైపోయింది”

“రెడీగానే ఉన్నారు గురువుగారూ , మీరు చెప్పడమే లేటు”

“ముపై ఏట్ల షైనుండవూ ఆ అమ్మాయికి, ఇంకా పెళ్ళి సంబంధం ఏమీ కుదిరినట్టు లేదు”

ఈసారి తన గురించే , కానీ తనతో కాదు కాబట్టి సమాధానం చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు. మనసులోని భావాల నీడని మొహం మీద పడనివ్వకుండా పెదాలు బిగపట్టింది స్వాతి.

“రంగు తక్కువ కదొదినా, పెదగా చదువుకోలేదు , పై పెచ్చు ప్రసాదమూర్తి గారు పాపం కట్టాలు కూడా ఎక్కువ జిచ్చుకోలేరు. ఏమిటో , ఈ రోజుల్లో అందరూ పెళ్ళికూతుల్ల కోనం వెతుక్కుంటుంటే ఇక్కడ ఈ పిల్లకి కుదరడం లేదు . ” ప్రశ్న ఎవరికో వాళ్ళనుండి సమాధానం వచ్చింది.



“చిన్నతయ్యగారూ, మొత్తునికి అంతా సవ్యంగా జరిగిపోయింది . ఈ రోజుల్లో మగ పిల్లాడి పెళ్ళి చెయ్యడం కూడా పెద్ద గండమే అనిపిస్తోంది . అయినా ఆడపెళ్లివారు దర్జగా బాగానే ఉన్నారు, చీర అంచైనా నలక్కుండా. మనకే పైరానా అంతా” అంది భారతి.

“అవునే , దేవుడి దయ వల్ల గొప్పగా జరిగింది” స్వాతి తల్లి సమాధానం .

“చూసారా , ఆడపెళ్లివారి ముస్తాబులు! మన వాళ్ళంతా ఒకటే నవ్వులు , గుసగుసలు. నా కోడలు కూడా అలాగే తయారవుతుందేమో , మనకేమో అలాంచివి అలవాటు లేదు . నలుగురిలో సిగ్గు చేటు . ”

“మనించీకి వచ్చేపిల్ల కదా, మెల్లగా మన పద్ధతులు తెలుసుకుని వ్యవహరిస్తుందిలే . అంత కంగారు పడకు”

“అలా జరిగితే మంచిదే . మా మావగారు లేకపోయినా చిన్న మావయ్య గారు పెద్ద దిక్కుగా నిలబడి దగ్గరుండి అన్నీ చూసుకోబట్టి , ఏ ఇబ్బందీ లేకుండా ఒప్పున పడ్డాం . మీరూ, స్వాత్మ కూడా ముందే వచ్చి సాయం చెయ్యకపోతే చాలా కష్టమయ్యాది”

దాందేముందిలేమ్మా , ఏమన్నా దుంగలెత్తామా,

దూలాలెత్తామా! అయినా దానికెప్పడో పెళ్ళి యోగం” నిట్టూర్చిందావిడ .

“మొన్న ఏదో సంబంధం వచ్చినట్టుందిగా . ఏమైంది?” ఏమవుతుంది . ఇన్ని రోజులూ పిల్లో, జాతకమో , కట్టాలో సవ్వలేదన్న వాళ్ళే అందరూ. ఇప్పుడు ఏట్ల చేసుకుంటామంటే అది ఒప్పుకోవడం లేదు.”

“అదేమిటండీ!”

“ఏమోనమ్మా, అది చెబితేగా తెలిసేది ”

“వాళ్ళ అన్నయ్యతో చెప్పిద్దాం లెండి . ఆయన చేపేత్త తను తప్పకుండా వింటుంది.”

“ఏం వినడమో , దాని పెంకితనం నీకేం తెల్పు. అలా ఎండలో పడి బట్టలు ఉతక్కే అంటే వినడు . నలువు నలుపంటున్నారన్న కోపమో ఏమో ఎండనకా వాననకా ఇష్టమొచ్చినట్టు కష్టపడి ఇంకా నల్లబడిపోయింది .”

మనసులో ఏముందో చెప్పడు. అలా అలుపూ సొలుపూ అనకుండా పని చేసుకుంటా పోవడమే.”

తెల్లని కవర్లోంచి తీసిన రెండు పచ్చ కాగితాల్ని అప్పుటివరకు పేర్చిన మిగతా నోట్ల మీద పెట్టబోతున్న స్వాతి, పక్క గదిలోంచి వినిపిస్తున్న మాటలకి ఒక్క క్షణం ఆగింది . ఎక్కడ చూసినా తన గురించి చర్చే . చివరికి అమ్మ కూడా తన గురించి ఇలా పాపం ఆవిడ మాత్రం ఏం చేస్తుంది . పెళ్ళి కాని ఆడపిల్ల గుండెల మీద కుంపటి అన్నారుగా .

మెల్లగా ముఖం మీద చెమట తుడుచుకుంది . గిస్తేలు తోమీ తోమీ కరుడు కట్టిన చేతులు గరుగ్గా తగిలాయి . అవి కూడా తన మనసులాగే ఎప్పుడో మోటబారిపోయాయి . అమ్మ ఏమంది? మనసులో ఏముందో చెప్పడా? ఏమని చెబుతుంది . అగ్ని పర్వతంలూంటే తన మనసు బ్రద్దులైతే, ఏట్ల తరబడి పేరుకుపోయిన ఆవేశం తాలుకూ సెగ్గమై తట్టుకోగలరా ఏట్ల ? ఎక్కడిక్కెలైనా అందరికీ తన పెళ్ళి గొడవే. పెళ్ళిప్పుడు చేస్తున్నారు ? ఇంకా కుదరలేదా అంటూ సవాలక్క ప్రశ్నలు . అయినా పెళ్ళి కాకపోతే చచ్చిపోతామా ? ఇటు పెళ్ళికొడుకులకీ , వాళ్ళ తల్లి తండ్రులకీ లెక్కలేనన్ని గొంతెమ్ము కోరికలు . అయినా మొన్న వచ్చిన సంబంధం

చేసుకోమని ఎలా చెబుతున్నారు ? పెళ్లి చేసి అమ్మాయిని ఇంట్లోంచి పంపేస్తే చాలు . దానికి తినడానికి ఉన్న లేకపోయినా పర్మాలేదు . కూతురి మీద ప్రేమ కంటే కుటుంబ గౌరవమే ఎక్కువగా మరి .

తను చేసుకోరు . చేసుకోకుండా సుఖంగా బ్రతికి చూపిస్తుంది . స్వాతి విసురుగా మరో కవర్ తెరిచింది.

ఎలా బ్రతుకుంది సుఖంగా ! చిన్నపుటి నుండి తనని చదువు కంటే ఇంట్లో పనులే ఎక్కువగా ఆకర్షించాయి. అయినా వీళ్లు చదివించే ఇంటోటి డిగ్రీకీ ఉద్యోగం మాత్రం వచ్చి ఉండేదా? పోనీ వంటలో, కుట్లో అల్లికలో సంపాదనా మార్గంగా చేసుకుండామంటే , తమ కుటుంబానికి ఉన్న గౌరవ మర్యాదలు ఒప్పుకోవు.

“ఏమ్మా, అందరూ తేలికపడ్డారు, నువ్వు మాత్రం విశ్రాంతి తీసుకోవా ?” ఎప్పుడోచ్చాడో రఫీంద్ర ఎదురుగా నిలబడి ఉన్నాడు .

“లేదన్నయ్యా, చదివింపులకి వచ్చిన డబ్బు లెక్క చూస్తున్నాను.”

“చూసుకోవచ్చులేమ్మా, కాస్తు రెస్ట్ తీసుకో . పెళ్లి పనుల్లో మాకంటే నువ్వే ఎక్కువ అలిసిపోయావు “అని నవ్వాడు.

“అన్నట్టు ఈయన మీ భారతొదిన మేనమాగారికి బావమరిది. నీకు తెలీదులే. ఎప్పుడో మా పెళ్లికొచ్చారు. మళ్ళీ ఇప్పుడే రావడం. చాలా దూరం నుండి వచ్చారు. రెండు రోజులు ఇక్కడ ఉండి వెళ్లారు”.

స్వాతి అప్పుడు గమనించింది ఒక ముసలాయన గుమ్మం దగ్గర నిలబడి ఉండటం.

“మా బాబాయ్ గారి అమ్మాయి” అంటూ తనని పరిచయం చేసాడు. నిజానికి స్వాతి తాతగారు, రఫీంద్ర తాతగారు అన్నదమ్మయిలు. చుట్టరికం కొంచెం దూరమే అయినా వాళ్ల కుటుంబానికి, తమ కుటుంబానికి బాగా కలిసిపోవడం వల్ల, రాకపోకలు ఎక్కువ కావడం వల్ల, తనకంటే చాలా పెద్దవాడైనా రఫీంద్ర ఆమెకి సొంత అన్నలాగే అనిపిస్తాడు.

ఆ ముసలాయన తన వైపే పట్టి పట్టి చూస్తుండటం ఇబ్బందిగా అనిపించింది స్వాతికి . ఎక్కుడో చూసినట్టుంది

ఆయన్ని ఎందుకలా చూస్తున్నారు? తను ఆయనకి ముందే తెలుసా ?

నమస్కారం చేసి కవర్లు, పుస్తకం తీసుకుని బయటకి వచ్చేసింది. ఆయన్ని ఎక్కడ చూసిందో ఎంత ఆలోచించినా గుర్తురావడం లేదు.

■ ■ ■

మరుసటి రోజుకి ఇల్లంతా ప్రశాంతంగా ఉంది. ఎక్కడి చుట్టాలు అక్కడికి వెళ్లిపోయినట్టున్నారు. స్వాతి వాళ్ల ప్రయాణం కూడా ఈరోజే. వచ్చి అప్పుడే పది రోజులైపోతోంది . ఇల్లంతా బూజులు పట్టిపోయి ఉంటుంది. నాలోజులు శుభ్రం చేసే పని సరిపోతుంది అనుకుంది లేచీ లేవగానే. ఆమె స్వానం చేసి వచ్చేసరికి తల్లి, భారతొదిన కాఫీలు పెడుతున్నారు.

“లేచావా ? అలసట తీరిందా ?”

అంది భారతి కాఫీ గ్లూసు అందిస్తూ. స్వాతి నవ్వి ఊరుకుంది. మనసులో ఇంకా ముందరి రోజు తల్లికి వదినకీ మధ్య జరిగిన సంభాషణ మెదులుతోంది.

“చూడు స్వాతి, అజయ్ ఏమో వాళ్లతో పాటు ప్రాదరాబాద్ రమ్మంటున్నాడు. కొత్త కాపురం కదా. అంతా రెడీ చేసుకున్నాడు, టిక్కెట్లువీ బుక్ చేసుకున్నాడు ఈ సమస్య వచ్చి పడింది.”

“ఏమైంది వదినా ?”

“మా చుట్టాలాయన ఒక ముసలాయన వచ్చారు కదా. ఆయనకి కాలు బెణికింది. రాత్రి బాత్రూంలో కొద్దిగా జారారట. పెద్ద డెబ్బు కాదు గానీ నడవలేకపోతున్నారు. ఈ టైంలో ప్రయాణం చెయ్యలేరేమో, ఆయన ఉండి పోతే వేమెలా వెళ్లగలం! పోనీ ఇలా ఊరు వెళ్లున్నామని చెబ్బామంటే బాగోదేమో అని చూస్తున్నాను.”

స్వాతి ఏమీ మాటల్లడలేదు. ఆయన తన వైపు పరీక్షగా చూడటం గుర్తొచ్చింది. ఇంతకుముందు ఎక్కడ చూసానా అనే ఆలోచన మొదలైంది మళ్ళీ.

“అజయ్ పెళ్లి కోసం ఇంత కష్టపడ్డావు. ఇంకో చిన్న సాయం చేసి పెడతావా ? ఇంట్లో ఎవరూ ఉండటం లేదు. ఆ ముసలాయనకి సాయంగా నాలుగు రోజులు ఉంటావా? తగ్గిపోతే ఆయనే వెళ్లిపోతారు. లేదంటే ఆదివారం మళ్ళీ



మేం వచ్చేస్తాం.” అంది భారతి. స్వాతి సందేహంగా తల్లి వైపు చూసింది.

“మేం ఈ రోజు బయల్దీరిపోతాం. ఊళ్ళో నాన్నగారికి పసులున్నాయి. నువ్వు ఆలోచించు మరి” అందావిడ. ఆవిడ అంత తొందరగా స్వాతికి సలహోలు చెప్పదు. చెప్పిందిగా తనెంత పెంకిదో!

స్వాతికి ఉండాలని లేదు. ఆ ముసలాయన వెనక ఉన్న రహస్యం ఏమిటో అర్థం కావట్లేదు. ఏదో ఉండి మొత్తానికి. ఆయన చూపుల్ని బట్టి అలానే అనిపిస్తోంది. కానీ తప్పేలా లేదు.

“సరే, వదినా “ అంది నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తా .

సాయంత్రమయ్యసరికి ఇల్లంతా ఒక్కసారిగా ఖాళీ అయిపోయింది. ఇంట్లో స్వాతి, ఆ ముసలాయనే మిగిలారు. ఆమెకి ఇంటి మీద దృష్టి మళ్ళీ పోయింది. ఏమిటో బెంగగా ఉంది. తల్లి ఎంతవరకు చేసుకోగలదో! ఆవిడ చాకలి పద్దు చూసి కూడా చాలా కాలం అయిపోయి ఉంటుంది. చాలా ఏళ్ళనుండి ఇంటి బాధ్యత అంతా తన చేతుల్లోనే ఉంది. తల్లిని వంట పని తప్ప మరేమీ చెయ్యనివ్వదు. అప్పటివరకు ఆవిడ పడిన కష్టం చాలు. అక్కల పెళ్ళిళ్ళకి ముందు కూడా ఇంటి పనంతా తనే చూసుకునేది. వాళ్ల పెళ్ళిళ్ళకి బట్టలు కొనడం దగ్గర్నించీ సారె తయారు చేయించడం వరకూ అన్నే తనే చక్కబెట్టింది. చిన్న పిల్లెనా ఎంత వ్యపహరదక్కతో అని చూసినవాళ్లంతా ఆశ్చర్యపోవడమే. ఏం లాభం! అప్పుడు మెచ్చుకున్నవాళ్లే ఇప్పుడు వెనకాల చెవులు కొరుకుంటున్నారు. ఎదురుగా జాలి వోలకబోస్తున్నారు. పెళ్లి కాకపోవడం అంత పెద్ద నేరమా! ఎక్కడికెళ్లినా ఎన్ని జతల కట్టు తనని శల్య పరీక్ష చేస్తూ ఉంటాయో! అప్పుడు హరాత్మగా గుర్తొచ్చింది స్వాతికి. ఆ ముసలాయన అజయ్ పెళ్లిలో కూడా తనని అలా పట్టి పట్టి చూస్తానే ఉన్నారు. రెండు మూడు సార్లు గమనించినా పెద్దాయన కదా, కట్టు సరిగా కనబడక తెలిసినవాళ్ల కోసం చూస్తున్నారేమో అనుకుని పెద్దగా పట్టించుకోలేదు.

ఇప్పుడు ఇక ఇంట్లో తనూ, ఆయనా తప్ప ఎవరూ లేరు. ఎదురుపడక తప్పదు అనుకుంటూ కాఫీ తీసుకుని



ఆయనున్న గదిలోకి వెళ్లింది. పడుకుని ఉన్నాయన. అలికిడికి కట్టు తెరిచి తన వైపు చూసారు.

“ఎలా ఉండండీ మీకు కాలు నెప్పి” అంది మెల్లగా. బాగానే ఉండన్నట్టగా తలూపారు. ఏదో చెప్పులని ఉన్నా చెప్పులేకపోతున్నట్టగా ఉంది ఆయన ముఖం.

“రాత్రి భోజనానికి ఏం చెయ్యమంటారు?”

“నీతో మాట్లాడాలి. పదినిమిపాలు అలా కూర్చుంటావా అమ్మా?” అన్నారు. ఆ మాటలు ఎక్కడో నూతిలోంచి వచ్చినట్టగా ఉన్నాయి.

స్వాతికి ఒక్కసారిగా ఆయన మీద జాలి కలిగింది. పెద్ద వయసు, పైగా ఒక్కాయన ఇంత దూరం ఎందుకొచ్చారో! ఇక్కడ ఇలా ఇబ్బంది పడుతున్నారు.

“చెప్పండి “ అంది ఎదురుగా ఉన్న కర్పీలో కూర్చుంటూ .

“ఇలా అడుగుతున్నానని తప్పగా అనుకోవద్దు . నేను చెప్పేది నీకు నచ్చుకపోతే ఏదో ముసలాడు, చాద్దం అనుకుని వదిలెయ్య “ స్వాతి ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఏం చెప్తాడీయను!!

“నా భార్య చాలా ఏళ్ల క్రితం కాలం చేసిందమ్మా, అప్పటినించీ నేనే పిల్లల్ని జాగ్రత్తగా పెంచి పెద్ద చేసాను. ఇద్దరు ఆడమిల్లల పెళ్ళిళ్లు కూడా చేశాను. ఒక్కడే కొడుకు. గొప్ప చెప్పుకోవడం కాదు గానీ వాడు ఆణిముత్తుం. ప్రింబింగ్ ప్రెస్ పెట్టాడు విశాఖపట్టంలో. బాగానే నడుస్తోంది. కొత్తగా ఈ మధ్యనే అవేవో కార్డ్సన్లో ఏవో అంటారుగా, అట్టపెట్టేలు చేస్తారు, ఆ ఫాక్టరీ కూడా పెట్టాడు. ఆమ్మాయిలు పెళ్ళిళ్లయి వెళ్లిపోయిన దగ్గర్నించి, పని వాళ్లు చేస్తే నాకు ఇప్పం ఉండడని ఇంట్లోపని, వంటపని అంతా వాడే చేస్తాడు” అని ఆగాడాయిన.

స్వాతి తల దించుకుని వింటోంది. కొంపతీసి వాళ్లబ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోమంటారా! అయినా తన పిచ్చి గానీ అంత మంచి ఫితిలో ఉన్న కొడుక్కి రంగు తక్కువైన, చదువు లేని తనలాంటి అమ్మాయిని ఎందుకు అడుగుతారు! నాజూగ్గా ఉండి, ముఖం కళగానే ఉంటుందని కొందరన్నా అది పెద్ద లెక్కలోకి రాదు.

“నాలుగేళ్ల క్రితం కుక్కరు పేలి వాడి ముఖం చేతులు కాలిపోయాయి. అప్పటివరకు పిల్లనిస్తామని పోటీ పడిన

వాళ్ళంతా మొహం చాబేసారు. ఎవరైనా వచ్చినా, వాడి ముఖం మీద కాలిన మచ్చలు చూసి నంబంధం చెప్పకుండానే వెళ్లిపోతున్నారు. లేకపోతే ఈ పాటికి మనవణ్ణి ఎత్తుకుని అడిస్తూ ఉండేవాడిని” వఱకుతున్న ఆయన చేతి మీద రాలి పడిన ఒక కనీటి చుక్క స్వాతి దృష్టిని దాటిపోలేదు.

“ఒకళ్లో ఇద్దరో చేసుకుంటామన్నా మా ఆస్తి చూసే తప్ప వాడిని సరిగ్గా చూసుకుంటారన్న నమ్మకం నాకు లేదు. ఈ పెళ్లిలో నీన్ను చూసిన దగ్గర నుండి నువ్వే నా కోడలివైతే బాగుండునని అనిపించింది . మీ పెద్దవాళ్లనే అడగచ్చు . కానీ వాళ్ల నీ అభిప్రాయం కనుక్కుంటారో లేదో అని సందేహం.” ఆయన గొంతులో వినిపించిన తడబాటుకి తలత్తి చూసింది.

ఏదో తప్పు చేసి దారికిపోయిన వాడిలా ముఖం పెట్టారాయన. “నీ దగ్గర అబద్ధం ఎందుకులేమ్మా, మా వాడి గురించి తెలిసాక, కనీసం అమ్మాయి అభిప్రాయం అడగైనా అడక్కుండానే పెద్దవాళ్లే వద్దని చెప్పేస్తున్నారు. నువ్వు చూస్తే తెలివైన పిల్లలా ఉన్నారు. మంచీ చెడూ బాగా అలోచించి నిర్ణయం తీసుకోగలవని అనిపించింది. అందుకే నేరుగా నిన్నే అడిగేద్దామని నిర్ణయించుకున్నాను. అసలు ఈ వయసులో కూడా ఓపిక లేకపోయినా నేను పెళ్లిక్కి అందుకే వస్తానమ్మా, ఎక్కడో అక్కడ, మంచి పిల్ల కనిపించకపోతుందా అని. నీన్ను చూసాకా ఇక ఎలాగైనా నీతో మాట్లాడాకే వెళ్లాలని గట్టిగా అనుకున్నాను. అందుకే కాలు నెప్పి సాకు చెప్పి ఉండిపోయాను. ఇక్కడ కుదరకపోతే ఏదో వంకతో మీ ఇంటికి వచ్చేనా నీతో మాట్లాడి ఉండేవాడిని “కొదుకు పెళ్లి కోసం ఆయన పడుతున్న ఆరాటానికి స్వాతి కళల్ల నీళ్లు తిరిగినంత పన్నెంది .

“తొందరేమీ లేదమ్మా, మెల్లగా అలోచించు . మా వాడిని కూడా చూడు . నీకిష్టమై మనస్సుర్తిగా చేసుకోవాలని అనిపిస్తేనే ముందుకెళ్లాం . ముఖం మీద మచ్చలున్నాయని తప్ప వాడి మనసు మాత్రం చందమామ కన్నా తెల్లనమ్మా . ఆ విషయంలో నేను నీకు హామీ ఇస్తున్నాను . నీన్ను పుప్పుల్లో పెట్టి చూసుకుంటాడు . ఆడ దిక్కు లేని సంసారం . నీ లాంటి అమ్మాయి మా ఇంట్లో దీపం పెడితే బాగుంటుందని అడుగుతున్నాను” కాఫీ గ్లాసు చేతిలోకి తీసుకుంటూ

అన్నారాయన .

స్వాతికి ఏం సమాధానం చెప్పాలో అర్థం కాలేదు . పెద్దాయన అంతగా ప్రాథేయపడుతుంటే ఏదో ఇబ్బందిగా ఉంది . మెల్లగా గొంతు పెగుల్చుకుని చెప్పింది .

“సరేనండీ , ఆలోచించుకుని చెప్తాను .”

“కాఫీ బాగుందమ్మా, పీల్లరు కాఫీనా? ఇటువంటి కాఫీ తాగి ఎన్ని రోజులైందో! రోజు మా వాడిచ్చే పాల కషాయం తాగీ తాగీ దీని అసలు రుచే మర్మిపోయినట్టున్నాను .” ఆయన ముఖంలో కనిపించిన సంబరానికి , ఆ మాటలు అన్న పద్ధతికి నవ్వకుండా ఉండలేకపోయింది స్వాతి.

■ ■ ■

తను చెప్పిన విషయం విని భారతొదిన నిర్ణయపోయింది .

“స్వాతి, బాగా అలోచించుకున్నావా? నేను చూడలేదు గానీ అతని ముఖం కాలిపోయి ఉంటుందని విన్నాను. కనీసం అబ్బాయిని చూడవైనా చూడకుండా

“నాకంతా తెలుసాదినా, ఆయన చెప్పారు. నువ్వు అన్నయ్యతోనూ, నాన్నగారితోనూ మాట్లాడి ముహూర్తాలు పెట్టించమను. నాకిష్టమే”

అప్పును. తనకిష్టమే. ఈ నాలుగు రోజులూ ఆయనతో పెరిగిన సాన్నిహిత్యం వల్ల మాటల మధ్యలో వాళ్ల కుటుంబం గురించీ, అబ్బాయి గురించీ బాగానే తెలుసుకుంది. కష్టం సుఖం తెలిసిన మనములు వాళ్లంతా. అడపిల్లని గౌరవించగలరనే అనిపిస్తోంది. ఆ ఇంట్లో తను సుఖపడుతుందని నమ్మకం ఏర్పడింది. పెళ్లి చేసుకోబోయే ఏ అమ్మాయికైనా అంత కంటే ఏం కావాలి . ఇక్కడ తను స్వేచ్ఛగా, భీద్రంగా ఉండగలనన్న నమ్మకం తప్ప. భీద్రంగా అంటే? ఆర్థికంగానా? అంతరాత్మ వెక్కిరించింది. కొన్ని విషయాలు ఆలోచించకుండా, తర్వాతకోకుండా ఉంటేనే మంచిది. తను నిర్ణయం తీసేసుకుంది. ఇక హరిహర బ్రహ్మదులు దిగి వచ్చినా దాన్ని మార్చలేదు. తన ఇంట్లో వాళ్ల మార్చే ప్రయత్నం కూడా చెయ్యరు. తన పెంకితనం గురించి వాళ్లకి తెలుసుగా. కానీ ఈ విషయం ఆ ముసలాయనకి అడే తనకి కాబోయే మామగారికి ఎలా తెలిసిందో మరి!!

□

కవిత

కంటేకి కనిపించని గాలి
నిన్ను తాకి ఎంతదూరమైనా
ప్రయాణిస్తుంది.
ఆకాశంలో ఎగిరే పక్కలు,
జోడికట్టి, స్వేచ్ఛగా ఎంతదూరమైన
ప్రయాణిస్తాయి.
రెక్కలు తెగిన కాకి నేలకు ఒరిగినా
కాకులు గుంపులు, గుంపులు
చేరుతాయి.
మాటలు రాని, మూగజీవులు
క్రమశిక్షణ పాటిస్తాయి.
నీవు మనిషిగా పుట్టిన ఈ లోకములో
నీ చుట్టూ ఒక వ్యవస్థ వుంది.
నీకు తెలియకుండా ఏర్పడుతుంది.
నీవు సంఘములో నాయకుడిగా
చలామణి అయి.
పదవి అనే అహంకారముతో
నీతి నిజాయతిని మరచావ
వివేకము నేర్చని
చదువుకు విలువ లేదు.

కవి కన్నెరుచేస్తే

- శివకోటి నాగరాజు
8374100234



అభివృద్ధి పేరుతో

భవిష్యత్తును కొల్పిట్టడాన్ని

ప్రతిష్ఠటించే రోజులువస్తాయి.

నా మనసుకు కలిగిన ఆవేదనలో

నా కన్నీటి బిందువు సిరా అయితే

నా భావాలను అక్షరాలుగా ప్రాసిన

నా పదాలు జగన్నాథ రథ చీక్కాలుగా

కథలుగా.

గాలి తరంగాల మధ్య పయనిస్తాయ్

నిద్రపోతున్న సమాజమా

కళ్ళు తెరచి చూడు.

ఎక్కడ చూసినా కవి రాసిన పదాలు

కనిపిస్తాయి

కవి అన్నవాడు మౌనం పహిస్తే

ఈ సమాజము బ్రతికి ఉన్న

జీవత్వపంగా మిగులుతుంది.

నా గళము వెనుక ఉన్నది ప్రజాశక్తి

రేపదే వెలుగుకు పునాది.



చినుకులు
కొలను ఉపరితలంపై
నీటి వృత్తాలు గీస్తున్నాయి

స్వప్నం
నా నిద్రలో
మేలుకాంది.

బెఫురాలు
తొడిగాయి
ముబ్బుటుంగరాలని.

వర్షం
ప్రకృతి కాన్వాస్పై
నీటి ప్రోట్స్న



పైంకూలు

- ముల్లారెడ్డి మురళీమాహన్
8861184899

అలల భుజాలపైకెక్కి
ఊరేగుతోంది
వటిలోని పడవ

పంచదార పోగు
చీముల వంతెన
విరిగిపోయింది.

గాలిపటాలు
ఎగరేస్తున్నాయి
వసి హృదయాల్చి.

పక్కల గుంపు
ఆకాశంలో
వల కదులుతోంది.

నీడ నడుస్తోంది
శరీరమే
పునాదిగా.

కరెంటు తీగపై
పిచ్చుకలు
దారానికి గుచ్ఛిన ముత్యాల్లా.



పరశీలన



మాలపల్లి అభ్యర్థయ మహాకావ్యమేనా? ఉన్నత మొదటి అభ్యర్థయ కవి అవుతాడా?

- అంపశయ్య నవీన్
9492879210

“మాలపల్లి అభ్యర్థయ మహాకావ్యం” అన్న వ్యాసంలో ‘మాలపల్లి’ నవలలో ఉన్న రెండు గీతాలను ఆధారం చేసుకొని మాలపల్లిని రచించిన ఉన్నవ లక్షీనారాయణే తెలుగులో మొదటి అభ్యర్థయ కవి అనీ, అందరూ అనుకుంటున్నట్టుగా శీలీ కాదనీ ఒక బలమైన వాదాన్ని వినిపించటానికి ప్రయత్నించాడు.

కవిగా ప్రసిద్ధదయిన అనుమండ్ల భూమయ్య విమర్శకుడిగా కూడా కృషి చేశాడు. ఆ కృషికి ఫలితమే “మాలపల్లి అభ్యర్థయ మహాకావ్యం” అన్న రచన. “ప్రజల మనిషి” నవలలో కథానాయకుడు కంఠరం కాదు అని వాదిస్తూ వెలవరించిన రచన, మొదలైనవి ఉన్నాయి.

ప్రతి విమర్శకుడిలోనూ ఇదివరకెవరూ చెప్పని ఒక కొత్త విషయం చెప్పాలన్న అభినివేశం ఉంటుంది. భూమయ్యలో కూడా ఇది కాస్త బలంగానే ఉన్నట్టనిపిస్తుంది.

“మాలపల్లి అభ్యర్థయ మహాకావ్యం” అన్న వ్యాసంలో ‘మాలపల్లి’ నవలలో ఉన్న రెండు గీతాలను ఆధారం చేసుకొని మాలపల్లిని రచించిన ఉన్నవ లక్షీనారాయణే తెలుగులో మొదటి అభ్యర్థయ కవి అనీ, అందరూ అనుకుంటున్నట్టుగా శీలీ కాదనీ ఒక బలమైన వాదాన్ని వినిపించటానికి ప్రయత్నించాడు.

ఉన్నవను మొదటి అభ్యర్థయ కవి అనీ, మాలపల్లిని అభ్యర్థయ మహాకావ్యం అనీ నిరూపించటానికి ఆయనకు లభించిన ఆధారాలు ఆ రెండు గీతాలు: ఒకటి: మాలపల్లి 200వ పేజీలో ఉన్న ‘చరమగీతం’ అనే గీతమైతే రెండవది మాలపల్లి 369, 70, 71వ పేజీల్లో ఉన్న ‘సమతాధర్మం’ అనే గీతం. (గీతం అనడం కంటే దీన్ని ‘బుర్రకథ’ అని చెప్పడం సమంజసం)

668 పేజీల పర్యంతం సాగిన ‘మాలపల్లి’ నవల

తెలుగు నవలా సాహిత్యంలో వెలువడిన చాలా గొప్ప నవలల్లో ఒకటని విమర్శకులు నిర్ణయించారు. ఈ నవలలో ఎన్నో పాత్రాలున్నాయి. ఈ రెండు గీతాలే కాదు... ఇంకెన్నో గీతాలున్నాయి. నవలలోని అయి సందర్భాలను బట్టి ఈ గీతాలను ఉన్నవ ఈ నవలలో ప్రవేశపెట్టాడు. నవలలో చాలాచోట్ల ఎన్నో పాటలు, భజనలు తత్త్వాలు ఉన్నప్పటికీ భూమయ్య దృష్టి ఈ రెండు గీతాల మీదికి వెళ్లింది. ఎందుకుంటే ఆయన వాదనకు ఇవి అనుకూలంగా ఉన్నాయి కాబట్టి.

భూమయ్యగారు గమనించాల్సిన ఒక ముఖ్య విషయమేమిటంటే ‘మాలపల్లి’ కావ్యం కాదు నవల. నవల అనేది వచన ప్రక్రియ. కావ్యం కవితా ప్రక్రియ. అయితే నవల పరిధి ఎంత విశాలమైనదంటే నవలలో ఎక్కడో ఒకచోట కవిత్వం ఉండోచ్చు. నాటకం ఉండోచ్చు. వ్యాసం కూడా ఉండోచ్చు. పాటలూ ఉండోచ్చు. ఇలా అన్న సాహిత్య ప్రక్రియల్ని తనలో ఇమిడ్సుకోగల శక్తి నవలా ప్రక్రియకుంటుంది. అయినప్పటికీ నవల ప్రధానంగా వచన ప్రక్రియే అనడంలో సందేహం లేదు. కేవలం రెండు గీతాలను ఆధారంగా చేసుకొని, మాలపల్లిని మహాకావ్యం అనుకూడదు. ‘మహానవల’ అనంది.

నవలలో అనేక పాత్రాలుంటాయి. ఆ పాత్రాలు వెలిబుచ్చే భావాలను, అభిప్రాయాలను రచయిత భావాలే, రచయిత

అభిప్రాయాలే అనుకోకూడదు. మొత్తమ్మీద నవల యేం చెప్పిందో, నవలలో కనిపించిన నవలాకారుడి దృక్షథం యేమిటో అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నించాలి తప్ప కొన్ని పాత్రలు వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాల ఆధారంగానే రచయిత దృష్టి ఇదీ అని నిర్ణయించకూడదు.

భూమయ్యగారు ఉన్నవను మొదటి అభ్యుదయ కని అని నిరూపించటానికి ఆధారమైన ఆ రెండు గీతాలు నవలలో యే సందర్భంలో చోటు చేసుకున్నాయో చూద్దాం. మాలపల్లిలో ఉన్నవ చాలా పాత్రాన్ని స్ఫూర్చించాడు. వాటిల్లో ముఖ్యమైనవి...

రామదాను - మాల కులానికి చెందినవాడు.

అతనికి ముగ్గురు కూమారులు. వెంకటదాను, సంగదాను, రంగదాను, ఒక కూతురు జోళి. భార్య మాలక్కి. ఈ కుటుంబానికి వ్యవసాయమే జీవనారం.

సంగదాను చౌదరయ్య అనే భూస్వామి దగ్గర జీతగాడుగా పనిచేస్తుంటాడు. బడా భూస్వాముల్లో ఉండే లక్ష్మణల్నీ చౌదరయ్యలో ఉంటాయి.

సంగదానేమో మాలల సాంఘిక, ఆర్థిక పరిస్థితిని మెరుగుపరచాలని కలలుగంటున్నాడు. చౌదరయ్య తన దగ్గర పనిచేసే వాళ్ళపట్ల చాలా కలినంగా వ్యవహరిస్తుంటాడు. చౌదరయ్య కొడుకు రామానాయుడు మంచివాడు. సంగదాను అభిప్రాయాలతో - ముఖ్యంగా మాలల పరిస్థితిని మెరుగుపరచాలన్న భావంతో రామానాయుడు ఏకీభవిస్తాడు. సంగదానుతో కలిసి బెజవాడలో జరిగిన పంచమోద్యమ సభకు రామానాయుడు వెళ్ళాడు. తన కొడుకును సంగదాను చెడగొడ్డున్నాడన్న ఆగ్రహంతో చౌదరయ్య సంగదానును తీవ్రంగా కొట్టి చంపేస్తాడు.

సంగదాను మరణానికి చింతిస్తూ అతని పేరుమీద మాలలు స్థాపించుకున్న ‘సంగపీరం’ వారు ఒక సంతాపసభను జరుపుకున్న సందర్భంగా అనేక తత్త్వాలను, కీర్తనలను, గీతాలను మాలలు పాడుకుంటారు. వాటిల్లో “గుణము కుదరదు ఏమి నీతారామయ్య తండ్రీ”, బ్రహ్మంబేదో తెలుపండయ్య - బ్రాహ్మలు మీరయితే”, ఈ

జన్మమిక దుర్భభమురా” లాంటి తత్త్వాలను పాడుకుంటారు. అప్పుడే అప్పాదాను అనే మాల తను రచించిన భూమయ్యగారు ఉదహరించిన మొదటి గీతాన్ని చరమగీతం - పాడ్దాడు.

ఈ గీతాలలో మాలలు అనుభవించే కష్టాలను, వివక్షను పాడటం జరుగుతుంది. మాలలు దీన్ని ‘యాల’ అనే సంగీత రూపంలో పాడుకుంటారని కూడా రచయిత సూచించాడు. ఈ ‘యాల’ అనే గీతం సుదీర్ఘంగా సంగదానును అడ్రెస్ చేస్తూ మాలల కష్టాలను చెబుతూ సాగుతుంది.

ఉండానిల్లూ - పండానేలా

పండపోయా సుండానయ్యా -
అండాలేక మాలాలెందేరు ఓ
సంగబావా! దండనుండా
వనుకునేరు.
చేతమంటే కూలీలేదు -
పోదామంటే నాపీ లేదు -
బిచ్చమంటే మాలీగాదురా
ఓ సంగదేవా -

దేవుడికే జాలిలేదురా....

ఇలా ఈ గీతం సుదీర్ఘంగా సంగదానును అడ్రెస్ చేస్తూ మాలల కష్టాలను చెబుతూ సాగుతుంది. (పూర్తిగా కోట్ చెయ్యలేదు.)

రెండవగీతం - రామదాను కొడుకుల్లో ఒకడైన వెంకటదాను - తన అన్న సంగదానును చౌదరయ్య చంపేసి ఎలాంటి శిక్ష పడకుండా తప్పించుకోవడంతో - భూస్వామ్య సమాజం మీద ద్వేషంతో, ఆ సమాజాన్ని శిక్షించాలన్న పట్టుదలతో తక్కెళ్ళ జగ్గడుగా (ఇవ్వాల్సి నక్కలెట్గా), మారి ధనికులను దోచి పేదలకు పంచుతుంటాడు. తక్కెళ్ళ జగ్గడు తను స్థాపించిన సంస్కర్లో పనిచేస్తున్న వాళ్ళకు “సంతానులు”ని పేరు పెడ్డాడు. ఒక రోజు ఒక రైలులో కొండరు సంతానులు, కొండరు పోలీసులు ప్రయాణం చేస్తుంటారు. ఆ రైలులో ఇద్దరు జంగాలు బిచ్చం అడుక్కుంటూ తక్కెళ్ళ జగ్గని పాటల్ని బుర్రకథ రూపంలో పాడుతూ ప్రయాణికుల్ని బిచ్చం అడుక్కుంటారు. ఆ పాటే భూమయ్యగారు ఉదహరించిన రెండో పాట.

“రామరామ శ్రీరామ రామ రామ రామ రఘురామ!
తక్కెళ్ళ జగ్గని ధర్మబోధలు - తలపున వినరండి

ఆదికాలమున అందరుజనులు - అన్నదమ్ములుండి నదులు వనంబులు నానామృగములు - నాల్గు సంద్రములును.... (ఈ పాటను పూర్తిగా కోట్ చెయ్యలేదు)

ఈ బుర్రకథ పాట ఇలా దీర్ఘంగా సాగుతుంది. ఈ భూమ్యిద మానవులు పుట్టిన ప్రారంభ దశలో ప్రకృతిలోని వనరులన్నీ ఉమ్మడి ఆనులేననీ, తర్వాతే ఆన్నిపరమైన హెచ్చుతగ్గులు యేర్పడ్డాయనీ, కులవ్యవస్థ ఆవిర్భవించిందనీ, ఆగ్రకులాలు, నిమ్మకులాలు యేర్పడ్డాయనీ, అగ్రకులాలు వారు నిమ్మకులాల వారిని అణి చే శారని, వారిని శ్రమజీవులుగా మార్చే శారనీ, శ్రమజీవులంతా యేకమై అగ్రవర్షాలవారితో పోరాడితే తప్ప వారికి విముక్తి లేదని - ఇలా సాగుతుంది బుర్రకథ.

మొదటి గీతం పంచములైన మాలల కష్టాలను భూస్వాముల దౌర్జన్యానికి బలయిపోయిన సంగదాసుకు చెప్పుకుంటున్నట్టుగా పాడుకోవడం - రెండవ గీతాన్ని తక్కుళ్ళ జగ్గని ఫీ లాన ఫీ ని బోధిస్తున్నట్టుగా పాడుకోవడం జరిగింది.

మొదటిగీతం పంచములైన మాలల్ని గూర్చినది. అష్టవ్యతికు వ్యక్తిగీతంగా గాంధీగారు స్వాతంత్య పోరాటంలో భాగంగా 20లలో, 30లో పెద్ద ఉద్యమాన్ని నడిపారు. ఆ ఉద్యమం కారణంగానే ఇలాంటి పాటలైన్నీ ఆ రోజుల్లో పాడుకున్నారు. దీనికి అభ్యంతరమానికి పెద్ద సంబంధమేమీలేదు.

రెండవది - సమతాగీతంలో తక్కుళ్ళ జగ్గడి బోధలున్నాయి. ఈ గీతంలో అభ్యంతరమాన్ని భావాలు కనిపిస్తాయన్న భామయ్యగారి విశ్లేషణ కర్కె. అప్పటికే రఘ్యాలో సోపలిస్తు విష్వవం సంభవించింది. దాంతో మార్పు భావాలు ప్రపంచమంతా వ్యాపించాయి. తక్కుళ్ళజగ్గడి లాంటి తిరుగుబాటుదారులు - లేక విష్వవకారులకు ఈ మార్పిస్తు భావాల్లా కనిపించే భావాలుండటంతో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. సమాజంలో అగ్రవర్షాలవారి పీడనను అనుభవించిన వాళ్ళకు విష్వవభావాలు చాలా సహజంగా వచ్చేస్తాయి. అందుకు మార్పిజమే చదువుకోవలసిన అవసరం లేదు. మార్పిజంతో ఎలాంటి పరిచయం లేని మార్పిస్తులూ ఉండటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. తక్కుళ్ళ జగ్గడు మార్పిజం

చదువుకోని మార్పిస్తు. ఈ సమతాగీతం అనే ఒక్క గీతం ఆధారంగా ఉన్నవను మొదటి అభ్యంతరమా కవి అని సూత్రికరించటం కొత్తగా యేదో చెప్పాలన్న అత్యాణిషామే తప్ప సహేతుకమైనది కాదు.

అనలు ఉన్నవ లక్ష్మినారాయణ కవి కాదు. గొప్ప నవలాకారుడు. నవల వచన ప్రతియి. నవలలో ఎక్కడో అక్కడ రైలులో బిచ్చగాళ్ళు పాడుకునే పాటలో మార్పిస్తు భావాలు ధ్వనించటం కేవలం యాధ్యచ్ఛికమే. అది ఒక పాత్ర దృక్కోణమే, అంటే తక్కుళ్ళ జగ్గడి దృక్కోణం. ఆ పాటలో కనిపించింది. అదే రచయిత దృక్కోణమే కావలసిన అవసరం లేదు. ఉన్నవ లక్ష్మినారాయణకు మార్పిస్తు అవగాహన ఉండొచ్చు. అంతమాత్రాన ఆయనను అభ్యంతరమా కవి అని నిర్ధారించకూడదు. ఒక నవలాకారుడు సృష్టించే అనేక

పాత్రల దృక్కోణాలను చిత్రించటానికి ఆ నవలాకారుడికి ఎన్నో సిద్ధాంతాలు తెలిసుండాలి. కానీ అతడు నమ్మే సిద్ధాంతమేమిటో నవలంతా చదివాక మాత్రమే తెలుస్తుంది.

‘సాహిత్యంలో దృక్పథాలు’ అనే గొప్ప విమర్శగ్రంథం రచించిన ఆర్.ఎన్. సుదర్శనం గారు “మాలపల్లి”లో వ్యక్తమైన ఉన్నవ లక్ష్మినారాయణ దృక్పథమేమిటో ఇలా చెప్పారు.

“ఈ శతాబ్ది రాజకీయాల్లో గాంధీజీ ఎలా విశిష్టవ్యక్తే, అలాగే తెలుగు నవ్యసాహిత్యంలో మాలపల్లి కూడా ఒక విశిష్ట రచన. కాల్పనికోద్యమం తెలుగు సాహిత్యాన్ని ప్రభావితం చేస్తున్న రోజుల్లో ‘మాలపల్లి’ పుట్టింది. కానీ మాలపల్లి కాల్పనికోద్యమానికి చెందిన రచన కాదు. ఆ ఉద్యమం తర్వాత హేతువాదం, అభ్యంతరమాన్ని మానవతావాదం సాహిత్యంలో ప్రాముఖ్యం వహించాయి. ‘మాలపల్లి’ నవలలో పీడితవర్గం వారి చరిత్ర, సమాజంలోని బాధ, ఆర్థి, దురన్యాయం చిత్రించబడినా దాన్ని అభ్యంతరమాన్ని రచనగా ఒక ముద్ర వెయ్యటానికి వీలేదు. కాల్పనికోద్యమం తాలూకు రచనల్లో భాసించిన ఆధ్యాత్మికత, కామరహిత శ్రీ పురుష ప్రేమ వంటివి మాలపల్లిలో కనిపించినా అవి కూడా విశిష్టంగానే

ఉన్నాయి. మాలపల్లి యొక్క ప్రత్యేకతకు ఒక కారణం తోస్తుంది. తెలుగులో నడిచిన నవ్య సాహిత్యాద్యమాలు రెండింటిలోనూ సంప్రదాయాన్ని సమర్థించటినీ, త్రోసిరాజనడమో లేక కొత్తదైన విదేశీయతను తెచ్చి పెట్టుకోవడమో అనే మూడు మార్గాలు స్వప్తంగా కనిపిస్తాయి. పౌతకొత్తల మేలు కలయికగా మానవత్వం మీద అభిండమైన విశ్వాసంతో మానవధర్మం పరిమాణాన్ని ఉపలక్షించే నిండుతనం, ఏకాగ్రత ఎప్పుడో అరుదుగా గాని కనిపించదు. సంప్రదాయాన్ని సమర్థించటంలో ముందుమాపు లేదు. దాన్ని త్రోసిరాజనడంలో నిర్మాలించటమే తప్ప నిర్మాణం చేసే దృష్టిలేదు. విదేశీయతను తెచ్చి పెట్టుకోవడంలో దానికి వర్తమాన దేశియ సామాజిక జీవన స్వరూపంతో అసలు పొంతన కుదరదు. అలా కాకుండా సంప్రదాయంలోని మేలుకోళ్ళను విచ్ఛించి, వ్యక్తికి సమాజానికి గల సంబంధాన్ని అవగాహన చేసుకొని, నిత్యమూత్సమైన జీవన స్వరూపాన్ని ఆశించిన పూనవ సమాజం పరిణామానికి తగినట్టుగా దిద్ది తీర్చే దృక్పథం మాలపల్లి నవలలో కనిపిస్తుంది. గాంధీగారి దృక్పథమే మాలపల్లి నవల”

మాలపల్లిలో ఉన్నది “గాంధీయజం” అని ఆర్.ఎన్. సుదర్శనం గారు తేల్చారు. ఆ నవలను జాగ్రత్తగా చదివిన ఎవరికైన అందులో ఉన్నది గాంధీయజమేనని అర్థమౌతున్నది. సమాజంలో మార్పు అహింస ద్వారానే, ప్రజాస్వామ్య బద్ధంగానే జరగాలని ఉన్నవవారు ఈ నవలలో తేల్చారు. తక్కెళ్ళ జగ్గనీలాంటి వాళ్ళ తాత్కాలిక ఆవేశంతో హింసాత్మక మార్గాన్ని ఎన్నుకున్నప్పటికీ ఆ మార్గం విజయవంతమైనదని రచయిత చెప్పలేదు. తక్కెళ్ళ జగ్గడు పశ్చాత్తాపవడి చనిపోతాడు. మాలల అభ్యస్తుతికి సంగదాసు సూచించిన మార్గాన్నే అందరూ ఎన్నుకుంటారు. అందుకే ఈ నవలకు సంగవిజయం అనే మరో పేరు కూడా ఉంది.

మాలల అభ్యస్తుతికి కవి ఎంచుకున్న మార్గంలోని దశలు రెండు - ఒకటి మాలల స్వప్తయత్వం - రెండు అగ్రవర్షాల సహకారం”ఈ మాటలు రాసింది భూమయ్యగారే

- అంటే మాలల అభ్యస్తుతికి గాంధీగారు సూచించిన మార్గమే సరి అయినదని భూమయ్యగారే చెబుతున్నారు. కాబట్టి మాలపల్లిని అభ్యదయ మహాకావ్యం అనడంగానీ, ఉన్నవను మొదటి అభ్యదయ కవి అనడంగానీ పొరపాటని భూమయ్యగారు గ్రహించాలి.

అందరూ అనుకున్నట్టుగా శ్రీలీ మొదటి అభ్యదయ కవి కాడని వాదించటం కూడా పెద్ద పొరపాటే. అభ్యదయ కవిత్వాన్ని ఒక ఉద్యమంగా స్వీకరించినవాడు శ్రీలీ. 1930లలో అమెరికాతో సహా ప్రపంచంలోని పెట్టుబడిదారి దేశాలన్నీ ఆర్థికమాండ్యం అనే ఒక మహా ఆర్థిక సంక్లోభాన్ని ఎదుర్కొని అకస్మాత్తుగా పేర్ మార్చెట్లలలో పేర్ ధరలు పడిపోవటంతో పెద్ద పెద్ద వ్యాపార సంస్లాస్తీ మూతబడ్డాయి.

◎	మాలపల్లిలో ఉన్నది “గాంధీయజం”	◎
①	అని ఆర్.ఎన్. సుదర్శనం గారు తేల్చారు.	②
②	ఆ నవలను జాగ్రత్తగా చదివిన ఎవరికైన అందులో ఉన్నది గాంధీయజమేనని	③
③	అర్థమౌతున్నది. సమాజంలో మార్పు అహింస ద్వారానే, ప్రజాస్వామ్య బద్ధంగానే జరగాలని ఉన్నవవారు ఈ నవలలో తేల్చారు.	④

భయంకరమైన నిరుద్యోగం - “అంగల్లో అన్ని ఉన్న అల్లుడినోట్లో శని” అన్నట్లుగా ధరలు పడిపోవటంతో వ్యాపారస్తులు సరుకుల్ని అమ్మడం మానేశారు. ఈ ఆర్థిక పశాండ్యం కారణంగా పెట్టుబడిదారి ఆర్థిక వ్యవస్థలన్నీ కువుకూలిపోయే వరిస్తి యేర్పడింది. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో సోషలిస్టు ఆర్థిక వ్యవస్థను స్థాపించుకున్న సోషియట్ రప్పు మాత్రం ఇట్లాంటి ఆర్థిక సంక్లోభాన్ని ఎదుర్కొకుండా క్లేమంగా ఉండిపోయింది. అప్పుడు ప్రపంచ మేధావులంతా అన్ని దేశాల్లోనూ రానున్నది సోషలిజమే అనుకున్న. ఈ పరిణామంలోంచే అభ్యదయ రచయితల ఉప్పువించారు.

పెట్టుబడిదారి దేశాల్లో ఆర్థికపశాండ్యం లాంటి సంక్లోభాలు యేర్పడతాయని కార్లమార్కు చెప్పిన మాట నిజమయిందనుకున్నారు.

లండన్లో 30లలో ప్రోడ్రెసివ్ రైటర్స్ అసోసియేషన్ యేర్పడటం, వాళ్ళ ప్రకటించిన మానిషిస్టోసు శ్రీలీ చదవడం జరిగింది. అప్పటికే ఒక స్వప్తమైన అభ్యదయ దృక్పథంతో - మార్కు ఉపాంచిన సోషలిస్టు సమాజం యేర్పడుతుందని, క్రామికుల రాజ్యం వస్తుందని ఆర్థిక వ్యత్యాసాలు లేని సమసమాజం స్థాపించబడ్డుందని,

పెట్టుబడిదారులు శ్రావికుల శ్రమను దోషకోవడం అంతమైపోతుందని - ఇలాంటి స్ఫూర్థమైన అవగాహనతో శీలీ కవిత్వం రాయడం మొదలెట్టాడు. కాబట్టి తెలుగు సాహిత్యంలో అభ్యుదయాద్యమాన్ని ప్రారంభించిన ఘనత శీలీకే దక్కుతుంది. శీలీ ప్రారంభించిన ఈ ఉద్యమం ఎందరో అతని సమకాలికులను, తర్వాతి తరం వారిని గాధంగా ప్రభావితం చేసింది. 30లలోను, 40లలోనూ, 50లలోనూ శీలీ ప్రభావానికి లోను కాని తెలుగు కవులు చాలా తక్కువ. ఇంత ప్రభావాన్ని కల్గించిన శీలీని అభ్యుదయ కవిత్వానికి ఆద్యాదు కాదు అనడం సాహసమే.

ఉన్నవ తన నవలలో సందర్భాన్ని బట్టి ప్రవేశపెట్టిన రెండు గీతాల ఆధారంగా - వాటిల్లో అభ్యుదయ భావాలుండవచ్చు గాక - ఉన్నవనే మొదటి అభ్యుదయ కవిగా నిర్ధారించటం అందరూ చెప్పిన దాన్ని కాకుండా కొత్తగా యేదో చెప్పాలన్న అత్యుత్సాహమే కారణం. మాలపల్లిలోని ఈ రెండు గీతాల ఆధారంగా ‘మాలపల్లి’ని అభ్యుదయ మహోకావ్యం అనడం పొరపాటు, ‘మాలపల్లి’ నవల - నవల ప్రధానంగా వచన ప్రక్రియ అని ముందే చెప్పాను.

ఆ రెండు గీతాల్లో అభ్యుదయ భావాలున్న మాట నిజమే. కానీ ఉన్నవ వారు అభ్యుదయ కవిత్వాన్నికి ఉద్యమంగా చేపట్టలేదు. అయిన రాసిన ఆ రెండు గీతాలు ఆయన సమకాలీక కవులపై గాని, తర్వాతి తరం కవులపై గానీ ఎలాంటి ప్రభావాన్ని కల్గించలేదు.

ఈ రెండు గీతాలకు శీలీ రచించిన మహోప్రస్తానంలోని గీతాలకు పోలికే లేదు. శీలీ రచించిన కవిత్వం భావాల విషయంలోనూ, ఆ భావాల్ని భాషలోకి అభివృక్తం చేసిన విషయంలోనూ ప్రపంచ స్థాయిలో నిల్వగల గొప్ప కవిత్వం. మాలపల్లి ఒక గొప్ప నవల. ఉన్నవ వారు మహోత్సాంగీ సిద్ధాంతాల్ని నమ్మి ఆచరించిన వాడు. సీరియస్‌గా ఆలోచిస్తే భూమయ్యగార్కు కాదా తను చేసిన సూత్రీకరణ సహాతుకమైనది కాదని అర్థమవుతుంది.

మాలపల్లి నవలలో తక్కుళ్ళ జగ్గనీ పాత్రకు రచయిత తక్కువ ప్రాధాన్యమే ఇచ్చాడు. సంగదాసు, రామదాసు పాత్రలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇచ్చాడు. ఎందుకంటే

వీరిద్దరూ గాంధీగారి సిద్ధాంతాలకు ప్రతినిధులు. ఆర్.ఎన్. సుదర్శనం గారస్టట్లు తక్కుళ్ళ జగ్గనీ పాత్రకూ, అతడు చేసిన తిరుగుబాటుకు రచయిత తక్కువ ప్రాధాన్యత ఇవ్వడానికి కారణం అవి గాంధీ దృక్పథానికి విరుద్ధం కావడమే!

సంగదాసు గాంధీ గారి నీడలా కనిపిస్తాడు. చౌదరయ్య వల్ల తనకు ప్రమాదం ఉందని తెలిసి కూడా కూలీల తరపున అతడు చేస్తున్న సత్యాగ్రహం లాంటి పోరాటాన్ని ఆపడు.

“ధర్మ విజయమెప్పుడూ బలి గోరుతుంది. సోక్తటిసు విషం గ్రహించాడు. క్రీస్తు శిలువనెక్కాడు. పశువధ లేనిదే యజ్ఞం లేదు. పశువులన్నింటికంటే ఉత్తమమైనది స్వార్థపు వు” అంటాడు సంగదాసు. ప్రమాదాన్నిరిగి కూడా జంకలేదు. ఆత్మత్యాగం చేశాడు. “గాంధీగారి అంతిమ త్యాగంలోని పరమార్థం ఇదే కదా” అంటాడు ఆర్.ఎన్. సుదర్శనం సంగదాసు ఆత్మత్యాగాన్ని గూర్చి. (సాహిత్యంలో దృక్పథాలు. పేజీ 69)

‘మాలపల్లి’ నవలకు “సంగ విజయమ”నే మరో ఉపశీర్షిక కూడా ఉంది. సంగదాసు యే సిద్ధాంతాలవైతే, యే పోరాట విధానాలవైతే అనుసరించాడో అవి విజయవంతమయ్యాయని రచయిత చెప్పాడల్నికున్నాడు. అంటే గాంధీగారి విధానాలనే అనుసరించిన సంగదాసు చనిపోయి కూడా విజయం సాధించాడని రచయిత చెప్పాడల్నికున్నాడు. నవల పరమార్థం గాంధీయిజం అయినప్పుడు తక్కుళ్ళ జగ్గన్ని కీర్తిస్తూ బిచ్చగాళ్ళ పాడుకున్న ఒక పాట (బుర్కథ) ఆధారంగా ఉన్నవ లభ్యి నారాయణను మొదటి అభ్యుదయ కవి అనీ, మాలపల్లిని అభ్యుదయ మహోకావ్యం అనడం యేమాత్రం కూడా సమంజసంగా లేదు. విమర్శకడిగా భూమయ్య గారిలో ఎవరూ చెప్పని విషయాన్ని చెప్పాలన్న కోరిక బలంగానే ఉంది ‘ప్రజల మనిషి’ నవలను గూర్చి రాస్తా ఆ నవలలోని కథానాయకుడు అందరూ అనుకుంటున్నట్టుగా కంఠీరవం కాడని, కొమురయ్య అనే పాత్రే ఆ నవలలో కథానాయకుడని ఒక సూత్రీకరణ చేశాడు. ఆ సూత్రీకరణకు కొంత బలం ఉంది. కానీ ఉన్నవ వారిని మొదటి అభ్యుదయ కవి అనటానికి, మాలపల్లిని అభ్యుదయ మహోకావ్యం అనటానికి ఆయన చూపించిన ఆధారాలు చాలా బలహీనమైనవి.





సామాజిక పరిణామ క్రమంలో జీవితం గత రెండు దశాబ్దాల నుండి మరింత విధ్యంసానికి గురవుతోంది. దేశంలోని ఏ ప్రాంతంలోనైనా అవే స్థితిగతులు అవే సంక్లోభాలు. అవే గాయాలు భారతదేశం నిండా పర్యుకొని ఉన్నాయి. సకలాన్ని ధ్వంసం చేస్తోన్న వర్తమాన పరిస్థితితో చీకటి ఊడలు మనిషి మూలాల్లోకి దిగిపోతున్నాయి. అది తెలంగాణ అయినా, ఉత్తరాంధ్ర అయినా, రాయలసీమ అయినా ఇవే సంక్లోభాలు కనిపిస్తాయి. వర్తమాన జీవితం అనేక సంక్లోభాల జీవన గ్రంథమైపోయింది. లెక్కలేని గాయాల సంకలనమైపోయింది. ఇక్కడే కవిత్వం దుఃఖమయమవుతోంది. ధిక్కారమవుతోంది. ఉద్యమం రూపుదాల్చుతోంది. ఇలాంటి హృదయ రంగాన్నంతా మనసు పొరల్లో ఇంకించుకొని కవిగా నెత్తుచేసి దారుల మీదుగా ప్రయాణం మొదలు పెట్టిన కవి సిరికి స్వామినాయిదు. కాలం కనికట్టుకు మళ్ళీ కలలు మక్కలయిన చప్పుడును లీలగా వినిపిస్తున్న అతని కవితా సంపుటే 'మంటి దివ్య'. ఇందులోని ప్రతీ కవిత సమాజ నగ్న చిత్రాన్ని విప్పి చెప్పడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తుంది. ప్రపంచీకరణ, ఆర్థిక సరళీకరణ, ప్రవేచీకరణ భూగోళం మూల మూలలకు చొచ్చుకొని పోయిన తర్వాత సమాజం కూలిపోతున్న విధం రోజు రోజుకు మనిషి జీవితం కుదేలవుతున్న తీరు దీని కోసం సగటు మనిషి ఆరాట

సామాజిక చలనంతో

'చలించే' కవి

- వెట్లండి శ్రీధర్

9866977741

పోరాటాలు ప్రతి పుట నిండా ఆక్షర రూపం దాల్చి నిలబడ్డాయి ఈ సంపుటిలో.

యా నాగావళీ నదీ తీరం మీద

బతుకు పాట పాడి పల్లె పట్టులేవనడిగాడతడు

బీళ్లగా మారిన పంటపొలాల మీద నడుస్తూ..

అభివృద్ధి తిరుగుడు గుమ్మిలో పడి - అవి

ఎండుటాకుల్లా కొట్టుకుపోయాయన్నారు వాళ్ల

వొళ్లిపోయిన వనకాబడి గడ్డమీద నడుస్తూ...

ప్రపంచీకరణ ఇనుప పాదానికి నలిగిపోని రంగమేది?

పల్లెలన్నీ ఇవాళ పత్ర హరితాన్ని కోల్పోయిన చెట్ల మాదిరి నిల్చున్నాయి. తాడు లేకుండా ఊరివేయబడిన పల్లెలు దేశంనిండా కనిపిస్తాయి. మొండి గోడలు, కూలిన మిడ్లెలు, మట్టి దిబ్బలు, పిచ్చివెముక్కలు, తవ్వకాల్లో బయలుడ్డ పురానాగరికతలా, నిశ్శబ్ద శ్వశనాల్లా, ఆయుధం లేకుండానే హత్యకు గుర్తెన రక్తపాతం జరగకుండానే ఉనురు తీయబడిన పల్లెలు అడుగుదుగునా కనిపిస్తాయి. పొదుగు నుండి పెయ్యును లాగేసినట్టు, మట్టి నుండి మొక్కను దూరం చేశాక కుక్కపుటాతి పిందెల్లా పుట్టికొచ్చిన కర్మగారాలు కాలుష్యాన్ని కక్కుతాయి. పల్లె దువ్వారానికి కట్టుకున్న పచ్చ తోరణం తెగిపోయాక బతుకు మందుతున్న యటుక బట్టీలా భగ్గమంటుంది. సెఱ్లు, ఇండస్ట్రీయల్ కారిదార్లు, రైతు నమ్మికున్న నేలను ఎలా దొర్లించుకుపోతున్నాయో, సామాన్యాన్ని కస్తీచే మడుగులో ముంచేసి రాజ్యం చేసుకుంటున్న రహస్యపు ఒప్పందాలను, దానిలోని మార్పికతను గుండె మంటపో వెలిగిస్తాడు కవి.

ఒక దృష్టిధం ఉన్న కవి, కవిత్వాన్ని ప్రజల పక్కం చేసే కవి, తన ప్రాంతంపై మమకారం ఉన్న కవి ఏ దేశంలోనై ఇలానే రాస్తాడు. ఇలానే స్పందిస్తాడు. సమాజం అన్నా, మనిషన్నా, కన్నిటి ఉపగదనమన్నా, విలువ తెలిసిన కవులు ఈ విధంగానే రాస్తారనేదానికి ఈ కవిత్వం నిదర్శనం.

“యిపుడు పల్లె నడి వీధిలో విచ్చుకున్న / వేయిరేకుల వెలుగు పువ్వ రంగస్తలం లేదు/ హరికథల్లేవు / బుర్రకథల్లేవు భాగోతాల్లేవు / బుదబుక్కల నాదాల్లేవు/చెక్కబజనల్లేవు సన్నాయి రాగాల్లేవు/ కోలాటాల్లేవు కొమ్మ దాసరి పాటల్లేవు/తుళ్లిపదే సెలయేచి పాటలాంటి పల్లెమీద/రంగు రంగుల పొగమంచు కమ్ముకుంటోందిప్పుడు”

ప్రపంచం ఇవాళ ఒక టీవీ లేని ఇల్లును కలగంటోంది. బాల్యం తన చేపల్లాంటి కళ్ళను టీవీ స్నైన్కు అతికించి అందులోనే చేపలా ఈదులాడుతోంది. బుల్లి తెరమీద ఆరేసిన అందాల చుట్టూ తిరుగుతూ చొంగ కార్పుకుంటోంది. సీరియల్స్ అంతమయ్యోపు వ్యధాప్యం తన బతుకును చాలిస్తోంది. సమస్త మానవ జాతి చేతనత్వం ఉడిగిపోయి చెదలు పట్టిన మాడులా తయారపుతోంది. కేబుల్ కుట్టకు జీవితమే బలవుతోంది. అందుకే మనిషి ఓ నిరసన పతాకమై ఎగరాలిపుడు అంటాడు కవి. ఈ కవితా సంపుటి నిండా జీవిత చిత్ర లిపి పరుచుకొని ఉంటుంది. కష్టజీవి స్వేచ్ఛం సుంచి ఇంద్రధనుసు విరిసినట్లు అంతా ఒక వర్ష సంచయం కనిపిస్తుంది. కొత్త లిపినేడో చదువుతున్నట్లు మనసంతా బరువుగా మూల్గుతుంది. ఒక్క కవిత చదువుతున్నపుడు దేహంలోని అనేక జీవ గ్రంథులు ఉత్సేజితమై అంతా ఒక మానవత్వపు రసాయనం విడుదలై ఏవో మనిషి తనపు వేదను మనసు మూలల్లో నాటుతుంది. వస్తువేదైనా అందులో ఒక మానవతా దృష్టి కోణం తోంగి చూస్తుంది. పవర్ ప్లాంటుకు నిరసనగా విరుచుకుపడినా, హోమీల నీబి బుదగల మీద రంగు రంగుల కలలిన ఆవిష్కరించి ప్రజల బతుకుల్ని కొల్లగొట్టుకపోతున్న ఏడో బుతువు మంత్ర కవాటాల్ని తెరిచి చూపినా, నిర్వాసితులకు కవిత్వపు గుడాల్ని వేసినా, సముద్రతీరం మీద తడారని శోకానికి దోసిలిపట్టినా, అడవిని కాపాడుకునేందుకు బరిసె పట్టిన యోధుని గురించి చెప్పినా, మట్టి మగ్గం మీద ఆకుపచ్చని నేత నేనే రైతును చిత్రించినా



సిరికి స్వామినాయుడు

స్వామి నాయుడు కలం నడిచే శిల్పం వేరే విధంగా ఉంటుంది. కొల్లగొట్టడం నేరమైతే బాల్యాన్ని కొల్లగొట్టడం కూడా నేరమేనని తూనీగల్లాంటి బాల్యాన్ని తరగతి గదుల్లో బంధిస్తావెందుకని నిలదీస్తాడు. వేఱు శిశిరాల్ని మొస్తున్న ముసలి సత్తపు ఊసులన్నీ గుండెకు వినిపించి మనసంతా రక్తపు వర్షం వెదజల్లుతాడు. యాసిండ దాడికి గురైన యువతి పక్కాన నిలబడి సానుభూతి వర్షమై కురుస్తాడు. తార్కోడ్డు కాన్వాసుపై బతుకు బొమ్మను

గీసి, శపం మీద చల్లిన చిల్లర ఏరుకునే భిక్కగాడిగా మారిన కళాకారుడికి సూరు రూకల ఆత్మవిశ్వాసమవుతాడు. కామందు కౌరాడా దెబ్బలకు గజ గజ వణికే బాలకార్యాకుడి గాయాలపై ఉమ్మితడి అవుతాడు. భూమినంతా గుంజాకొని రాజ్యం ఒక రైతులేని రాజ్యాన్ని కలగంటున్నప్పుడు తుపాకీ మొనకు హాసిన ఎప్రమందారమవుతాడు. సెజ్ డేగ రెక్కల కింద నలిగి నేల ఎధుపుండైనప్పుడు మట్టికి మరణం లేదంటూ, మనిషై మట్టి నడిచొస్తుందని ఆశావాదాన్ని వినిపిస్తాడు. మెతుకువేటలో బతుకు చేత పట్టుకొని నగరపు మురికివాడకు వలస పోతున్న పల్లెకు ఆశ్రయమవుతాడు. ‘మంటిదివ్య’ చదివాక మనసు జ్ఞార పీడితమవుతుంది. ఒక యుద్ధానంతర భీభత్తు దృశ్యం కనులముందు కదలాడుతుంది. నిప్పు కణికలనే ఆశ్చర్యాలుగా మార్చి ప్రతి పుటలో పేర్చినట్లుగా కవిత్వపు సెగ తాకి దేహం పక్కకు జరుగుతుంది. ఒక సామాజిక బాధ్యతతో కూలిపోయిన కుల పృత్తుల గురించి, రైతు తన చేనులోనే మృత్యువును కొగిలించుకున్నప్పుడు దుఃఖపు రూపుదాల్చిన రైతు భార్య గురించి పొగిలి పొగిలి ఏడ్చే కవి. చివరాభారికి ఇతడు ఒక కళింగాంధ్ర కవే కాదు. సామాజిక చలన సూత్రాలను అర్థం చేసుకున్న కవి. నాగలికి కవిత్వపు ఖడ్డాన్ని సూరి గుండె గోదలకు అనేక నెత్తులి మరకల్ని శాశ్వతంగా అంచీంచే కవి. ఈ కవిత్వపు ఆసరాతో నేలమాళిగలోకి పాసపాములా వెళ్లిపోతాం. కల్లోలమైన మనసుతో ఒక నిర్వాసిత గుడారాన్ని చేరుకుంటాం.

“ప్రతి రోజూ నాకొక నాగలి ఎదురొస్తే బావుణ్ణ
మట్టి నుదుట ఎవరైనా పచ్చని బొట్టు దిద్దితే బావుణ్ణ
భూగోళం మీద
మట్టి మనిషి విశ్వరూపం కన్నిస్తే బావుణ్ణ”
□

కవిత

సంశయాల సంద్రభంల నడుమ

వింటి నుండి వెలువడిన బాణంలా దూసుకొస్తుంది
నిశ్చల మదిలో ఆలోచనల ప్రకంపనలు
జవాబు కొరకు అన్ని ఔషధులా అన్యేషణ
రాతి యుగం నుంచి ఆధునిక యుగం వరకు
మానవ జీవనం పయనంలో
ప్రేలు పట్టుకుని నడిపించింది ఈ ప్రశ్నలే
ఖగోళ రహస్యాలు, భూగోళ విశేషాలు
గణిత సూత్రాలు, జనన సిత్రాలు
గుట్టు రట్టు చేసింది ఈ ప్రశ్నల పరంపరే!
ప్రశ్నల జిజ్ఞాసకు మూలం

ప్రశ్న

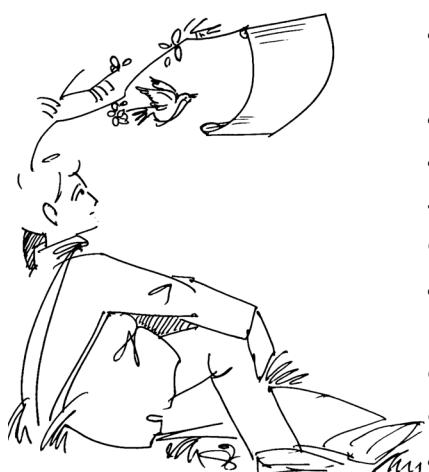
- మామిడిశెట్టి శ్రీనివాసరావు

9573347744

జిజ్ఞాసనం ఆవిష్కరణలకు నెలవు
ఆవిష్కరణలు అభివృద్ధికి కొలవు
చెట్టు నుండి పండు కిందికే
ఎందుకు పదుతుందన్న ప్రత్యు
గురుత్వాకర్షణ సిద్ధాంతానికి దారి చూపింది
మట్టి ముద్ద (మనిషి) మహాస్వత శిఖరంలా మారడంలో
ప్రశ్నల పొత్త ప్రశంసనీయం



సాహితి వ్యవసాయం



తీరిక వేళల్లో

ఆలోచనా తెచ్చేరులు నను పలకరించేవేళ
నా కాగితపు సాహితీ క్లేటంలో
వ్యవసాయం చేయడం నాకెంతో ఇష్టం!
మనసనే ఆలోచనల గాదెలో
మేలిమి విత్తనాలు వెతికిపట్టి
కలమనే మాలంతో అడ్డరాలవాళ్ళు వేసి
ఆలోచనా విత్తనాలు నాటడం
నాకెంతో ఇష్టం!

లేంత మొలకలకు తేటతెలుగు నీళ్ళపెట్టి
అనవసరపు కలుపు తీసి
భావమనెడి ఎరువువేసి
కవితా మొక్కలు పెంచడం నాకెంతో ఇష్టం!

- ఎస్.వి.రమేష్ కుమార్

9491520740

ఆ మొక్కలు పెరిగి
ఏపైన వృక్షాలై
సుగంధ పుష్టిలు పూస్తే
తియ్యబీ పళ్ళు కాస్తే
పదిమందికి పంచడం
నాకెంతో ఇష్టం!
చల్లని సాయంత్రాల్లో
నా కవితావృక్షాల నీడలో
అలసిన మనసును
అరబెట్టుకుంటూ
జ్ఞాపకాలు నెమరేసుకోవడం
నాకెంతో ఇష్టం!!



సప్త వర్షాలను

వికవర్షంగా ప్రసరిస్తాడు
సూర్యునికి లేదు
వర్ష వివక్షత

రాత్రింబగళ్ళ తెరపై

ఎన్నో వర్షచిత్రాలు
సూర్యచంద్రులే
దివిటీలు

సూర్యుడికి రాత్రి,

చంద్రుడికి పగలు
విశాంతి
మరి అమృతి?

నానీలు

- అర్. బాలకృష్ణ
9440143488

జండియా

సముద్రంలోకి జారిపోకుండా
హిమాలయాలే
పేపర్ వెయిట్

లయగా

చిసుకు శబ్దం
వర్షాకాలమంతా
సంగీత కచేరియే

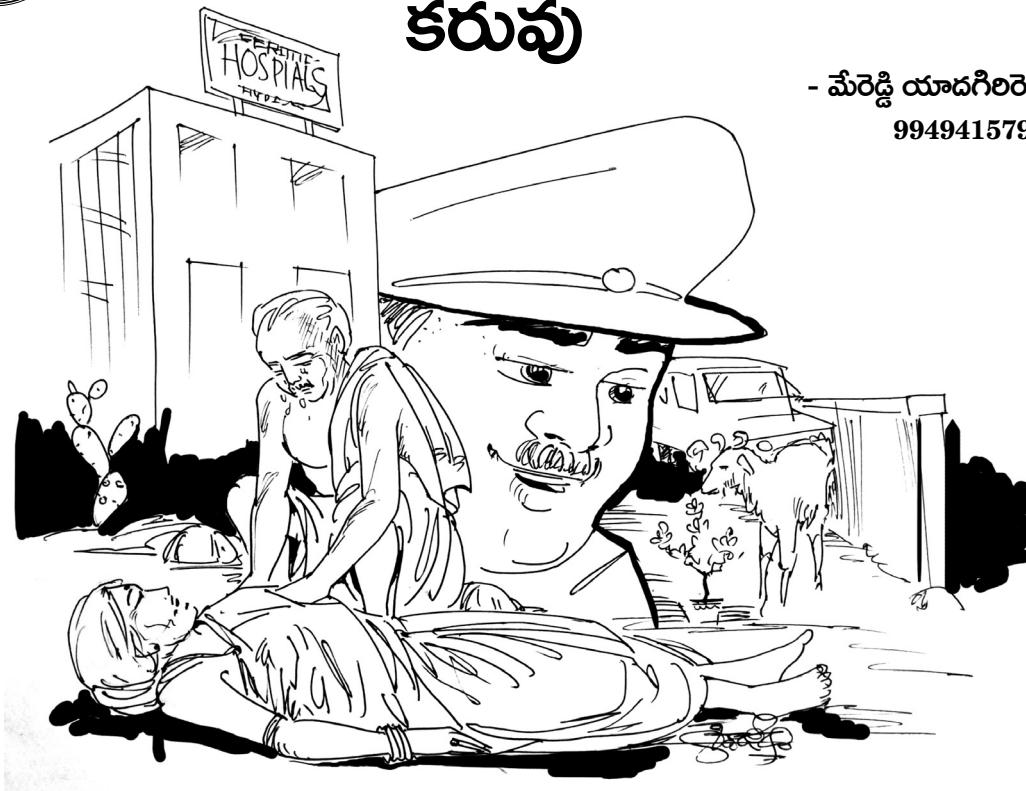
హిమాలయాల్లోనేనా

కన్నీరు
ఘునీభవించదు
ప్రవహిస్తూనే వుంటుంది.



కరువు

- మేరడ్డి యాదగిలరడ్డి
9949415796



కరువు

భీకరమైన కరువు

చినుకు జాడలేదు. నెర్రెలు బాసిన నేలతల్లి. కార్ట్రె కార్ట్రెకు వాసకోసం రైతన్నల ఎదురు చూపులు. నిర్మలమైన ఆకాశం. ఘైదానం లాంటి భూమి ఎక్కుడా పచ్చటిగడ్డి పరకలేదు. ఎండిన వాగులు, వంకలు, చెరువులు, కుంటల్లో చుక్కనీరు లేదు. గుక్కెడు నీళ్ళకోసం వురుకులు వరుగులు గత రెండేండ్లగా అరాకొరా వాసలు, ఆగిఆగిపోస్తున్న బోరు బావులు గడ్డి మొలచిన పెద్దబావులు.

అరకొర చినుకులు మొలకెత్తి మొలకెత్తుని విత్తనాలు, కుండలు, బిందెలతో మొలకలు తడుపుతున్న బక్క రైతులు, ఉర్కార్క ఉర్యాంకర్ణతో నీళ్ళ పోయిస్తున్న పెద్ద రైతులు.

తినదానికి తిండి లేదు. తాగదానికి నీళ్ళ లేవు. పశు వులకు మేతలేదు. పలసలు పోతున్న జనం కశేఖాలకు పశు వులను తోలుతున్న రైతన్నలు. అప్పులు పడ్డీలు పెరిగి రైతల ఆత్మహాత్యలు. ప్రతిరోజు ఏదో ఒక చోట చావుడప్పు మోగుతునే ఉంది.

నాయకుల మాటలు నీటి మీది రాతలు. శుష్మ వాగ్ధానాలు శూన్యహస్తాలు, బుణమాఫీలు, సబ్బిడీలు, పంట నష్టపరిహారాలు ఎడారిలో ఎండమావులు. పేదరైతుకు అందని సాయం.

బక్క చికిష రైతు బక్కయ్య, ఎముకలపోగు బక్కయ్య. కరువుతో విలవిల లాడుతున్న బక్కయ్య. ఒకప్పుడు ఎద్దు యిపసంతో బాగబతికిన వాడె. అప్పు చేసి రెండెకరాల పొలంలో నాలుగు బోర్లు వేసి చుక్క నీరు రాక బికారిగా మారాడు. అప్పులకు ఎకరం భూమి అమృగా మరో ఎకరం భూమి అప్పు కింద తాకట్టలో పుంది. మేకలు మేపుకుంటూ కాలం వెళ్ళదీస్తున్న బక్కయ్య.

పేరుకుదగ్గట్టే బక్కపల్గని మనిషి బక్కయ్య పోరిన్ నీళ్ళతో వంకర పోయినకాళ్ళు. అప్పుల మూటలతో వంగిపోయిన నడుము. ఆకలితో లోపలికి పీక్కుపోయిన కడుపు. బాణాల్లా వంగిన బరెంక బౌక్కలు. పీక్కుపోయిన ముఖం. నెరిసిన గడ్డం. చెవికి పోగు. మోకాళ్ళవరకు దోషతి. సగం చినిగిన బనియను. తలకు రుమాలు, కాళ్ళకు అరిగిన

చెప్పులు చేతిలో కుర్. నేటి సగటు రైతు ప్రతిఖింబం బక్కయ్య, బక్కయ్య భార్య బక్కమ్మ. రెండు నెలలుగా ఒకటేకపువు నొప్పి. చిన్నా చితకా ఎన్ని హస్సిటశ్జీ చుట్టూ తిరిగినా తగ్గని మాయదారి నొప్పి. ఉన్న నాలుగు తల్లి మేకల నమ్మి బక్కమ్మను పట్టుంలో పెద్ద హస్సిటల్లో చేర్చించాడు బక్కయ్య. ఇక కార్పోరేట హస్సిటల్ వారు తమ తడాళూ చూపించారు. రక్తం, మూత్ర పరీక్షలు, ఎక్స్‌రేలు, స్క్యూనింగ్‌లు, ఎం.ఆర్.ఐ. తమదగ్గర వున్న పరీక్షలన్నీ చేయించారు. మొత్తం మేకలమ్మిను ముప్పుయి వేలు పరీక్షల పేరుమీద వసూలు చేశారు. కడుపులో గడ్డ వుంది. ఇంకా ముప్పుయి వేలు తేస్తే అర్జంటుగా ఆవరేషన్ చేయాలన్నారు డాక్టరు. లేకుంటే బతకదన్నాడు.

అప్పు కోసం ఊరంతా తిరిగాడు. ఎక్కడా అప్పు పుట్టలేదు. షాపుకారు చిన మల్లయ్య దగ్గర తన ఎకరం భూమి తాకట్టులో వుంది. గతంలో చేసిన రెండు లక్షల అప్పుల వడ్డీతో నాలుగు లక్షలయింది. “ఇగో బక్కయ్య నీ ఎకరం అమ్మినా నా నాలుగులక్షల బాకీ తీరదు. ఏం చూసి నీకు అప్పివ్వమంటావు. ఎద్దాయవసమా! ఎముంది నీ దగ్గర” మల్లయ్య మాటలతో ఎనుదిరిగాడు బక్కయ్య. నాలుగు తల్లి మేకలమ్మగా వాటి పిల్లలు నాలుగు మేకపోతులున్నాయి. ఇక వాటినీ అమ్మదామని ఇంటిదారి పట్టాడు బక్కయ్య. ఇంతకంటే డబ్బులు దొరికే మార్గం లేదనుకున్నాడు.

రెండు రోజులుగా మేతనరిగా లేక ఆకలితో ఆపురావురుమంటున్న మేకపోతులు అరిచి ఎనుగుదూకి బయటపడ్డాయి ఒకదాని వెంట ఒకటి. మేతకోసం వూరంతా తిరిగాయి. కరువు మూలంగా ఎక్కడా పచ్చటి చెట్లు కానరాక తిరిగి తిరిగి పోలీన్ స్టేషన్ ముందాగాయి.

స్టేషన్ లోపల పచ్చటి చెట్లు చూసే సరికి ప్రాణం లేచివచ్చినట్లయింది. నోరూరింది రకరకాల పూలచెట్లు. గులాబి, నందివర్ధనం, లిల్లీ, బంతి, చేమంతి. పచ్చటి గడ్డి కనుల విందుగా వున్నాయి.

స్టేషన్ లోపల అటు ఇటూ అదుర్ధగా తిరుగుతున్న యన్.ఐ. మల్లయ్య నిన్న వచ్చిన వేంసేజ్‌తో గాబరాపడిపోయాడు. రేంజ్ ఐ.బి. శశిధర్ ధత్తా ఇన్స్‌పెక్షన్‌కు వస్తున్నాడని వార్త తెలిసినప్పటి నుండి ఈ గండం



ఎలాగట్టేకొల్లా అని ఎడతెగని ఆలోచన, అందోళన. గుబారు మీసాలు, బట్టతల లావుపాటి పొట్ట. గంభీరమైన ముఖం, తాగినవాడిలా ఎర్రటి కండ్లు, చేతిలో లాటి నెత్తిమీదటోపి బూట్టు టకటకలూడిస్తూ అటూ ఇటూ పచార్లు. రోజుకు ఓ పదిసార్లుయినా మీసాలు మెలివేస్తుంటాడు. అందరూ మీసాల పుల్లయ్య అంటారు.

కరువు కరువు. వర్షాలు లేక జనాలకు కరువు. మామూళ్ళు రాక స్టేషనుకు కరువు. గత రెండు నెలలుగా స్టేషన్‌కు వచ్చే నెల వారి మామూళ్ళు బందయ్యాయి.

పైవాళ్ళకు వంపే మామూళ్ళు తప్పదంలేదు. ఇసుక దందానుండి లక్ష్, గుడుంబా బెల్యోపాపుల నుండి లక్ష్, బొగ్గుబట్టీల నుండి ఓ లక్ష్ రంచనుగా నెల నెల అందేవి. పైవాళ్ళకు ఓ లక్ష్ పంపగా తనకు ఎటు లేదన్నా అన్ని ఖర్చులు పోసు ఓ లకారం మిగిలేది. మామూళ్ళ వ్యాపారం మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలుగా సాగేది.

కొత్త యన్.పి. డైరెక్ట్ రిక్రూట్‌మెంట్. వచ్చిన రెండు నెలల నుండి అన్ని దందాలమీద ఉక్కుపొదం మోపి దడదడ లాడిస్తున్నాడు. ఎపరిమాట వినని మొండిఫుటం. తనపనే తనది. రాజకీయ నాయకులు చెప్పి చెప్పి వింగిపోయారు. యన్.ఐ. పుల్లయ్యకు ఇన్స్‌పెక్షన్ టెస్ట్‌బి.పి. పెరిగింది. ఎటులేదన్నా ఓ ముప్పుయి వేలన్నా కావాలి. ఘనంగా డిస్నర్ పార్క్ ఏర్పాటు చేయాలి. వెంటవున్న వాళ్ళకు తృణమోపణమో ముట్టచెప్పాలి. ఎలా ఎలా ఇవే ఆలోచనలు. నాలుగు దిట్టంగా బలిసిన మేకపోతులు ఆపురావురుమంటూ స్టేషన్ లోపల పచ్చటి చెట్ల మీద పడ్డాయి. యన్.ఐ. చూపులు వాటి మీద పడ్డాయి. కరువులో కురుస్తున్న కుంభవృష్టిలా తనపాలిట కల్పతరువులా వచ్చిన మేకపోతులను చూసి యన్.ఐ ముఖం వెయ్యోల్చుల బల్చులా వెలిగిపోయింది. ఇన్స్‌పెక్షన్ గండం గట్టొచ్చునుకున్నాడు.

బయటకు వెళ్ళగొట్టే ప్రయత్నంలో సెంట్రీ, కానిస్టేబుళ్ళ ఔ “వియ్ సెంట్రీ 201, 203 ఏంజేస్సున్నారు. గేటు మూయండి వాటిని పట్టుకుని లాకప్ సెల్లో పెట్టండి” ఆజ్జ జారి చేశాడు యన్.ఐ పుల్లయ్య.

మేకలు బయటకు తోలే ప్రయత్నంలో ఉన్న కానిస్టేబుళ్ళ ఔ ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకున్నారు. అయోమయంలో

పడ్డరు. గతంలో ఎన్నోసార్లు వచ్చిన మేకలను బయటకు పంపారు. “దోషిదీ దొంగలు, రౌడీలు క్రమినల్నీ పెట్టే లాకవ్లో మేకలను పెట్టుమంటాడేంటి?” ఈ యన్.ఐ.కి మెంటలెక్కలేదు గదా” అర్ధంగాక కానిస్టేబుళ్ళు నిలవ గుడ్డెసి నిలబడ్డారు.

“ఏయ్ మీకే చెప్పేది అపురూపంగా పెంచుకున్న చెట్లు తింటుంటే అలా చూస్తారేంటి. వాటిని పట్టుకుని మూతులు, కాళ్ళు కట్టి లాకవ్లో పడేయండి” గట్టిగా అరిచాడు యన్.ఐ. ఏలాగో తంటాలుపడి నాలుగు మేకపోతులు పట్టుకుని లాకవ్లో వేశారు కానిస్టేబుళ్ళు.

దొడ్లో వేకపోతులు లేకపోయేన రికి ఆదర్శాభాదరగా ఊరంతా గాలించాడు బక్కయ్య, కనబడ్డ వాళ్ళనల్లా అడిగాడు. చివరకు చాకలి మంగమ్మ చెప్పింది. తాత నీ వేకపోతులు పోలీన్ స్టేషన్ ముందు అగుపడ్డాయి. బక్కయ్యకు ప్రాణం లేచి వచ్చినట్టయింది.

భయం భయంగా చేతికప్ర పొడుచుకుంటూ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ పోలీన్ స్టేషన్ లోపలికి వెళ్ళాడు బక్కయ్య. సెల్లో ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నాడు యన్.ఐ.

బక్కయ్యను చూసేసరికి కానిస్టేబుల్ వెంకటేశానికి మేకపోతులు బక్కయ్యవని గుర్తుకువచ్చింది. గతంలో రెండు మూడుసార్లు లోనికి వస్తే తోలుకెళ్ళాడు.

“సార్సార్ బక్కయ్య.... మేకలు....” బక్కయ్యను చూపిస్తూ అన్నాడు వెంకటేశం.

“నోర్మూసుకో చుప్ప...” గద్దించాడు యన్.ఐ.

“దండం దొరా” కర్ర కింద పెట్టి రెండు చేతులు జోడించాడు బక్కయ్య. చూసినా చూడనట్లు సెల్తో ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్న యన్.ఐ.

“దొరా”

“విందిరా! బక్కయ్య మల్లేం దొంగతనం చేసినవురా? గొర్లాబర్లా పోయినేచీసంగతి గుర్తులేదురా” యన్.ఐ. పులిలా గర్జించాడు. గతం గుర్తుకు వచ్చి బక్కయ్య మేకలా వణికిపోయాడు.

పోయిన సంవత్సరం ఎవరిదో పొలిచ్చే బారి తప్పి బక్కయ్య దొడ్డోకి వస్తే ఓ నెలరోజులు మేతమేపి పాలు

పిండుకున్నాడు. తర్వాత ఆ బారి సాంతదారుడు వస్తే బారెను ఆప్పగించాడు. విషయం సర్పంచ ద్వారా తెల్పుకున్న యన్.ఐ. స్టేషన్లో పెట్టి ముసలోడని చూడకుండా దొంగతనం నేరం మొపి చిత్రహింసలు పెట్టి ఐదు వేలు వసూలు చేసి సర్పంచ తను చెరిసగం పంచుకున్నారు.

“అదేంలేదు దొరా! నా మేకపోతులు పోయినయి. పొడ్డచీసినుండి వూరంతా తిరిగిన. ఎక్కడ కన్పడలే. చాకలి మంగమ్మ స్టేషను ముందట కన్పడ్డయని చెప్పింది సామి. ఇటోచ్చినయేమోనని వచ్చినాదొరా” చేతులు సలుపుతూ అన్నాడు బక్కయ్య.

“మేకపోతులేంది పోలీసు స్టేషనుకు వచ్చుడేందిరా! మేమేమన్నా పనిలేక నీ మేకలకా స్తోండుకున్నారా! నకరాలు చేస్తున్నాపురా నడువు నడువు బయటకు నడువు”

“అదిగాదు దొరా మాముసల్లాని పానం బాగలేదు. రెండు నెలల నుంచి ఒకటే కడుపు నొప్పి. ఎన్ని దవాభానాలు తిప్పిన పానం బాగ్గాలే. నాలుగు తల్లిమేకలమ్మి పట్టంల దవాభానాల వేసిన. ముప్పుయివేలు కట్టుకున్నారు. ఇంకా ముప్పుయి వేలు తెస్తే ఆపరేషన్ చేస్తుమంటున్నారు. మేకపోతులు అమ్ముదుమని వచ్చిన దొరా” బక్కయ్య కంఠలో నీల్లు తిరిగినయి. యన్.ఐ. పుల్లయ్య కాల్లు పట్టుకున్నాడు. అనుకొని సంఘటనతో యన్.ఐ పోకయ్యాడు. తనగుట్టు రట్టపుతుందేవోనని అనసానంగా కోపంతో “దొంగనాకొడుకా నీ మేకలు నాదగ్గరెండుకుంటాయిరా” కాలు విదిలించాడు. చెప్పేది నీకుగాదు నడువు బయటకు నడువు. కోపంతో రొప్పుతూ అన్నాడు. ఆయన మాటలతో స్టేషన్ మారుమోగింది.

ఆ వూపుకు కింద వడబోయిన బక్కయ్యను కానిస్టేబుల్ వెంకటేశం వాడిసి పట్టుకున్నాడు. బండలమీద పడితే తలపగిలేది. వెంకటేశం చేసిన పనికి యన్.ఐ. కోపం నశాలానికెక్కింది. చేతిలో లాలీతో పేబుల్మీద ఉకటక కొడుతూ వెంకటేశం వైపు గుర్తుగా చూశాడు. పండ్ల పటపటకొరికాడు.

“ఒరేయి వెంకటేశం తీసుకపో వాన్ని బయటకు తీసుకపో” గట్టిగా అరిచాడు యన్.ఐ.

“ఒరేయి వెంకటేశం నీ కెన్నిసార్లు చెప్పాలిరా!



అక్కర్లేని విషయాలు నీకెందుకురా! పోలీసోడికి దయాదాక్షిణ్యం, జాలి న్యాయం, అన్యాయం, నీతి, నిజాయాతి, వున్నోడు, లేనోడు బీడా, బిక్కి సెంబిమెంట్లు పనికిరావురా! రఘ్ ఎండ్ స్టోగా వుంటేనే మన మీ వుద్యోగం చేస్తాం”. “చూడు నిన్నా మొన్నా మహాబూబ్ నగర్లో ఆ యన్. ఐ. గాడు ఇసుక మాఫియా

వాళ్ళు లుచ్చిన మామూళ్ళు బుద్దిగా తీసుకుని నొకరి చేసుకోక దేశాన్ని నేనే వుద్దరిస్తానని చివరకు వురిపెట్టుకుని చచ్చి పెండ్లాం విల్లలకు కరువయ్యాడు.”

“ఇంకా నువ్వు చదువుకునే ఉపటి యూనివరిటీ నక్కలైట్ పొరల సోపతి బుద్దులు మరచి పోలేదురా. బుద్దిగా వుండు నీ వింకా రెగ్యులర్కాలేదు. నీ సరీసు రెగ్యులర్కు నేనే కాన్సిడెన్సీయల్ రిపోర్టు రాయాలి తెల్పిందా! ఇంకోసారి స్టేషన్ విషయాల్లో జోక్కుం చేసుకుంటే ఇంటి దారి పడతావు జాగ్రత్త” బెదిరిస్తానే భగవద్గీతలో తీక్కప్పడిలా హితబోధ చేశాడు యన్. ఐ.

వెంకటేశం పేదకుంటుంబం నుండి వచ్చినవాడు. చిన్నప్పుడే తండ్రి చనిపోతే తల్లి కూలినాలి చేసి పి.జి దాకా చదివించింది. ఉద్యోగాన్నిపుణలో తిరిగి తిరిగి విసిగి పోలీసు వుద్యోగంలో చేరిపోయాడు.

వచ్చిన కొత్తలో జయపాల్ రెడ్డి దొర కరెంటు మోటరు డొంగతనం కేసులో ఫ్రీరయ్యనే ముసలోన్ని స్టేషన్లో పెట్టి చితకబాదుతుంటే వల్లంతా దద్దుర్లు వచ్చాయి. “వాడు చచ్చేటట్టున్నాడు. సార్ వాడికేం తెలియదంటున్నాడు. విడిచి పెడదామా” అన్నాడు. అంగీక రెండు మూడు కేసుల్లో అమాయకులను హింసిస్తుంటే వాల్లతరఫున వకాల్తాపుచ్చుకొని మాట్లాడాడు వెంకటేశం.

“బరేయ నీవు స్టేషనుకు పనికిరావుగాని బుద్దిగా మా ఇంటి దగ్గర అమ్మగారు చెప్పిన పనులు చేసుకోపో” అని తన ఇంటి దగ్గర ద్వారీ చేశాడు. ఇన్ స్పెక్షన్ వుండని ఆరు నెలలకు ఇప్పుడు మళ్ళీ స్టేషనుకు పిలిపించాడు. “మేకలు జాగ్రత్త” అని కండ్లతో పోడికు మైగచేసి బైక్సుపోట్లు చేసుకుని బయటపట్టాడు యన్. ఐ. పుల్లయ్య.

“లంచాలు మేసిమేసి వీడికి పొట్ల పెరిగింది. తాగితాగి

బుర్రమొద్దుబారిపోయింది. పొపం బక్కయ్య లాంటి వాళ్ళపొవం తగులకపోదు. పేదోల్ల పొట్లగొట్టే వీడు బాగువడడు. శవాలమీద పేలాలు వేరుకతినే వీడిది ఓ బతుకేనా” మనస్సులో తిట్టిన తిట్టు తిట్టుకుండా తిట్టుకున్నాడు వెంకటేశం.. బక్కయ్యను బయటకు తీసుకవచ్చి తీ తాపించి

వందరూపాయలు చేతిలో పెట్టి

పంపించాడు వెంకటేశం.

అనుకున్న సమయానికి రేంజి ఐ.బి. శచిధర్ దత్తా మంది మార్భలంతో అట్టపోసంగా వచ్చాడు. స్టేషన్ రికార్డులన్నీ పరిశేలించాడు. కేసులన్ని రివ్యూచేశాడు. క్రొర్చుకు వంపిన కేసుల వట్ల సంతృప్తిగా తలవూపాడు.

ఆ తర్వాత వసందైన విందు ఘుమఘుమలాడే మటన్ బిర్యానీ విదేశీ మద్యం బాటిల్లతో అందరికి ఘుసమైన విందుపాట్. గ్లాసుల గలలు. బిర్యానీ ప్లేట్లు ఖాళీలయ్యాయి. పొట్లులుబ్బేవరకు తిని తాగారు.

రేంజి ఐ.జి తోపాటు వక్కవక్క యన్. ఐ.లు యం.ఆర్.బ... యం.డి ఓ... సర్వంచ యం.పి.బి.సి., జడ్.పి.తీ.సిలు విందుకు హజరయ్యారు. బిర్యానీ బాగుందని ముఖ్యంగా అందులోని వేగపోతు ముక్కులు మరీ బాగున్నాయని ఐ.జి దొరవారు తెగమెచ్చుకున్నారు. వచ్చిన సర్వంచ తదితర ప్రజాప్రతినిధులంతా యన్. ఐ.ని ఆకాశానికెత్తారు. ఇటువంటి యన్. ఐ.ని గతంలో చూడలేదని శాంతి భద్రతలు బాగున్నాయని, పేదవారికి స్టేషన్లో న్యాయం జరుగుతుందని తెగమెచ్చుకున్నారు. ఐ.జి.గారు తృప్తిగా తూలుతూ కారు దగ్గరకు నడిచారు.

అక్కడ పట్టుంలో పెద్ద కార్బోరేటు హస్పిటల్ వారు చాపుబతుకుల మధ్య పొట్లుపుచ్చి గుడ్ల తేలేసిన బక్కమ్ము అనుకున్న సమయానికి దబ్బులు కట్టలేదని ట్రీట్‌మెంట్ బంద్చేసి బజారువడవేసిన హస్పిటల్ సిబ్బంది. మేకపోతుల జాడతెలువక ఎక్కడా అప్పు పుట్టక వట్టి చేతులతో వచ్చిన బక్కయ్య. అపస్థారక స్థితిలో బజారులో పడివున్న బక్కమ్ము చూసి బోరున విలపించాడు. ఏడుస్తా భార్య పక్కన కూలబడ్డాడు.



కవిత

జంత దూరం గడిచాక

రకరకాల మలుపులు తిరుగుతూ
దూరదూరాల స్నేహమ్రలో ఆగుతూ
అందరిలాగే నాది కూడా
గమ్యం తేలీని నిరంతర రైలు ప్రయాణం!

ఎప్పుడు ఈ రైలెక్కానో నాకే గుర్తులేదు
ఈ ప్రయాణానికి నాకే టికెట్సు
కొనిచ్చింది అమ్మా నాన్నే!
వాళ్ళు కూడా కొంత దూరందాకా
నాతో ప్రయాణిస్తునే కన్నించారు
కానీ హరాత్తుగా ఏదో స్నేహమ్రలో
నన్నేకాకిని చేసి నిశ్శబ్దంగా దిగిపోయారు

కొంతదూరం గడిచాక
ఎవరెరో ప్రయాణీకులు రైలెక్కారు
స్నేహితులు.. కుటుంబసభ్యులు.. ఎందరో
జీవితమంత ప్రేమని దోసిళ్ళ నిండా పోశారు
అనుకోకుండా శాశ్వత శూన్యాన్ని మిగిల్చి
కొంతమంది మౌనగాయాలతో

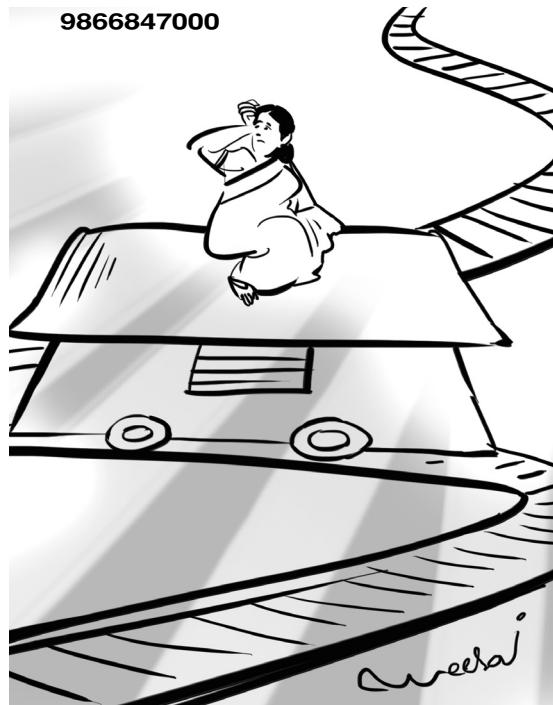
మరికొందరు వీరమరణం పొందినవాళ్ళల్లా
ఎప్పుడు దిగిపోయారో కూడా తేలీకుండా
కాలాన్ని కన్నీళ్ళతో రగిలిస్తూ వెళ్ళిపోయారు

కరిగిపోయిన స్వప్న జ్యలనాలు
వచ్చిత్రానుభూతులు, మాలోలు, వీడ్జ్యోళ్ళు

అన్నీ మోసుకుంటే వెళ్ళీ కర్కుయోగి రైలు
ప్రేమ.. సేవ.. మానవీయ విలువలతో
ఈ బాధ్యతాయుత ప్రయాణాన్ని
సుఖవంతంగా నిర్విరిస్తామని
సహ ప్రయాణీకులందరికి భరోసా ఇస్తాంగానీ
జంతకీ.. ఈ అగమ్య గమ్యయానంలో
నేనెక్కడ దిగిపోతానో నాకే తేలీదు గదా!

- డా॥ సి. భవానీదేవీ

9866847000



అందుకే..

వీలయినంత హాయిగా అందరితో గడిపేస్తూ
క్షమిస్తూ చేయాతనిస్తూ సాగిపోతున్నాను
నేను కూర్చున్న సీటు ఖాళీ చేయాల్సి వచ్చినప్పుడు
నా తర్వాత కూడా ప్రయాణించే వాళ్ళందరికి
నా గురించిన అందమైన స్ఫృతుల పుప్పగుచ్ఛాన్ని
అందించి పోవాలనుకుంటున్నాను.

జంతకాలపు ఆలోచనల్ని కలబోసుకుంటూ
కలిసిమెలిసి ప్రయాణించిన వాళ్ళందరికి
తడికళ్ళతో...
తుది ధన్యవాదాలు చెప్పాలనుకుంటున్నాను

నేను దిగే స్నేహమ్ర ఎప్పుడొస్తుందో
నాకే తేలీదు కాబట్టి
జంత దూరం గడిచాక
నా మనసు మాటల్ని పంచుకోకుండా దిగిపోతే
జంతటి నా ప్రయాణమూ అసంపూర్ణమే కదా!



శతవర్ధంతి

గురజాడ శతవర్ధంతి కార్యక్రమాలు

క. రమాదేవి



అపంతపురంలో నవంబరు 30న విధి సంఘాల ఆధ్వర్యంలో గురజాడ శతవర్ధంతి ర్యాలీ, గురజాడ దేశభక్తి గేయాలాపన, సభలో పాల్గొన్న ప్రముఖ రచయిత సింగమనేని నారాయణ, మహిళా సంఘాల ప్రతినిధిలు, విధి పారశాలల విద్యార్థులు

స్వాట యాభయ్య జయంతిని ఫునంగా నిర్వహించుకున్న ఆంధ్రాప్రాంగ నూరావ శత వర్ధంతి సందర్భంగా గురజాడకు మహోన్నత నివాళి సమర్పించింది. ఆధునిక స్ట్రీ చరిత్ర లిఖిస్తుండను దూరచ్ఛిస్తిని, అసమానతలు లేని సమాజావిష్వరణను కలయగన్న గురజాడ అడుగుజాడలలో అడుగు కలిపేందుకు చిన్నారుల నుండి తలపండిన కవిత్రైష్టుల వరకు ముందుకు వచ్చారు.

ఆర్థిక విధానాలలో వచ్చిన మార్పులు మహిళా జీవితాలను ఆగం చేస్తున్నాయి. సాంస్కృతిక క్లీణత అడుగడుగునా సాక్షాత్కరిస్తుంది. ఫీలీలో ఉద్యోగిని, పైదరాబాద్లో సాఫ్ట్‌వేర్ యువతి, ఏలూరులో 7 ఏళ్ళ పసికండు, తిరుపతిలో కన్స్టూడుకే తాగుబోటై కన్స్టూగానని కామంతో తల్లిని బలిగొన్నాడు. మహిళలపై ఇంటా బయటా పింస పెరిగిన నేపథ్యంలో “గురజాడ స్టూర్తితో మహిళలపై పింసను ప్రతిఫుటీద్దాం” అన్న పిలుపుతో ఐద్వా విస్మృత కార్యక్రమాలను నిర్వహించింది.

గురజాడ జయంతి సెప్టెంబరు 21న మొదలుపెట్టి నవంబరు 30 వరకు అవిఫుంగా పారశాలల్లో, విద్యాలయాల్లో ఆయా ప్రాంతాలలో సభలు, సాహితీగోప్యలు, గీతాలాపన తదితర కార్యక్రమాలలో విల్లలు పెద్దలు పాల్గొన్నారు. కార్యక్రమాల నిర్వహణ కోసం 24 సంఘాలు 10మంది మేధావులతో కలసి ఐక్యవేదిక ఏర్పడింది. గురజాడ రచనలన్నింటా స్టీల సమస్యలను స్పజించారు. ఆత్మవిశ్వాసానికి ప్రతీకగా, సమస్యలను అధిగమించే ప్రయత్నం చేసిన అతివలుగా, అన్యాయాలను ప్రతిఫుటించే వ్యక్తులుగా,

మానవతా మూర్తులుగా చిత్రికరించారు. ప్రస్తుత నేపథ్యంలో స్టీల సమస్యలను ప్రసాదిస్తూ గురజాడ రచనలలో స్టీ పాత్రల విశేషణతో వచ్చిన లబ్జ ప్రతిష్టులైన రచయితల వ్యాసాలను “దార్శనికుడు గురజాడ” పేరుతో ప్రచురించింది. ఈ సంకలనం మంచి ఆదరణ పొందింది.

సెప్టెంబరు '21' న ఆయా పారశాలల్లో గీతాలాపన చేశారు. ప్రతిజ్ఞా కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. విజయనగరం జిల్లాల్లో మహిళా సంఘం, ఉపాధ్యాయ సంఘాలు అత్యధిక పారశాలల్లో గీతాలాపన చేసి గురజాడకు ఘన నివాళి అర్పించారు. రాష్ట్రవ్యాపితంగా ప్రతి జిల్లాలోనూ సెమినార్లు నిర్వహించి విద్యార్థులలో గురజాడ నవ్యమార్గాన్ని వర్ణించారు. తదనంతరం ఏర్పడిన ఐక్యవేదిక కాలేజీలలో సెమినార్లు, సదస్యులు నిర్వహించాలని, సూక్ష్మల్లో గీతాలాపన చేయాలని, వ్యాసరచన, వక్షత్వ మరియు పాటల పోటీలు నిర్వహించాలని, 20 నుండి 30 వరకు ప్రదర్శనలు, సభలు నిర్వహించాలని కార్యచరణ రూపొందించుకున్నాం.

అనంతపూర్లో ఐద్వా, ఎన్సెఫ్సె, సాహితీ ప్రవంతి కలిసి ప్రత్యేకంగా కవులు, రచయితలను ఆహారించారు. వారి ఆధ్వర్యంలో ఆగస్టు 22న 4 విభాగాలుగా రోజంతా గురజాడ రచనల్లోని విశిష్టత ప్రస్తుత సమాజానికి కూడా ఏవిధంగా అవసరమా ఆసక్తికరమైన చర్చ జరిగింది. అనేకమంది కవులు, రచయితలు పాల్గొన్న ఈ సభలో సింగమనేని ఆధ్వర్యంలో రాచపాశం, దా॥ శ్రీదేవి, సంజీవమ్మ లాంటి అనేకమంది పెద్దలు పాల్గొనడం సాహితీ అభిమానులతో పాటు అభ్యుదయ

మేఘావులకు కూడా ఉత్సాహచ్ఛిన్న కలిగించింది.

తిరుపతి పట్టణంలో జయంతి రోజున 2,500 మంది విద్యార్థులతో బహిరంగంగా దేశభక్తి గీతాన్ని ఆలపించి శతవర్ధంతి కార్యక్రమాలకు శ్రీకారం చుట్టారు. మహిళా రచయితలను తిరుపతి పట్టణంలో వివిధ రంగాలలో ప్రముఖులుగా ఉన్న మహిళలను, ఆయా కళాశాలల ప్రీనిపల్స్, తెలుగు అధ్యాపకులు, వివిధ సంఘాలను కలుపుకుని ఈక్యవేదిక ఏర్పడింది. దాదాపు నెల రోజులు పాటు ఆయా విద్యార్థిల్లో విద్యార్థులకు, పోటీలు, సభలు ఏర్పాటు చేశారు. వదిలిపెట్టని వర్షాలు ఆటంకం కల్గించినా తిరుపతిలోని మహాతి స్నేధియం వేలాదిమంది విద్యార్థులు సభకు హోజురై అపూర్వ సన్నిఖేశాన్ని ఆవిష్కరించారు. పుత్రుడి భామ్మ పూర్వమ్మ సృత్యాభినయంతో ప్రారంభమైన సభ ఆధ్యంతము ఆసక్తిగా సాగింది. కొలకలూరి మధు జ్యోతి గారు ప్రారంభించిన ఈ సభలో తెలుగు భాషా సమితి అధ్యక్షులు శ్రీదేవి, ప్రముఖ వైద్యులు ప్రశాంతి, కళాశాల కరస్పాండింట్ సుచరిత మరంగరో ప్రముఖులు ఈ సభలలో భాగస్వాములయ్యారు. ప్రజానాట్యమండలి, యువజన సంఘం, ఐద్వతో పాటు ఈ సభలు జయప్రదం చేయటానికి కృషి చేశారు.

సాహితీ ప్రవంతి ప్రత్యేక చౌరవతో శ్రీకాకుళంలో అత్యంత ఉత్సాహవూరితంగ ఉత్తరాంధ్ర ప్రముఖులందరీన్న భాగస్వాములను చేసి డెలాంగ్ సభను బ్రహ్మక్షోండంగా నిర్వహించారు. గురజాడ మనవరాలు... ఆధ్వర్యంలో ఏర్పడిన వేదిక ఆధ్వర్యంలో విజయనగరం జిల్లా వ్యాపితంగా కార్యక్రమాలు నిర్వహించడమేగాక 25మండి 30వ తేదీ వరకు విజయనగరంలో వివిధ కార్యక్రమాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన సభలో పాల్గొన్న మంత్రివర్యులు పట్లె రఘునాథరెడ్డి గారు గురజాడ గీతాన్ని రాప్పి గీతంగా ప్రకటిస్తుందని హమీ ఇచ్చారు.

విశాఖ నగరంలో 169 సంఘాలు కలిసి సవంబరు 29న అంధ్రా యూనివరిటీలో సభను అత్యంత ఉత్సాహంగా నిర్వహించారు. ఉత్తరాంధ్ర ప్రముఖులే గాక రాష్ట్రంలోని ప్రముఖులంతా పాల్గొన్నారు. ప్రముఖ రచయితై ఒల్లా, తెలకపల్లి రవి, జగద్ధాత్రి, అరసం, విరసం ప్రముఖులు, మేడిపల్లి రవికుమార్, కుప్పం యూనివరిటీ నుండి శ్రీదేవి తదితరులందరూ పాల్గొని అనేక అంశాలను చర్చనీయాంశం చేయడమే గాక నిరంతరం ఉత్సేజిపరచే ప్రజాశక్తి బుక్ హాస్ ప్రచురించిన గురజాడ రచనలు ఆవిష్కరణలు జరిగాయి.

ప్రజానాట్యమండలి ప్రదర్శించిన కళారాపాలు ఆకట్టుకున్నాయి. గురజాడ పుట్టిన రాయవరం నుండి, గురజాడ కేంద్రంగా మారిన రాజాం వరకు అంధ్రరాష్ట్రంలో అన్ని ప్రాంతాలలో జరుపుకోవడమేగాక ఈ శతవర్ధంతిని ధీల్లోని ఆంధ్రాభవన్లో కూడా జరుపుకుని సంపూర్ణతాన్ని సమకూర్చుకున్నాం.

ప్రజాస్వామిక రచయిత్రుల సంఘం కార్యదర్శి కె.ఎన్. మల్లిశ్వరి, కథా సాహితి ఎడిటర్, వాసిరెడ్డి నవీన్, సింగమనేని తదితర పెద్దలు, వివిధ రంగాలలోని ప్రముఖులు, ఆన్ని మహిళా నంఫాలు ఈ కార్యక్రమాలన్నింటా భాగస్వాములయ్యారు. ఈ సందర్భంగా నిర్వహించిన కథల పోటీలలో 36 మంది రచయితలు తమ రచనలను పంపించారు. జయంతి సందర్భంగా 26 కాలేజీలు 8,500 మంది సెమినార్లలో పాల్గొనగా సవంబరు 30 వరకు 460 విద్యాసంస్థలలో లక్ష్మందికి పైగా విద్యార్థులు ర్యాలీలలో, గీతాలాపనలో పాల్గొన్నారు.

ఈ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్న సాంప్రదాయ వాదులనుకున్న వారు కూడా గురజాడ నవ్య మార్గమే నేటి మార్గమని అదే భారతీయ సాంప్రదాయమని నొక్కి వక్కాణించారు. వామపక్ష ఉద్యమాభిమానులందరూ మనస్వార్థిగా ఈ కార్యక్రమాలలో వివిధ రూపాలలో భాగస్వాములయ్యారు. గురజాడను ‘టార్మ్పులైట్’గా, ‘మార్గదర్శి’గా మండుకు సాగాలనే భావన ఆన్ని చోట్లూ వ్యక్తమయింది. గురజాడ రచనలను పాత్యాంశాలలో భాగంగా ఉండాలని ఆకాంక్షించారు. జాతీయగీతం గానే కాదు అంతర్జాతీయ గీతంగా ఉండడగిన దేశ భక్తి గీతాన్ని రాష్ట్ర గీతంగా వైనా ప్రకటించాలన్న కోర్కె బలపడింది.

ఐద్వ కృషిని అందరూ అభినందించటమే గాక ఆయా కళాశాలలోని మహిళా అధ్యయన వేదికలలో ఐద్వ భాగస్వామిగా ఉండాలని కోరారు. ఐద్వ కార్యాచరణకు తమ కలం తోడుగా ఉంటుందని తద్వారా కులం, మతం, ఆద మగా లాంటి అనమానత లను అధిగమించి ‘ఎల్లోకంబోక్కు ఇల్లె’ సమభాగంగా ముందుకడుగు వేద్దామని ఎందరో సాహితీ మిత్రులు ముందుకు వచ్చారు. ఈ కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించాలి. మహాస్వత రచనల అమృత ఫలాన్ని అందుకోవాలని ఐద్వ ఆమ్లాంషు ఈ మహాత్తర కృషిలో భాగస్వాములైన అందరికీ సమస్సుమాంజలి.



మహాకవికి నీరాజనం

- సునెల శ్రీనివాసరావు
9492970231



విశాఖలో నవంబర్ 29న జలగిన గురజాడ శతవర్ధంతి సభలో గురజాడ రచనలను ఆవిష్కరిస్తున్న దృశ్యం

వట్టిమాటలు కట్టి పెట్టోయ్, గట్టిమేలు తలపెట్టవోయ్” అన్న గురజాడ సూక్తులకు భిన్నంగా ప్రథాని నరేంద్ర మోడీ వ్యవరిస్తున్నారని సాహితీప్రవంతి రాష్ట్రాలద్వారులు తెలకపల్లి రవి అన్నారు. శతాదిక సాహిత్య, సాంస్కృతిక, కళా సామాజిక సంస్థల అధ్వర్యంలో విశాఖలో నవంబర్ 29న ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం అంబేధ్కర్ అసెంబ్లీహోల్లో జరిగిన గురజాడ శతవర్ధంతి సభలో ‘గురజాడ - అధ్యనిక భావాలు’ సదస్యుకు అధ్యక్షత వహిస్తూ ఆయన మాట్లాడారు. మానవ జీవితంలో దేనికైనా కొలఱడ్ కన్యాపుల్చుమన్నారు. గతంలోని మంచిని తీసుకుంటూ భవిష్యత్తులో అడుగులు వేయాలనేది గురజాడ సూక్తని తెలిపారు. ఈ సదస్య ప్రారంభంలో మాజీ వైస్ ఛాన్సులర్ కె.వి.రమణతో పాటు పలువురు ప్రముఖులు గురజాడ చిత్రపటానికి పూలమాల వేసి నివాళుల్చించారు. అనంతరం జరిగిన సదస్యులో శాసనమండలి సభ్యులు ఎం,వి,ఎన్ శర్మ, బల్లా, మోతుకూరు నరహరి, మేడిపల్లి రవికూరువర్ మాట్లాడారు. అనంతరం గురజాడ రచనలు కన్యాపుల్చు, దిద్దుబాటు కథానికలు, దేశభక్తి గేయాలు, ఆవంతు సోమసుందర్ రచన ‘అధ్యనిక సాహిత్య వైతాళికుడు గురజాడ, తెలకపల్లి రవి రచన గురజాడ యుగస్వరం, పెన్నేపల్లి గోపాలకృష్ణ రచన మధురవాణి ఊహాత్మక ఆత్మకథ, మందలపర్చి కిశోర్ రచన కన్యాపుల్చుం పలుకుబడి తదితర పుస్తకాలను ఆవిష్కరించారు. గురజాడ శతవర్ధంతిని పురస్కరించుకుని సాహిత్య ప్రస్తావం మాసపత్రిక

వెలువరించిన ‘గురజాడ ప్రత్యేక సంచిక’ను కూడ ఆవిష్కరించారు. ఈ సందర్భంగా దర్జకులు తుపార్ రూపాందించిన “మహాకవి - గురజాడ” యానిమేషన్ చిత్రం త్రైలర్ను ప్రదర్శించారు. సభకు హోజులైన ప్రసిద్ధ ప్రజాగాయకుడు వంగపండు “తుమ్మెద తుమ్మెద” అంటూ గురజాడపై పాడిన గేయం అందరిలో ఉత్సేంద్రియం నింపింది.

మధ్యాహ్నం భోజనం విరామం తరువాత రెండవ సదస్య “గురజాడ రచనలు - సమకాలీనత” అట్టడ అప్పులనాయుడు సభాద్వాక్షతన జరిగింది. ప్రొ॥ చందు సుబ్బారావు, చాగంటి తులసి, రామతీర్థ ప్రసంగించారు. మూడవ సదస్యగా “గురజాడ రచనలు మహిశలు” కె. రమాదేవి సభాద్వాక్షతన జరిగింది. కృష్ణబాయి, జగద్దాత్రి, అయ్యగారి సీతారత్నం, కిన్నెర శ్రీదేవి ఉపన్యసించారు.

చివరిగా నాల్గవ సదస్యులో సాంస్కృతిక ప్రదర్శనలు జరిగాయి. గురజాడగితం బాలె, దిద్దుబాటు స్క్రూట్, పుత్రుడిబొమ్ము పూర్వమ్మ రూపకం, గురజాడ బాట సృత్యం, డామిట్ కథ అడ్డం తిరిగింది రూపకం ఒకటి తరువాత మరొకటి పేక్కకులను మంత్రముగ్గలను చేశారు. సభికుల హర్షద్వానాలతో ఆ ప్రాంగణం దద్దరిల్లేట్లు కళారూపాలు ప్రదర్శించారు.

ఏయూ ఆసెంబ్లీహోలు ప్రాంగణంలో ఏర్పాటు చేసిన ప్రముఖ రచయితల ఫోటో ఎగ్గిబిషన్సు రచయితి చాగంటి తులసి ప్రారంభించారు. ప్రజాశక్తి బుక్పచాస్



నిర్వహించిన పుస్తక ప్రదర్శను ప్రముఖ రచయితి ఓల్డ్ ప్రారంభించారు. విశాఖపట్నంలో కనీమిని ఎరుగనిరీతిలో జరిగిన ఈ సభను దాదాపు నూటా అరవై తొమ్మిది సంస్థలు కలని నిర్వహించాయి. అందులో ఉత్సాంధ్రలోని సాహిత్య, సాంస్కృతిక, కళా సంఘాలణ్ణే పాటు మహిళా సంఘాలు ఐద్వా మొదలైనవి కీలక పాత్ర పోషించడం విశేషం. ప్రజానాట్యమండలి నాయకులు వై.అప్పురావు, ఐద్వానాయకురాలు ప్రభావతి, సాహితీ స్మచంతి రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి వౌరప్రసాద్, రాష్ట్ర కార్యదర్శి చీకటి దివాకర్, విశాఖ కార్యదర్శి నూనెల శ్రీనివాసరావు, అధ్యక్షులు ఏ.వి.రమణారావు, గౌరవాధ్యక్షులు ఎన్.రమణాచలం, సభ్యులు శివకోటి నాగరాజు, చంద్రికారాణి సభ్యా విరాప్తులు నిర్వహించారు. సభ విజయవంతంగా ముగిసింది.

సభలో ప్రముఖుల ప్రసంగాలు క్షమంగా :

గురజాడ అంటే ఇప్పటి ప్రభుత్వాలకు సైతం భయం. రాజధాని అంటే చంద్రబాబు 'మట్టి' అనే సమాధానం చెబుతున్నారు. దేశమంటే మట్టికాదోయ్ మనుషులోయ్ అని గురజాడ చెప్పారు. దేశాన్నయినా, రాజధానినైనా మనుషులుగా చంద్రబాబు గుర్తించాలి. ప్రపంచ భాషలలో ముఖ్యమైనది తెలుగు భాషకు ప్రాచీన హోదాతో పాటు బోధన భాషగా, పరిశోధన భాషగా గుర్తించాలి. గురజాడ జన్మస్థలం ఎన్.రాయవరం, అలాగే గురజాడ నివాస ప్రాంతం

విజయనగరాన్ని పర్యాటక కేంద్రాలుగా గుర్తించాలి. గురజాడ వ్యవహారిక భాష ఉద్యమం చేయకుంటే సంస్కృతమే చదువుకోవాల్సిన దుస్థితి మనకెదురయ్యేది. తెలుగుపై ప్రభుత్వమే ఇప్పుడు కొత్త దాడి చేస్తుంది. ఇంగ్లీషులోనే పాలాలు చెబుతామని, అదేదో పెద్ద ఎచ్చెమొంటలూ ప్రకటన చేస్తోంది. తెలుగును ఓ మృత్యుభాషగా మార్చిందుకు జరుగుతున్న దాడిని గుర్తించాలి

- ఎం.వి.ఎన్ శర్మ, శాసన మండలి సభ్యులు

దేశాన్ని ప్రేమించమని ఎవరూ గురజాడ కంటే మండు చెప్పలేదు. గతంలోని అంశాలకు భిన్నంగా భవిష్యత్తులో వేసే అడుగును ఆయన కోరుకున్నారు. గతంలో వున్న పూడుడల్ వ్యవస్థను అధిగమించడం ఆధునిక, మేట్టులో పరిప్రారూలకు సూత్రాలున్నట్టే, సాహిత్యంలో సంక్లిష్టతలకు గురజాడ రచనలు పరిప్రారూలు, సాహిత్య వారసత్వాన్ని అందించడంలో ఆయన మూలపురుషుడు, చాలా తక్కువ రచనలు చేసి ఎక్కువ మంది మనుసలను ఎక్కువ కాలం పొందిన మహానీయుడు సమాజం ఆయనకు బీడ్డలాంటిది. తాను చెప్పాలనుకున్నదంతా నాటకాల ద్వారా చెప్పాడు.

- మేడిపల్ రవికామార్, ఎన్.వి.యునివర్సిటీ ప్రాఫెసర్

గురజాడ సాహిత్యంలో అన్ని పక్కియల్లో అసమ్మతిని వినిపించారు. విష సంస్కృతిని అంతం చేయాలన్నారు. కన్యాపుల్మాదులో మధురవాణి పాత్ర, పూర్ణమ్మ, కన్యక ఇలా అన్ని పాత్రలు తమ అసమ్మతిని తెలియజేస్తాయి. గురజాడ

సాహిత్యం సామాజిక అవసరం. బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం వితంతు పునర్వివాహం చట్టం చేసి బాల్య వివాహం చేసుకోవచ్చని వదిలేసింది. బాల్య వివాహాల రద్దుకు చట్టం చేయలేదని తన అనమ్మతిని కన్యాశుల్చుంలో తన పొత్తల ద్వారా తెలియజేశారు. కన్యక పొత్త అగ్గిలోకి దూకి నిరసన తెలియజేస్తుంది. అనమ్మతిని ప్రకటించేదే ఆధునిక స్ట్రీలే సమాజాన్ని మారుస్తారు, సంస్కరిస్తారని ముందుగా చెప్పిన మహాకవి గురజాడ.

- బిల్ల్యూ, ప్రముఖ రచయితి

సర్వేషణ్ణు రాధాకృష్ణన్ మగవాడి గురించి ఓ మాట అన్నారు. మగాడు సగం పశువు, సగం పిల్లాడు అని, పశువును మచ్చిక చేసేది, బిడ్డకు శిక్ష ఇచ్చేది మహిళే. అ మగాఛ్చి సంస్కరించేది మహిళే. కట్టుబోట్టులో ఆధునికత వైపు అడుగులు వేస్తున్నాం, ఆధునికత గురించి వందేళ్ళ క్రీతమే చెప్పిన మహానీయుడు గురజాడ, గిడుగు, కందుకూరి, గురజాడను, త్రిమూర్తులుగా పిలిచేవారు.

- మోతుకూరి సరహరి, రచయిత

గురజాడది అంతర్జాతీయ స్థాయి. గురజాడ గురించి లోతైన పరిశోధనలు నేడు అవసరం, అయిన స్వార్థిని నిలబెట్టినప్పుడే సాంస్కృతిక స్థాయి ఒక మెట్టు వైకెకుతుంది.

- మందలపర్తి కిశోర్, జర్జలిష్టు

దేశమును ప్రేమించుమన్నా అన్న గీతం గురజాడలోని అంతర్జాతీయతను సూచిస్తుంది. భారతీయతే మతం అని నేటి ప్రధాని చెబుతున్నారు. దేశంలో భారతీయతను మతంగా స్వీకరించేవారున్నారా? కథా కావ్యాల్లో ఆభరి వాడిగా, ఆధునిక కవుల్లో తొలివాడిగా గురజాడ మిగిలిపోయారు.

- రామతీర్థ, విమర్శకులు



కడవలో డిసెంబర్ 18న సాహిత్య త్రస్తానం గురజాడ శతవర్షంతి ప్రశ్నేక సంచికను ఆవిష్కరిస్తున్న దృశ్యం. చిత్రంలో సాహితీప్రపంతి కడప జిల్లా కన్సీనర్ మస్తాన్ వలి, జనవిజ్ఞాన వేదిక రాఘ్వ కార్యవర్గ సభ్యుడు తప్ప సురేష్ రిడ్డి, రాయలసిమ మహానీఖ జిల్లా అద్విత్కుడు ఖిలందర్, మహామ్మద్, మోహన్ రెడ్డి, సూర్యక్, రవిశంకర్,

సాహిత్య ప్రస్తావం జనవరి సంచిక, 2016

దేశమును ప్రేమించుమన్నా గీతం ప్రతి సభలోను పాడే సాంప్రదాయాన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీ మాత్రమే తీసుకుంది. రాజావారి సంస్కారంలో ఉంటూనే ప్రీల పట్ల రాజులకుండే నైజాన్ని కన్యక కావ్యం ద్వారా చెప్పిన ఘనుడు గురజాడ. మేధావులతో పాటు సామాన్యలందరికి గురజాడ చేరువ అయితే సమాజంలో మార్పులు వస్తాయి.

- కృష్ణబాయి, విరసం

కులాన్ని వదిలేశారు కాబట్టి గురజాడ బ్రాహ్మణత్వాన్ని విమర్శించగలిగారు. ఆడ-మగ మధ్య లైంగిక సంబంధాలనే ప్రస్తుతం చూస్తున్నారు అలాకాకుండా స్నేహాన్ని చూడగలిగేంత చైతన్యం రావాల్సి ఉంది. వేశ్యల్లో మానవత్వాన్ని చూపించిన ఘనత గురజాడకే దక్కింది.

- అయ్యగారి సీతారత్నం, ఎవివ్ కాలేజి లెక్కర్

సమాజాన్ని మార్చే సెన్సివిటీ మహిళల్లోనే ఉందని కన్యాశుల్చుం ద్వారా గురజాడ చెప్పారు. ఆ నాటకంలో మధురవాణి అనే పొత్తను ఆధునిక మహిళగా చూపించడం అందులో భాగమే.

- జగద్ధాత్రి, కవయిత్రి

గురజాడ శతవర్షంతి ఇంత పెద్దవెత్తున జరగడం చాలా సంతోషం. గురజాడ భావాలను ప్రజల్లోకి విస్తృతంగా తీసుకువేళ్ళవలసిన అవసరం ఈ రోజు మరింతగా పెరిగింది.

- ప్రొ॥ చందు సుబ్బారావు, విమర్శకులు



డిసెంబర్ 18న ప్రౌదరాబాద్ లోని తెలుగు విశ్వవిద్యాలయంలో 2015 సంవత్సరానికి పూర్వ అవారుల ప్రాప్తి అవారుల అందుకుంటున్నదా. ప్రసాదమూర్తి చిత్రంలో శీలావీరాజు, దచ్చియ తదితరులు

44

నివేదిక

సాహితీప్రవంతి శ్రీకాకుళం జనకవనం

చింతాడ రామారావు (సిరా)
9866087709



శ్రీకాకుళంలో నవంబర్ 22న సాహితీప్రవంతి ఆధ్వర్యంలో జరిగిన జనకవనం

జనకవనానికో, కవితల పోటీకో లేదా ఏదేనీ కల్పిత సందర్భానికో అప్పటికప్పుడు ఏదో ఒకటి రాసి తెచ్చి వేదికనెక్కి చదివేస్తే కవిత్వం కాజాలదని, రచనా వ్యాసంగమనేది నిరంతరం కొనసాగినన్నా ఉండాలని, అందుకు సాహిత్యకారుడు సమాజాన్ని, సాహిత్యాన్ని లోతుగా అధ్యయనం చెయ్యాలని ప్రముఖ కవి దా॥ కె. శివారెడ్డి అన్న మాటలు సాహిత్యోద్యమకారులను ఆలోచింపజేసాయి.

నవంబర్ 22 న బాహుజీ కళామందిరం శ్రీకాకుళంలో మహాకవి గురజాడ అప్పారావు శత వర్ధంతి సందర్భంగా ‘సాహితీ ప్రవంతి’ శ్రీకాకుళం జిల్లా శాఖ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన జనకవనం ప్రారంభ సభలో ముఖ్య అతిథిగా ఆయన పాల్గొన్నారు. వర్తమానంలో ప్రజల జీవన విధానంలో చోటు చేసుకున్న సంకీర్ణతలను పరిశీలించాలని, శిల్పి శిల్పం చెక్కినట్లు భావ స్పూనదనను చిక్కగా చక్కగా అల్పి కవితను తీర్చిదిద్దాలని, కవిత్వం అతి జాగరూకతగా ఒకటికి పదిమార్లు చూసుకొని ప్రజల మధ్యకు పంపాలని ఉద్ఘోషించారు.

కాలంతోపాటు నడిచేవాడు మనిషి, కాలం కన్నా ముందుండేవాడు మనీషి, కాలాన్ని శాసించేవాడు యుగకర్త గురజాడ అప్పారావు మూడోరకం వాడని సాహితీప్రవంతి రాష్ట్ర అధ్యక్షులు తెలకపల్లి రవి అన్నారు. ‘దేశమంటే మల్కీకాదోయ్ దేశమంటే మనుషులోయ్’ అంటే కేవలం భాగోళిక స్వరూపం మాత్రమే దేశం కాదని మనుషులతో కూడినదే దేశమని అన్న అప్పారావు పలుకులు శాశ్వత సత్యాలన్నారు. నేటి కార్పోరేట్ అనుకూల పాలకులు ప్రజల నుండి భూములు లాగేసి మట్టినుండి మనిషిని వేరు చేస్తున్న

వైనాన్ని నూటయాఖై ఏళ్ళ క్రింద ఆ మహాకవి పసిగట్టాడో ఏమో అంతటి సత్యాన్ని వెలువరించాడని అన్నాడు. ఉత్తరాంధ్ర అంటే ఉత్తరవాంధ్ర, ఉజ్వలాంధ్ర, ఉత్తేజాంధ్ర, ఉద్యమాంధ్ర అని, చిక్కెలు అంటే పాలకులను చీకాకు పెడుతూ దిశానిర్దేశం చేసేదని శ్రీకాకుళాన్ని కొనియాడారు. శ్రీకాకుళ సాయుధపోరాట కాలం నుండి ప్రజా పోరాటాలకు నాయకత్వం వహించి ప్రజలను పైత్యప్రవంతుల్ని చేయడంలో అలుపెరుగని కృషి సలుపుతున్న కామ్మెండ్ చౌదరి తేజ్స్వరూప సభకు హజరుకావడం ముదాపామని అన్నారు.

డా॥ బి.ఆర్. అంబెద్కర్ విశ్వ విద్యలయం ఉపకులపతి హనుమంతు లజపతిరాయ్ మాట్లాడుతూ “వట్టి మాటలు కట్టి పెట్టోయ్ గట్టిమేల్ తలపెట్టోయ్” అన్న గురజాడ కవిత్వం యావత ఆకశింపజేసుకోవాలని, ఆయన బోధనలు ఆధారం చేసుకొని తమ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దుకోవాలని సూచించారు.

రాజోద్యోగియై యండి రాజరికాన్ని ప్రశ్నించి, సనాతన కులంలో పుట్టి అందలి అవలక్షణాలు ఎండగట్టి సామాజిక రుగ్మతలు పారదోలడానికి నాటకం, కవిత్వం కథ, గల్పిక వంటి ప్రక్రియలను అత్యంత సమర్థవంతంగా, అత్యుత్తమంగా నిర్వహించినవాడు గురజాడ అని, అందుకే అతను మహాకవి అయినాడని విమర్శకులు డా॥ రామతీర్థ పేర్కొన్నారు. సాహితీ ప్రవంతి శ్రీకాకుళం జిల్లా కస్టినర్ చింతాడ రామారావు (సిరా) అధ్యక్షతను జరిగిన ఈ సభలో కథారచయిత అట్టడ అప్పలనాయడు స్వాగతోపన్యాసం చేసారు. ఈ సందర్భంగా



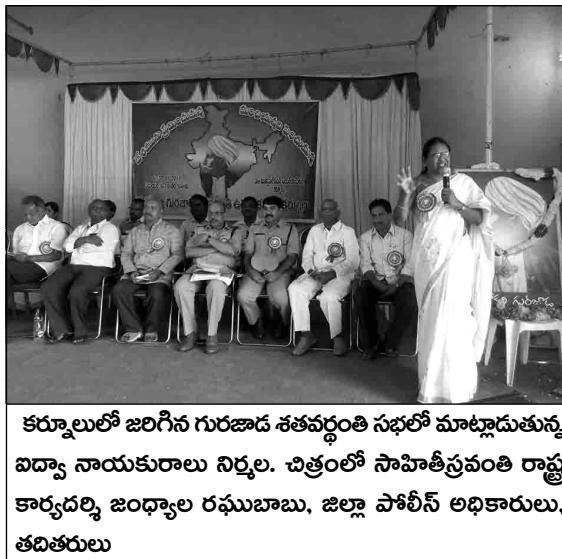
కథానిలయం వ్యవస్థాపకులు, ప్రముఖ కథారచయిత, తొంబైవసంతాలు దాటిన కథావ్యధ్యదు డా॥ కాళీపట్టుం రామరావు (కారా)ను సాహితీప్రవంతి సముచిత రీతిని సత్కరించింది. అందుకు స్పందించిన ఆయన సాహిత్యం సమాజ ఉద్ధరణకోసం రావాలని, తనకు జరిగిన ఈ సత్కార కథకు జరిగినట్టగా భావించాలని, కథ ప్రజలదైనప్పుడే సమాజం బాగుపడుతుందని అంటూ ఒకింత ఉద్వేగానికి గుర్తిమైనారు.

ప్రధాన ఆదినారాయణ రచించిన ‘సిక్కోలు నానీలు’ పుస్తకాన్ని అట్టడ అప్పులనాయుడు, శ్రీమతి పత్రి సుమతి రచించిన ‘అన్ని వేదాలలో ఉన్నాయప పుస్తకాన్ని కవి గుప్పెడ రామకృష్ణం నాయుడు ఆవిష్కరించారు. సిక్కోలు నానీలు

బెండాళం కృష్ణాపు, అన్ని వేదాలలో ఉన్నాయపకు బి.వి.వి. రామరావు నాయుడులు పరిచయం చేసారు.

అనంతరం సాహితీప్రవంతి రాష్ట్ర కార్యదర్శి చీకటి దివాకర్, ప్రజా సాహితి సంపాదకులు పి.ఎస్. నాగరాజులు జనకవనాన్ని నిర్పిసాంచారు. అధికార నీలకంరం, ఈ వేమన కె.వి. రాజరావు పంచి అనుభవజ్ఞులైన కవులే కాకుండా కంచరాన భుజంగరావు, పప్పుల వైకుంరరావు, పి.ఎస్. శ్రీనివాస్, సిరికి స్వామినాయుడు, డా.పి. జగదీం, నెట్లీమి రమణరావు, చంద్రికారాణి, అనురాగ నిలయం ప్రసాద్ వంటి 108 మంది కవులు తమ కవితాన్ని ఆసక్తిదాయకంగా వినిపించారు. గజల్ గాయకులు ప్రధాన ఆదినారాయణ, కవి గాయకుడు సస్మాగేణ్ రాజశేఖర్ పాడిన ‘సిరా’ ప్రజా గజక్కు ఆహాతులను ఉత్సేజపరిచాయి.

ప్రముఖ కార్మిక నాయకులు వి.జి.కె. మూర్తి ముగింపోవన్నాసం చేయగా వర్ధమాన రచయిత్రి పరిమళ వందన సమర్పణ చేసారు. ఉత్తరాంధ్ర నలుమూలల నుండి వెల్లువలూ పోపెత్తిన సమకాలీన కవుల జనకవనం కార్యక్రమం ఉదయం 10.00 గంటల నుండి రాత్రి 8.00 గంటల వరకు సాగి ఆహాతులను రసమయ జగత్తులో ఓలలాడించి చేతనజ్యోతులు వెలిగించింది. ప్రజానాట్యమండలి సాంస్కృతిక కార్యక్రమంతో సాహితీప్రవంతి శ్రీకాకుళం జనకవనం ముగిసింది.



కర్మాలలో జరిగిన గురజాడ శతవర్ధంతి సభలో మాటల్లాడుతున్న విద్యా నాయకురాలు నిర్దూల. చిత్రంలో సాహితీప్రవంతి రాష్ట్ర కార్యదర్శి జంధ్యాల రఘుబాబు, జిల్లా పాశలీస్ అధికారులు, తదితరులు



సాహితీప్రవంతి అధ్వర్యంలో నందాలలో జరిగిన గురజాడ శతవర్ధంతి సభలో ప్రసంగిస్తున్న మాదాల శ్రీనివాసులు. చిత్రంలో సాహితీప్రవంతి రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులు కెంగారమోహన్, తచితరులు

నివేదిక

సామాజిక సాంస్కృతికోద్యమ వారధి జాపువ

- పివి.రమణ
7396493100



గుంటూరులో గుర్తం జాపువ 120వ జయంతిని పురస్కరించుకుని ఎ.సి. కాలేజి ఆడిటోరియంలో సెప్టెంబర్ 27న గుర్తం జాపువ రచనలపై జరిగిన సదస్సు ప్రారంభిస్తువంలో ముఖ్య అతిథులు

సకల కార్యక సమాజముల జీవిత కథా
సకము లాలించు కర్మములు నావి
కలిన చిత్తుల దురాగతముల భండించి
కనికరములికించు కలము నాది
దొడ్డపదవులనెక్కి గడ్డి మేసెడివారి
ఎత్తిపొడుమ చిత్తప్పుత్తి నాది

-జాపువ

ఆధునిక తెలుగు కవులలో ప్రతిఫుటనా చైతన్యానికి ప్రతీకగా నిలిచి కులవివక్షను రచనల ద్వారా ప్రశ్నించిన మొదటి వ్యక్తి మహాకవి, కవికోకిల, నవయుగ కవిచక్రవర్తి గుర్తం జాపువ. గుంటూరు జిల్లా వినుకొండలో పుట్టి తెలుగు సాహితీ ప్రసాదంలో తనకంటూ ఒక ప్రత్యేకతను సాధించుకున్న గొప్ప కవి గుర్తం జాపువ.

జాపువ 120వ జయంత్యుత్సవాలను ఆయన నడయాదిన గుంటూరులో పెద్ద ఎత్తున నిర్వహించాలన్న మా సంకల్పం జయప్రదమైంది. సాంస్కృతిక సాహిత్య సంచలనంగా కొనియాడబడింది.

జాపువ సదస్సు నేపథ్యం

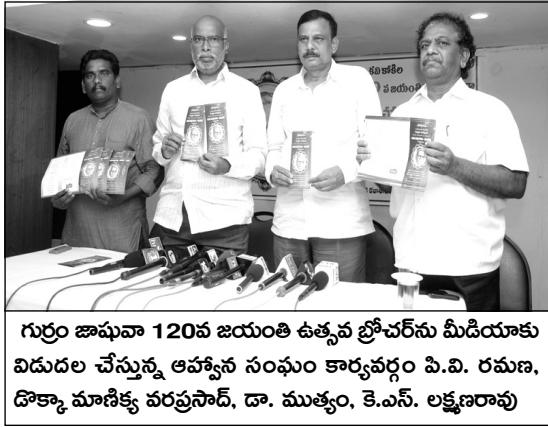
2008 నుండి గుంటూరులో ప్రజానాట్యమండలి ఆధ్వర్యంలో జాపువ జయంతి సెప్టెంబరు28వ తేదీన జాపువ జ్ఞాపకాలలో ఓ సాయంకాలం, జాపువ స్వార్థితో

కవితాగానం, జాపువ పద్యసాహితీ స్వరార్థన పేరుతో కవులు, కళాకారులు కార్యక్రమం నిర్వహిస్తూ ఉండేవారం. విజయవాడలో జరిగిన సివి సమగ్రచనలు-సమాలోచనల సదస్సు జరిగిన తీరు చూసిన తర్వాత గుంటూరులో కూడా ఆ ప్రాంతపు సమకాలీన కవి జాపువ సమగ్రచనల సదస్సు జరపాలని అనిపించింది. జాపువ సమగ్ర రచనల యొక్క సారాంశాన్ని నేటి యువ సాహితీవేత్తలకు, సామాజిక ఉద్యమ కార్యకర్తలకు ప్రజాసాధనికి అందించటం ఏకైక కర్తవ్యంగా ప్రజానాట్యమండలి, సాహితీప్రవంతి, ప్రజాశక్తి బుక్సాన్ ప్రధాన భూమికగా సామాజిక ప్రజాతంత్ర ఉద్యమ సంఘూలను, జిల్లాలోని జాపువ అభిమాన సంఘూలను భాగస్వామ్యం చేసిపెద్దవెత్తున నిర్వహించాలని అనుకోవడం జరిగింది. దానికి అనుగుణంగా ఉత్సవ కమిటీని, ఆ ఉత్సవ కమిటీకి తైర్చున్నగా మాటీ మంత్రి, జాపువ కళాపిరం మేనేజింగ్ ట్రస్ట్ డొక్కు మాటిక్యూవరప్రసాద్, అధ్యక్షులుగా మాటీ ఎమ్మెల్చీ కెవస్.లక్ష్మణరావు, గౌరవ అధ్యక్షులుగా ఎసి కళాశాల ట్రినిపాల్ డాక్టర్ పి.ముత్యం, ప్రధాన కార్యదర్శిగా ప్రజానాట్యమండలి జిల్లా కార్యదర్శి పివి.రమణ ఎన్నికవ్వడం జరిగింది. సెప్టెంబరు28 జాపువ 120వ జయంతి అయినపుటీకి 27 ఆదివారం అయితే బాగా జరగటానికి వీలవుతుందని, ఆరోజు ఉదయం 10గంటల నుండి

సాయంత్రం 6గంటలవరకూ నిర్వహించాలని నిర్ణయించటం జరిగింది. మా అందరి సంకల్పానికితోడు ఎసి కళాశాల త్రిన్పిపాల్, కళాశాల మాజీ తెలుగుశాఖ అధ్యక్షులు, జాపువ వీరాభిమాని డాక్టర్ పి.ముత్యం పూర్తి సహకారంతో వారి కళాశాలనే వేదికగా ఎన్నుకోవటం జరిగింది. ప్రజాశక్తి బుక్పసాన్ ఎగ్గిబిప్ప్ నుండి సదస్సు వరకూ ఎప్పుడు ఏమి కోరితే అది అందుబాటులోకి తీసుకురావడంలో వారి సంపూర్ణ మద్దతు ఇప్పుడంతో కార్బూక్మం దిగ్విజయంగా సాగింది.

జాపువ రచనలకు అధ్యంపట్టిన సదస్సు

జాపువ సాహిత్యాన్ని అర్థవంతంగా జనానికి వివరించగల సాహితీవేత్తలకు తెలుగునాట కొదవలేదు. జాపువ సాహిత్యంపై కృషిచేస్తూ, స్ఫోర్చున అవగాహన



గుర్తుం జాపువా 120వ జయంతి ఉత్సవ భోషిచర్సు మీడియాకు పిడుదల చేస్తున్న ఆప్సోన సంఘం కార్బూక్మం పి.వి. రమణ, డొక్కు మాసిక్ వరపుసాద్, డా. ముత్యం, కె.ఎస్. లక్ష్మిరావు

ఉన్న వక్తలను ఆప్సోనించాలని, రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలోని ప్రముఖులను ఆప్సోనించాలని నిర్ణయించుకున్నాము. ప్రారంభానికి ఆంధ్రజ్యోతి ఎడిటర్ కె.త్రినివాన్, ప్రజావాగ్గేయకారులు గోరేటి వెంకన్, పద్మల్కీ కొలకలూరి ఇసాక్, కత్తిపద్మారావు, జెడి.శీలం, ఎంవిఎస్.శర్మ, పాశం రామారావు, ఆంధ్రమాల్యాది తదితరులను ప్రారంభసభలో పాల్గొన్నారు. వక్తలుగా తెలుగు సాహిత్యం, జాపువ విశిష్టత, జాపువ రచనలు - సామాజిక చైతన్యం, జాపువ రచనాశైలి - వస్తు వైవిధ్యం అనే అంశాలపై తెలకపల్లి రవి, ఆచార్య రాచపాశం చంద్రశేఖరరమేష్, కొలకలూరి మధుజ్యోతి, అద్దెవల్లి రామెయహనరావు, రావెల సాంబశివరావు, సిఎస్ఎర్.ప్రసాద్, కోయి కోబేశ్వరరావు, బి.వేదయ్య, ఎంచ్చారి సుధాకర్, డాక్టర్ ఎమ్. స్వార్థలతాదేవి, పెనుగొండ

లక్ష్మినారాయణ, వోదుగుల రవికృష్ణ తదితరులు భాగస్వాములయ్యారు. వక్తలందరిని ఆప్సోనించే బాధ్యతలను, వారిని సకాలానికి రప్పించే సహకారాన్ని, వొరప్రసాద్, లక్ష్మయ్య సంపూర్ణంగా అందించారు. వివిధి విద్యాసాగర్, శర్గారి సహకారంతో మట్టికలర్ ఆప్సోన పత్రాలు ముద్రించటం జరిగింది.

కార్బూక్మ వివరాలను తెలిపే బ్రోచర్సు ఆప్సోనసంఘం ప్రధాన నాయకత్వం డొక్కు మాసిక్యవరప్రసాద్, కెఎస్.లక్ష్మిరావు, డాక్టర్ పి.ముత్యం ఆవిష్కరించటం జరిగింది. గోద పత్రికను బొమ్మిదాల శ్రీకృష్ణమూర్తి శౌండెషన్ ఛైర్మన్ డాక్టర్ బొమ్మిదాల శ్రీకృష్ణమూర్తి, భారతిసోవ్ వర్షి అధినేత అరుణాచలం మాసిక్యవేలు తదితరులు ఆవిష్కరించటం జరిగింది.

నెలరోజుల నిర్విమా కృషిఫలితం ఆప్సోనాలను రాష్ట్రంమొత్తం పంపిణీ చేయడంతో పాటు, సోషల్ మీడియాలోనూ, ప్రధాన తెలుగు దినపత్రికలైన సాక్షి అంధ్రజ్యోతి, ప్రజాశక్తి పత్రికలలో ప్రధాన వార్తగా రావడం, అందాల్సిన వారందరికీ సమాచారం సకాలంలో అందించడంతో చేరుకోవల్సిన అతిథులు, ప్రతినిధులు, ఆప్సోనితులు సరైన సమయానికి చేరుకోవటం జరిగింది. 27వ తేదీ ఉదయం 9గంటలకే ఎసి కళాశాల ప్రాంగణం కికిరిసింది. జాపువ కవిత్వంలోని ఉద్ఘేషాన్ని, ఉద్ఘేషాన్ని పరుగుని, బిగువుని ఏమూత్రం సదలకుండా జాపువ పద్యాలను ప్రజానాట్యమండలి కళాకారులు రాజేష్, లెనీనా, కిస్కుర్, వినోద్, అనీష తదితరులు పాటలుగా, హృద్యంగా మలచి ఆలపించడంతో జాపువ సదస్సు ఫునంగా ప్రారంభమైంది.

ఉత్సవిప్పిన ఉపన్యాసాలు

సరిగ్గా ఉదయం 11గంటలకు ప్రారంభమైన సదస్సు సాయంత్రం వరకూ అంతే బిగువుగా, ఉత్సవాంగా జరిగిందంటే పాల్గొన్న ప్రతివక్త జాపువ రచనల విశిష్టతను ప్రజలకు వివరించి, తమ విద్యుత్తును ప్రకటించి బోస్ అనిపించుకున్నారు.

కులవిష్ణువై కలమెత్తిన జాపువ : కె.త్రినివాన్,

ఎడిటర్, ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక

జాపువాను సామాజిక జీవనంలోకి అన్వయించు కోవల్సిన కర్తవ్యం నేటి యువతరానికి అత్యంత ఆవశ్యం,



జామ్మి రచనలలో సామాజిక కారుణ్యం ముఖ్యమైంది. తెలుగు పద్య కవిత్వాన్ని ప్రామర్యంలోకి తెచ్చినవారిలో ఆయన ప్రముఖులు. ఎవరూ ఊహించని తీవ్రమైన వ్యక్తిత్వం జామ్మివాలో ఉంది. దేశం పెద్ద ప్రమాదంలో ఉంది. కొన్ని శక్తులు మిత్తవాదాన్ని అణచివేయటానికి జాతీయ స్థాయిలో కృషిచేస్తున్నాయి. ఈ పరిస్థితుల్లో జామ్మివాను ఒక స్వార్థిగా, ఆయుధంగా మలచుకోవాలి. ఈ రకమైన సద్గులు అభ్యుదయ కవిత్వానికి పునరుత్తేజాన్నిస్తాయి. 1995లో జామ్మి శతజయంతి కూడా ఇంతటి కోలాహలంగా జరగేదు.

బుద్ధుడు నడయాడిన నూతన రాజధాని ప్రాంతాన్ని విదేశీ వాణిజ్య కేంద్రంగా మార్చిద్దు: కత్తిపద్మారూప బుద్ధుడు నడయాడిన నూతన రాజధాని అమరావతి ప్రాంతాన్ని విదేశీ వాణిజ్య కేంద్రంగా మార్చుదుడు. పేదలకు, ధనికులకు మధ్య అంతరాలు, అసమానతలు దీనివల్ల పెచ్చుమీరుతాయి. తెలుగు పద్యాన్ని ఆయుధంగా మల్చుకుని హేతుబద్ధమైన క్రస్తీయమైన ఆలోచనలతో గుర్తం జామ్మి యుద్ధం చేశారు. సామాజిక సత్యాన్ని అక్షరరూపంలోచూపి ప్రజాహృదయాల్లో స్థానం సంపాదించుకున్నారు. వేమన తర్వాత ఆ తత్త్వాన్ని కొనసాగించిన మహా వ్యక్తి జామ్మి. వెందట గాంధీయవాదిగా ఆయన రచనలు ఉన్నప్పటికీ మలిదశలో అంబేద్కర్ వాదాన్ని వినిపించాడు. తనపై నిప్పులు చెరిగిన కవులపై పిడుగులు కురిపించిన దిట్ట జామ్మి.

కమ్మానిస్టులు లేకుంటే దళిత విముక్తి జరగదు :

గోరటి వెంకన్, ప్రజావాగ్గేయకారుడు

సమాజంలోని పేదల, పీడిత వర్గాల వేదనను జామ్మి తన రచనల్లో విన్నించాడు. అంతరానితనం తాండవిస్తున్న సమాజాన్ని చూసి రగిలిపోయాడు. వామపక్ష ఉద్యమం జామ్మి సద్గులు జరపటం అద్భుతమైన పరిణామం. సామాజ్యవాదం, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దేశాన్ని అధోగతిపాలు చేస్తోంది. వీటిని ఎదిరించేందుకు జామ్మి స్వార్థిగా నిలుస్తాడు. జామ్మి బ్రతికుంటే నేటి పెట్టుబడి వ్యవస్థపై కవిత్వాన్ని ఆయుధంగా మలుచుకునేవాడు. కమ్మానిస్టులు లేకుంటే దళిత విముక్తి జరగదు. సామాజిక వామపక్ష దళిత ఉద్యమాలు ఉప్పెత్తున సాగాల్సిన తరుణమిది. ఎవన్యులో జామ్మివాపీరం ఏర్పాటుచేయాలి

:జడి.శీలం, రాజ్యసభ సభ్యులు

ఆచార్య నాగార్జు యూనివర్సిటీలో జామ్మివాపీరం ఏర్పాటుచేయాలి. ఈ విషయాన్ని రాష్ట్రప్రభుత్వాన్ని పదేపదే కోరినా పట్టించుకోలేదు. జామ్మి వీరం ఏర్పాటుకు నా ఎంపి ల్యాండ్ నుండి రూ. 10లక్షలు కేటాయిస్తాను. అట్టుపుగు వర్గాల వేదనా స్వేచ్ఛ జామ్మి రచనల్లో స్పష్టంగా కనబడతాయి.

గుంటూరు జిల్లాకు జామ్మి పేరుపెట్టాలి:

- కెవస్.లక్ష్మణరావు, మాజీ ఎమ్మెల్సీ

గుంటూరు జిల్లాకు జామ్మి పేరుపెట్టాలి. నవ్యాంత్ర రాజధాని అమరావతిలో ఈ సభ జరగటం శుభారంభం. విద్యార్థులకు, నేటి యువతకు జామ్మి రచనలు



అందుబాటులో ఉండేవిధంగా జాపువ పరిశోధనా కేంద్రం స్థాపించాలి.

తెలుగుభాషకు జాపువ సాబగులు అద్దారు :

- డొక్కు మాటిక్కు వరపుసాద్, మాజీమంత్రి

కనుమరుగవుతున్న తెలుగు పద్యానికి జీవంపోసి గొడ్డలి కావరికూడా గొంతెత్తి కోయిలై, పద్యమాలపించే స్థాయికి తెలుగు పద్యాన్ని తీసుకెళ్లిన ఘనత జాపువాది. తెలుగు భాష బ్రతకాలన్నా, జాపువా పద్యాన్ని చదవాలి. తెలుగు భాష పునర్వైభవానికి జాపువా సాహిత్యాన్ని సాధనంగా ఎంచుంచాలి.

ఎసి కళాశాలలో సదస్సు జరగటం చారిత్రక ఘట్టం :

- డాక్కర్ పి.ముత్యం, ట్రినిపాల్, ఎసి కళాశాల

గుర్రం జాపువ నడయాడిన నేల తన బోధనలతో ఇక్కడ ఎంతోమంది విద్యార్థులను తీర్చిదిద్దిన జాపువ 120వ జయంత్యాత్మవాలు ఇక్కడ జరగటం ఎంతో ఆందందాయకం. రాష్ట్రం నలుచెరగల నుండి ఈ సదస్సుకు రావటం ఎంతో ముదావహం.

జాపువ పేరుతో ట్రిస్ట్ ఏర్పాటు :

- పాశం రామారావు,

వ్యవసాయకార్మిక సంఘం ఉపాధ్యక్షులు జాపువ పేరుతో గుంటూరు జిల్లాలో సాంస్కృతిక కేంద్రాన్ని ఏర్పాటుచేస్తున్నాం. నిత్య సాంస్కృతిక, సామాజిక సేవాకేంద్రంగా ఈ కేంద్రాన్ని తీర్చిదిద్దుతాం. అందరి సహకారం ఆవసరం. జాపువ అందరి మన్సునులు పొందిన కవి. కులమతాలక్తీతంగా ఈ సమాజం ఉండాలని కోరుకున్నాడు.

సభూతో సభవిష్టత్తు :

- ఎస్.బాలస్వామి, జిల్లా రిజిస్ట్రౌర్, నరసరావుపేట

ఇటువంటి సభ జరగటం ఎంతో ఆనందదాయకం. నేను చూసిన ఎన్నో సభల్లో ఇది చిత్త శుద్ధితో కూడిన కార్యక్రమం. జాపువ రచనలపై ఇంత సుదీర్ఘ చర్చ జరగటం ఆభినందనీయం, భవిష్యత్తులో ఇటువంటి కార్యక్రమాలు మరిన్ని జరగాలి.

- డాక్కర్ కోయి కోటేష్వరరావు, కవి, విమర్శకులు

జాపువా పద్యాలలోని చక్కబీ

తెలుగు ప్రజల నాల్గులపై నాట్యమాడుతుంది. .జాపువా పద్యాలు తెలుగు భాషను సుసంపన్నం చేశాయి. జాపువా పద్యాలు భావాల సంపదే కాదు. భాషా సంపద కూడా. ఈనాడు జాపువా భావాలకు ప్రాసంగికత మరింతగా పెరిగింది.

ప్రత్యేక అకర్షణగా ప్రజాశక్తి బుక్పహాన్

ఈ ఉత్సవాల సందర్భంగా జాపువపై ప్రముఖ రచయితలు రాసిన పుస్తకాలను ప్రజాశక్తిబుక్పహాన్ ప్రచురించింది. అంతేకావుడా ఎ.సి. కాలేజి ప్రాంగణంలో పదిరోజులు పుస్తక ప్రదర్శనను నిర్వహించింది. ఈ ప్రదర్శన పుస్తక ప్రియులను ఆకట్టుకుంది.

జిల్లా రిజిస్ట్రౌర్ ఎస్.బాలస్వామి, ఎస్సి కార్యార్థమ్ ఇడి బాలాజీ నాయక మల్లెల శ్రీనాథ్ చౌదరి, చిట్టిపోతు మస్తానయ్య, గద్ద మంగయ్య, ఆలోకం పెద్దబ్బయ్య తదితరులు ఆతిథులకు జ్ఞాపికలు అందజేశారు. కెవిపిఎన్ జిల్లాకార్యదర్శి టి.కృష్ణమోహన్, ఎస్సిఎఫ్ఐ జిల్లా అధ్యక్ష కార్యదర్శులు వి.భగవాన్‌దాన్, వి.లక్ష్మణరావు, కౌలురైతు సంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కె.అజయ్కుమార్, రైతుసంఘం జిల్లా కార్యదర్శి వై.రాధాకృష్ణ, కాకుమాను నాగేశ్వరరావు, నశినీకాంత్, నూతలపాటి కాళిదాసు, గోనె లూధర్ పాల్, సిహెచ్.కిన్నర్ తదితరుల సమన్వయంతో దిగ్విజయంగా ముగిసింది. కార్యక్రమం దిగ్విజయానికి ఆర్థికంగా, హర్షికంగా సహకరించిన పెద్దలందరికి ధన్యవాదాలు.

(వ్యాస రచయిత జాపువ 120వ జయంతి కమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి)

శ్రీకాకుళంలో 22.11.2015న జలగిన గురజాద శతవర్ధంతి కార్యక్రమాల దృశ్యాలు



అనంతపురంలో గురజాద శతవర్ధంతి కార్యక్రమాల దృశ్యాలు



తెలంగాణ సాహితి ఆధ్వర్యంలో డిసెంబర్ 20న ప్రాదరాబాద్, సుందరయ్య విజ్ఞానకేంద్రంలో జలగిన విటరల్ ఫెస్టివల్ శ్యాలు





MVGR COLLEGE OF ENGINEERING

Autonomous

Listed U/s 2(F),12(B)Act of UGC,Approved by AICTE,New Delhi & Permanently Affiliated to JNT University,Kakinada
Vijayaram Nagar,Chintalavalasa,Vizianagaram-535005,Ph:08922-241039 website:www.mvgrce.edu.in

Accredited by NBA Graded "A" by NAAC of UGC



Late Dr.P.V.G. Raju, D.LITT
Founder, Mansas Trust



Dr.P.Anand Gajapathi Raju
Chairman, MANSAS
Former Education & Health Minister, Govt. of A.P.



Sri. P. Ashok Gajapathi Raju
Vice-Chairman, MANSAS
Minister for Civil Aviation, Govt. of India

Vision

Strives to become a center par excellence for technical education where aspiring students can be transformed into skilled and well-rounded professionals with strong understanding of fundamentals a flair for responsible innovation in engineering practical solutions applying the fundamentals and confidence and poise to meetthe challenges in their chosen professional spheres.

Mission

To impart quality education in an atmosphere that motivates learning as a social obligation which we owe to the students, their parents/guardians and society at large and hence the effort to leave no stone unturned in proving the same with all sincerity.

Features

- Accredited for all eligible B.Tech & MBA Programmes by NBA of AICTE ● State of the art Laboratories, Computer centers and work shops
- Spacious and fully furnished central & Digital Library ● 45 Mbps LEASED LINE internet connectivity
- R&D cell to promote Research activity with an ongoing funded research worth Rs.60 lakhs
- Departments of Chemical,CSE, ECE and Mechanical are JNTUK recognized Research Centers ● Recognized as "Technology Learning Center" by WIPRO
- Institution in Collaboration with SUN,MICROSOFT, CISCO, PTC,SIEMENS, EDGECAM,NILABVIEW,THINKLABS, NEW DAWN AUTOMATION and SIMTECH is providing competencies on industry Ready Skills beyond curriculum.
- In Campus Health center ● Active department/professional student clubs
- Sprawling play ground spread over 8 acres provided with Basket court, Turf pitch and modern Gym
- Tennis court, Cricket stadium in collaboration with Andhra Cricket Association (ACS), NCC, NSS.
- MOU's with Centurion University , ODISHA and Bob Technologies, Bangalore
- Recognized as TCS Academic Interface Program (AIP)Collaborating Institute
- Partnering with TALENT SPRINT in developing student skills ● Transport facility from Vizianagaram and Visakhapatnam
- Spacious College Canteen In Campus Canara Bank facility with ATM
- On-campus coaching/guidance for GATE/GRE/TOEFL/IELTS ● Experienced and highly qualified faculty of which about 55 are with Ph.D
- 9 University Gold medals ● Academic awards for toppers each class first student equivalent to fee reimbursement ● Hostel Facility



Placement Details

2007 - 249
2008 - 239
2009 - 158
2010 - 216
2011 - 244
2012 - 354
2013 - 301
2014 - 384
2015 - 402

**U.G.COURSES B.Tech:Civil,Chemical,CSE,ECE,EEE,IT,Mechanical P.G.: MBA
M.Tech: Computer Science & Engineering,Computer Networks & Information Security
Machine Design,VLSI, Structural Engineering,Power Systems**

If Un delivered please return to: Prasthanam, C/o M.H. Bhavan, Plot No. 21/1,
Near RTC Kalyana mandapam, Azamabad, Hyderabad - 500 020. Ph: 040-27660013, Cell: 9490099059